



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

בעניין עזבון המנוחה א.מ.ז"ל

תובעת ת.ג.
ע"י ב"כ עוה"ד ברדה איתי

נגד

נתבעים
1. ט.א.
ע"י ב"כ עוה"ד מרדכי שפירא
2. י.מ.
ע"י ב"כ עוה"ד שליאן אלי
3. נ.ת.
ע"י ב"כ עוה"ד חגית גאוי

פסק דין

לפניי תובענה למתן צו לקיום צוואה בעדים שערכה לכאורה המנוחה ביום 20.7.2017, התנגדויות לה ובקשה למתן צו ירושה.

א. הצדדים ופירוט ההליכים

1. המנוחה א.מ. נפטרה ביום 15.09.2018, בהיותה בת 62, ללא ילדים ולה בת זוג ידועה בציבור, היא הנתבעת 1.

2. הגב' ט.א. (להלן: "הנתבעת" או "בת הזוג") הינה בת זוגתה, ידועה בציבור של המנוחה מאז אמצע שנות ה-90. המנוחה והנתבעת התגוררו תחת אותה קורת גג, בדירת מגורים ברח' ---- בהרצליה, הידועה כגוש ---- חלקה ----, הרשומה ע"ש המנוחה בשלמות (להלן: "דירת המגורים"). לעניין מעמדה של הנתבעת 1 כבת זוגתה של המנוחה ראו האמור בסעיף 5 לפסק הדין.

3. למנוחה היה בחייה אח אחד, אשר נפטר לפניו בחודש יוני 2017. הנתבע 2 מר י.מ. והגב' נ.ת. הינם ילדיו של אחי המנוחה ואחיינים של המנוחה (להלן: "צ"י" או "הנתבע" ו-"נ"י" בהתאמה).

4. התובעת הגב' ת.ג. הינה עו"ד (להלן: "התובעת" או "ת"). כעולה מהעדויות והראיות שהובאו בפניי במהלך שנת 2011 או בסמוך לכך, שכרה התובעת אשר הינה ילידת קריית שמונה, דירה בבניין בו התגוררו המנוחה והנתבעת ומתוכה עבדה כעו"ד וזאת עד לשנת 2015. התובעת העניקה למנוחה שירותים משפטיים וטיפלה עבורה בעניינים שונים ומגוונים. בין היתר, היא



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

1 טיפלה עבור המנוחה כנגד תשלום בתביעה נגד המוסד לביטוח הלאומי לקבלת קצבת נכות,
2 בתביעה נגד חברת כלל לקבלת פיצוי בגין אבדן כושר עבודה, קבלת תו נכה וכו'. התובעת
3 גבתה סכומי שכ"ט מהמנוחה עבור עבודתה עבורה כעורכת דין. עבור הטיפול מול כלל גבתה
4 התובעת מהמנוחה שכר טרחה בסך של 750 ₪ לחודש, זאת כאחוז מקצבת הנכות שלה וזאת
5 מדי חודש בחודשו ובפועל עד פטירתה ואשר אותו נהגה לקבל מהמנוחה באופן פיזי.
6
7 לעניין שאלת מעמדן של המנוחה והנתבעת כבנות זוג ידועות בציבור ולאור טענות התובעת .5
8 בסיכומיה בעניין זה, אבהיר כבר עתה ובפתח פסק הדין, כי לאור פסק הדין שניתן בהסכמה
9 ביום 7.4.22 בבית הדין האזורי לעבודה במסגרת פ"ה (תל אביב-יפו) ----- ט.א- קרן
10 הגמלאות המרכזית בניהול מיוחד, אין עוד כל מקום להידרש לטענות בעניין זה ו/או להכריע
11 בשאלה זו. על פי פסק הדין, אותו המציאה הנתבעת לתיק ביום 6.22, הוכרה הנתבעת כבת
12 זוגתה של המנוחה. המדובר בקביעה חלוטה אשר נתנה על ידי הערכאה המוסמכת לכך, משכך
13 אין כל מקום לערער ו/או להרהר אחריה.
14 על פי האמור בפסק הדין שניתן:
15 **"לאחר שנשמעו מלוא העדויות ולנוכח המלצת ביה"ד, מוסכם כי התביעה תתקבל באופן**
16 **שהתובעת תוכר כידועה בציבור של המנוחה א.מ. ז"ל וכי הן ניהלו משק בית משותף גם**
17 **בשנתיים האחרונות לפני פטירתה של המנוחה."**
18
19 עוד אדגיש לעניין זה כי התובעת, הייתה צד להליך שהתקיים בבית הדין האזורי לעבודה,
20 הגישה בקשה להצטרף לתיק שהתנהל, וצורפה לו על פי החלטה מיום 30.8.20, החלטה אשר
21 בוטלה על פי פסק דינו של בית הדין הארצי לעבודה ראו לעניין זה בר"ע (ארצי) ----- ט.א
22 - **קרן הגמלאות המרכזית בניהול מיוחד** [פורסם בנבו] (-----). בהליכים אלה, אשר התנהלו
23 בפני בית הדין האזורי והארצי לעבודה הייתה התובעת מיוצגת על ידי בא כוחה, המייצגה אף
24 בהליכים דנן. לפיכך, התובעת אף מושתקת ומנועה מלהעלות כל טענה בעניין. העלאתן של
25 הטענות בעניין זה מהווה חוסר תום לב של ממש כמו גם ניסיון להסיט את הדיון מן העיקר
26 אל הטפל (ראו סעיפים 8 - 10 לסיכומי התובעת).
27
28 למעלה מן הצורך והגם שאינני נדרש לאמור במסגרת פסק דין לאור פסק דינו של כבוד בית
29 הדין האזורי לעבודה, אבהיר כי שאלת מעמדן של המנוחה והנתבעת כבנות זוג ידועות
30 בציבור, הוכחה באופן ברור וחד משמעי משלל העדויות והראיות שהובאו והושמעו בפניי,
31 לרבות ההליכים שניהלו הנתבעת והמנוחה מול משרד הפנים ופסק הדין שניתן בעניין זה עוד
32 ביום 06.----- ע"י כב' השופטת אסתר קובו בבית המשפט המחוזי בתל אביב במסגרת עת"מ
33 ----- ובסופו של יום קבלה הנתבעת ביום 15.10.15 מעמד של ישיבת קבע בעלת תעודת זהות
34 ישראלית, ראו לעניין זה נספחים ו' –ט' לתצהיר עדותה הראשית של הנתבעת.
35



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 במרכזם של ההליכים שבפניי עומד מסמך, הנחזה להיות צוואתה של המנוחה מיום 20.7.17 .6
2 בו צוותה המנוחה את כל רכושה בחלקים שווים לתובעת ולנתבעת (ס' 2 לצוואה), תוך
3 שבסעיף 4 לצוואתה הדירה המנוחה את הנתבעים 2-3, אחייניה מצוואתה בקובעה: "**למען**
4 **הסר ספק, מי מאחייני לא יהא זכאי לכל חלק בעזבוני**". על פי הנטען הצוואה נערכה בפני
5 העדים ד.ס, עו"ד שכתובתו ברחוב -----, עפולה והגב' א.מ מרחוב ----- חולון, (להלן
6 "**הצוואה**"), "**העדים**" בהתאמה), בביתה של המנוחה בהרצליה.
7
8 כאמור לעיל הן הנתבעת, בת הזוג והן הנתבעים 2 ו-3, האחיינים הגישו לרשם לענייני ירושה .7
9 התנגדות מטעמם לבקשת התובעת לקיום צוואת המנוחה. ביום 20.6.19 נתנה על ידי כבי
10 הרשמת לענייני ירושה, ציפי סולומון דרמר החלטה ולפיה הועברו התובעות לבית המשפט.
11 בא כוח היועמ"ש הודיע על כוונה שלא להתערב בהליכים.
12
13 ההליכים בעניינים של הצדדים, התנהלו בעצימות גבוהה במיוחד, ובמסגרתם וכעולה מתיק .8
14 הנייר במערכת נט המשפט הוגשו 78 בקשות ונתנו על ידי 175 החלטות.
15 בתיק התקיימו 9 דיונים המשתרעים על לא פחות מ- 537 עמ' הכל כמפורט להלן:
16
17 3 קדמי משפט במועדים 8.9.19, 20.1.20 ו- 10.6.20. על החלטות המהותיות והרלוונטיות
18 שנתנו במסגרת קדמי המשפט שהתקיימו אעמוד בהמשך ואגב הכרעה בתובעות לגופן.
19
20 6 דיוני הוכחות במועדים: 17.11.20, 18.11.20, 31.1.21, 13.5.21, 9.11.21 ו- 21.11.21.
21
22 **בדיון מיום 17.11.20** נחקרה המומחית להשוואת כתבי יד, הגב' איה שוחט, אותה מינתי
23 בקדם המשפט שהתקיים ביום 8.9.19 כמומחית מטעם בית המשפט לשם מתן חוות דעת
24 באשר לטענה כי חתימת המנוחה על הצוואה הינה מזויפת, עמ' 20-48.
25 כן נחקרו העדים מטעמה של הנתבעת: הגב' א.א, בת דותה של המנוחה ו-צ.ש.
26
27 **בדיון מיום 18.11.2** נחקרו עדים נוספים מטעמה של הנתבעת, מר ש.ג, הגב' ד.ג, חברת ילדות
28 של המנוחה, הגב' א.א אחותה של הגב' ד.ג וחברת ילדות של המנוחה, עו"ד ד.ה, חברה לספסל
29 הלימודים של התובעת ושותפה לשעבר של התובעת ואשר ניהל עמה את המשרד בדירה
30 ברחוב ----- בהרצליה, מול הדירה שהייתה בבעלות המנוחה, משרד אשר אף שמש
31 למגוריה של התובעת.
32
33 **בדיון מיום 31.1.21** נחקרו עדים נוספים מטעמה של הנתבעת, שכנתה של המנוחה אשר עברה
34 לגור בבניין בו התגוררו המנוחה והנתבעת (דירה --), בדירה ---- וזאת בשלהי שנת 2005.



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 כמו כן בדיון זה נחקרה הנתבעת, חקירה אשר נפרשה על פני עמ' 188 - 228. לאחר מכן נחקרה
2 העדה נ.ת הנתבעת/ מתנגדת 3.
- 3
- 4 **בדיון מיום 13.5.21** נחקרה בת זוגו של הנתבע 3, הגב' ד.נ.מ. בדיון זה היו אמורות להישמע
5 עדויות התובעת והעדים מטמעה.
- 6 ביום 11.5.21, עובר לדיון שהיה קבוע, הגיש בא כוח התובעת, הודעה ולפיה עו"ד ד.ס לא יוכל
7 להתייצב לדיון שנקבע ליום 13.5.21 בשל דיון מקביל שנקבע לו בבית משפט השלום בעפולה.
8 בשל כך ובשל העובדה כי גם העדה הנוספת לצוואה, הגב' א.מ לא התייצבה לדיון ועל מנת
9 למנוע פיצול בין עדות התובעת ועדות העדים לצוואה - נקבע מועד נוסף לשמיעת הוכחות
10 ליום 9.11.21 וכן שוריין מועד נוסף ליום 21.11.21.
- 11
- 12 **בדיון מיום 9.11.21** נחקרה העדה לצוואה הגב' א.מ ולאחריה, עורך הצוואה והעד הנוסף לה
13 מר ד.ס, עו"ד.
- 14
- 15 בדיון הנוסף והאחרון שהתקיים ביום **21.11.21** נחקרה התובעת ובסיומו נתן צו לסיכומים
16 בכתב.
- 17
- 18 **9.** סיכומי הנתבעת הוגשו ביום 27.2.22. ביום 30.3.22 הגישה נ.ת הודעה ולפיה היא מצטרפת
19 לסיכומי הנתבעת וביום 1.4.22 הוגשו סיכומי הנתבע.
- 20 סיכומי התובעת הוגשו אך ביום 1.8.22 וזאת לאחר מספר בקשות לארכה שהוגשו על יד בא
21 כוחה וכשבית המשפט שב ונדרש למתן מספר רב של החלטות בעניין, ראו למשל החלטה
22 בבקשה מס' 91 מיום 26.7.22.
- 23 משכן ניתן פסק הדין.
- 24
- 25 **ב. טענות הנתבעים בהתנגדותם**
- 26
- 27 **10.** בהתנגדות שהוגשה מטעמה לרשם לענייני ירושה, טענה הנתבעת, כי הצוואה הוגשה לקיום
28 על ידי עורכת דין, שנתנה שירותים מקצועיים למנוחה שבאורח תמוה ובלתי הגיוני בעליל,
29 שלפה לאחר מותה של לקוחתה, צוואה על פיה היא זוכה במחצית מעיזבונה בהציגה עצמה
30 כ"חברה" של המנוחה, תוך העדפתה על פני בני משפחתה של המנוחה, בהן בת זוגתה ואחייניה,
31 ללא כל סיבה הנראית לעין ובניגוד למהלך חייה, השקפת עולמה ואמונתה של המנוחה. עוד
32 נטען כי מעבר למעשה החמור על פניו, בו עורך דין במדינת ישראל חוצה את הקו ממתן שירות
33 מקצועי למעמד של בעל עניין מול לקוחו, תוך שהוא מנצל במניפולציות ותחבולות את
34 כישוריו המקצועיים, להשפיע ולגרום ללקוחו להפוך ליורשו, אזי עריכת צוואה זו נגועה
35 במעשה תרמית, ויש לפסלה על פי כל מבחן המוכר בדיון.



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 19-07-9176 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 הנתבעת טענה כי יש לפסול את הצוואה בעילות של תרמית, זיוף ו"בישול צוואה", פגמים
2 מהותיים בצורניות הצוואה, השפעה בלתי הוגנת ותחבולה (סעיף 30 לחוק הירושה) מעורבות
3 פסולה של התובעת / עורכת הדין בעריכתה (סעיף 35 לחוק הירושה) ואי כשירות של המנוחה
4 לערוך צוואה (סעיף 26 לחוק הירושה), **ראו לעניין זה האמור בהתנגדות שהגישה הנתבעת**
5 **לרשם לענייני ירושה תחת הכותרת "מבוא"**.
6
7 בהתנגדות שהוגשה על ידי הנתבע לרשם לענייני ירושה, טען זה, כי יש להורות על ביטול .11
8 הצוואה שכן נעשתה תחת השפעה בלתי הוגנת/ תחבולה / תרמית של התובעת. בהתנגדותו
9 טען לקשר קרוב עם המנוחה מאז התגרשו הוריו כשהיה בן 5 וכי זו הפכה למעשה להיות
10 כאמו ודאגה לו כבן. עוד לטענתו במרוצת השנים ידע מפיה של המנוחה **"שסיפרה לכולי**
11 **עלמא שהיה בסביבתה כי המבקש יירש אותה, למעט, זכות מגורים שתהא למשיבה 1 עד**
12 **ליום מותה"** (ס 18 להתנגדות). עוד טען הנתבע ועורר תהיות וספקות באשר לחתימה הנחזית
13 להיות חתימתה של המנוחה, העדר מספרי תעודות זהות של העדים לצוואה, העובדה כ עורך
14 הדין שערך את הצוואה מעפולה, העדה הנטענת השנייה מתגוררת בחולון בעוד המנוחה
15 מתגוררת בכלל בהרצליה וכי **"קשה מאוד להבין בשלב זה את מערכת הקשרים האמורה"**
16 (ס 40 להתנגדות). עוד טען כי לא יעלה על הדעת שהמנוחה לא תוריש לבן משפחה, בשר
17 מבשרה ותבחר לצוות את רכושה לתובעת אשר אינה בת משפחה קרובה, למעט היותה תלויה
18 בה מבחינה משפטית ומוגבלותה של המנוחה. עוד טען כי **"הצוואה מעוררת שאלות כבדות**
19 **משקל ביחס לאותנטיות שלה וביחס לאמיתותה בכלל או ביחס למועד בו נטען כי נחתמה"**
20 (ס 46 להתנגדות).
21
22 בהתנגדות שהגישה נ.ת לרשם לענייני ירושה טענה זו כי הנתבעת **"התגוררה עם המנוחה** .12
23 **(כמקום מגורים בלבד ולא יחסי שיתוף) והייתה המטפלת של המנוחה"**. בהתנגדותה טענה
24 כי התובעת היא שהשפיעה השפעה בלתי הוגנת על המנוחה ו/או ניצלה את חוסר הבנתה ו/או
25 החתימה את המנוחה בתחבולה ובעורמה. עוד טענה כי אין כל היגיון כי הנתבעת בהיותה
26 מטפלת של המנוחה תקבל מחצית מרכושה. לטענתה בין המנוחה והנתבעת לא התנהל משק
27 בית משותף ולא היו יחסי אישות וכי המנוחה **"די רחמה עליה ואפשרה לה מגורים כנגד**
28 **הטיפול בה"**. עוד טענה כי ככל הנראה התובעת בקשה לערוך מצג כי אינה היורשת היחידה
29 של המנוחה וצרפה את הנתבעת **"שבוודאי אינה זכאית לרשת דבר בעודה תושבת זרה**
30 **שהייתה מטפלת של המנוחה והתגוררה עם המנוחה מבחינת מגורים בלבד"**. עוד טענה כי
31 בצוואה פגמים צורניים. כי חתימתה של המנוחה מעוררת תמיהה שכן זו נהגה לחתום **"כך**
32 **שחלק מהחתימה היה יורד תחת הקו המיועד לחתימה"** ועוד טענות לרבות העדר פרטים
33 מזהים של העדים. כן טענה כי נראה שבין התובעת והעדה א.מ יש קשרי חברות. לטענתה כי
34 אין בצוואה כל הגיון שכן לא יעלה על הדעת שהמנוחה לא תוריש דבר לבני משפחתה ותבחר
35 לצוות את רכושה לתובעת ולנתבעת שאינן קרובות משפחה. עוד טענה כי **"המצווה התגוררה**



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 כאמור בהרצליה ואין לה כל קשר לעו"ד ד.ס, לא הכירה אותו ולא היתה צריכה כלל להכיר
2 אותו או את העדה הנטענת הנוספת המתגוררת בכלל בחולון". עוד הוסיפה וטענה כי הצוואה
3 "מעוררת שאלות כבדות משקל ביחס לאותנטיות שלה וביחס לאמיתותה בכלל או ביחס
4 בכלל למועד בו נטען כי נחתמה".
5
6 13. אדגיש כי לא מצאתי לפרט באריכות או את מלוא טענות הנתבעים בהתנגדות שהוגשה על
7 ידם וזאת על מנת להימנע שלא להאריך את פסק הדין מעבר לנדרש ועל מנת להימנע מחזרה
8 בכפל, לאור העובדה כי לחלק מהטענות אדרש בהמשך ואגב הכרעה בתובענה וכי חלק אחר
9 אינו מצריך הכרעה לאור האמור בפסק הדין.
10
11 ג. נטל ההוכחה
12
13 14. צוואת המנוחה נשוא ההליכים שבפניי, היא צוואה בעדים. סעיף 20 לחוק הירושה מורה כי:
14 "צוואה בעדים תהיה בכתב, תצוין בתאריך ותיחתם ביד המצווה בפני שני עדים לאחר
15 שהצהיר בפניהם שזו צוואתו; העדים יאשרו באותו מעמד בחתימת ידם על פני הצוואה
16 שהמצווה הצהיר וחתם כאמור".
17
18 הדרישה לקיומו של מצווה, דרישת הכתב והדרישה לנוכחות עדים הן בגדר מרכיבי יסוד
19 בצוואה בעדים (סעיף 25(ב)(2) לחוק) ובלעדיהם לא רשאי בית המשפט להורות על קיומה של
20 הצוואה (סעיף 25(א) לחוק).
21
22 15. הלכה פסוקה, ידועה ומושרשת היא כי כאשר לפנינו צוואה שעל פניה נתמלאו בה כל הדרישות
23 הצורניות, חזקה שהיא תקפה, ועל הטוען לפסלות נטל / חובת הראיה. אולם, אם הצוואה
24 פגומה, חובת הראיה מתהפכת, ועל הטוען לקיומה נטל ההוכחה שאמנם לפנינו צוואה שאין
25 ספק באמיתותה.
26
27 16. בת"ע (פתח תקוה) 41666-07-11 מ.צ נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב (פורסם בנבו,
28 2.9.13) נקבע ע"י כב' השופט צבי ויצמן בסעיף 14 לפסק הדין:
29 "כאשר הצוואה מקיימת את כל דרישות סעיף 20 לחוק הירושה ואין חולק על אמיתותה הרי
30 שהיא תקיפה לכל דבר. ואולם כאשר מתעורר ספק ממשי באמיתות הצוואה ובאשר להיותה
31 מסמך אוטנטי עליו חתם המצווה, אזי עובר נטל ההוכחה לתקינותה של הצוואה לשיכמו
32 של המבקש לקיימה (ראה - ע"א 3186/97 היועץ המשפטי לממשל נ' נאק [פורסם בנבו]
33 תק-על 89(1)98; ת"ע (נצרת) 5913-06-09 - פלוני ז"ל נ' ל.ב. . [פורסם בנבו] תק-מש
34 2011(4), 259; עז' (חיפה) 4310/04 - עזבון המנוח ש' ח' ז"ל נ' נ' ש' . [פורסם בנבו] תק-



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

מש 2008(1), 522; ת"ע 5610/00 א.פ.נ' י.מ.ואח' [פורסם בנבו]; ת"ע (תל-אביב-יפו) - 39109-08-10 - מ.ב. ואח' נ' ט.א. . [פורסם בנבו] תק-מש 2012(1), 371 (ורבים אחרים)".

17. עוד אדגיש כי על פי הפסיקה, על הטוען טענת זיוף מוטל להוכיח את טענתו, וכי הגם שהנטל הוא של מאזן הסתברויות, כמקובל במשפט האזרחי, הרי שכמות הראיות ורף הראיות הנדרש לגבי טענת זיוף, אשר לה גוון מעין פלילי, הם גבוהים יותר ועל בית המשפט לבחון את הראיות בזהירות ובקפדנות (ראו למשל: ע"א 7456/11 מוריס בר נוי נ' מלחי אמנון (פורסם בנבו, 11.4.13); ע"א 3546/10 מישאל נ' קליין (פורסם בנבו, 18.4.2012); ע"א 3725/08 חזן נ' חזן (פורסם בנבו, 3.2.2011); ע"א 475/81 זיקרי נ' "כלל" חברה לביטוח בע"מ, פ"ד מ(1) 589; ת"א (חי') 426/02 בנימין לקרץ נ' דקל הכרמל מהנדסים יועצים בע"מ (פורסם בנבו, 14.2.06),

מאידך וכפי שנקבע רמ"ש (תל אביב-יפו) 17-11-27644 מ.מ.ח.נ' ת.מ (פורסם בנבו, 26.3.18): "דפוס יחסים מיוחד בין מצווה לנהנה (כמו נאמן ונהנה, אפוטרופוס וחסוי, עורך דין ולקוח, רופא מנתח וחולה וכו'), יכול להקים חזקה שבעובדה בדבר השפעה בלתי הוגנת – אבל גם במקרה כזה הנטל שיועבר אל מבקש קיום הצוואה הוא רק נטל הבאת הראיות ואילו נטל השכנוע לעניין הטענה בדבר השפעה בלתי הוגנת, ימשיך לרבוץ על המתנגד לצוואה, והוא יצטרך להטות את מאזן ההסתברויות לטובתו. יפים לעניין זה דברים שאמרתי בהקשר דומה (גם בנסיבות בהן דובר בהשפעה בלתי הוגנת הצומחת מתוך דפוס היחסים המיוחדים בין המצווה ובין הנהנה), בעמ"ש 55098-12-11 א' נ' עו"ד נ' א' ר' (לא פורסם, [פורסם בנבו] מיום 24/10/13 (ההדגשה במקור, י.א).

...
משכך, גם אם התקיים בענייננו, בין המנוח לבין המשיבה, דפוס יחסים מיוחד שמקים את החזקה בדבר השפעה בלתי הוגנת (ואיני קובע מסמרות בכך) – בדין דחה בית המשפט קמא את עתירת המבקש שכיוונה להעביר אל המשיבה (מבקשת קיום הצוואה) נטל השכנוע "לשלילת כל הפרמטרים הנדרשים על פי חוק הירושה שיש בהם כדי לפסול את הצוואה (כגון כשירות, השפעה בלתי הוגנת, מעורבות וכו')" (סעיף 11 לבקשת המבקש לפני בית המשפט קמא). הקמת החזקה בדבר השפעה בלתי הוגנת יכולה להעביר, לכל היותר, את נטל הבאת הראיות אל כתפי המשיבה לשלילת החזקה. קרי, להטיל על שכמה של המשיבה את החובה להביא ראיות מטעמה לצורך סתירת החזקה, בין על דרך סתירת החזקה תוך שלילת קיומן של הנסיבות שהביאו לקיומה, בין על דרך שלילת קיומו של אלמנט חוסר ההגינות בנסיבות הנטענות" (ההדגשה במקור, י.א).



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 לעניין זה אקדים את המאוחר ואציין כי, כפי שהוברר משמיעת העדויות והראיות התובעת
2 אשר שמשה כעו"ד של המנוחה המשיכה להעניק למנוחה שירותים משפטיים עובר לעריכת
3 הצוואה ולאחריה ובכך יש להעביר את נטל הבאת הראיות אל התובעת.
4
- 5 18. משכך יש לבחון, איפוא, האם בנדון הצליחו המתנגדים לעורר את אותו ספק באשר לאמיתות
6 חתימת המנוחה על הצוואה, במידה של הטיית מאזן ההסתברות הנדרש בהליך אזרחי, וככל
7 שהתעורר ספק שכזה האם התובעת, המבקשת את קיום הצוואה, הסירה את אותו הספק
8 ברמת ההוכחה הדרושה?
- 9 19. אבהיר כי לא מצאתי להאריך ולהרחיב בעניין נטל ההוכחה: נטל הבאת הראיות ו/או נטל
10 השכנוע ולהכריע בעניין זה, שכן בענייני וכבר בפתח פסק הדין וכפי שעוד אראה להלן
11 בהרחבה, המתנגדים לא זו בלבד שעוררו את אותו ספק באשר לאמיתות חתימת המנוחה על
12 הצוואה אלא שהם הוכיחו את אותו ספק, הרבה ומעבר למידה של הטיית מאזן ההסתברות
13 הנדרש בהליך אזרחי. מנגד התובעת לא זו בלבד שלא הסירה את אותו ספק, אלא שעדותה
14 וועדות עדי הצוואה מטעמה ביססו באופן חד משמעי ומוחלט את אותו ספק שעוררו
15 המתנגדים והפכו אותו לוודאי ומוחלט. לכל אלה מצטרפת התנהלותה הדיונית של התובעת,
16 אשר כפי שיובהר להלן הינה חריגה וקיצונית ואף בה ומכוחה יש לבסס היטב את המסקנה
17 האמורה ואת תוצאת פסק הדין.
- 18 **ד. הטענה לזיוף הצוואה, חוות דעת המומחית ועדותה**
- 19
- 20 19. כאמור לעיל, בכתב ההתנגדות שהוגש על ידי כל אחד מן הנתבעים לרשם לענייני ירושה, טענו
21 אלה למספר עילות בגינן יש לפסול את המסמך הנחזה להיות צוואת המנוחה מיום 20.7.17.
22 עם זאת וככל שהתקדמו ההליכים בעניין שאלת תוקפה של צוואת המנוחה הלכה ותפסה
23 הטענה לזיוף הצוואה מקום מרכזי ועיקרי.
24
- 25 20. אין חולק כי השאלה אם החתימה הנחזית להיות חתימת המנוחה על הצוואה, הינה אכן
26 חתימתה הינה שאלה שבמומחיות. לפיכך ומטבע הדברים ממונה מומחה להשוואת כתבי יד,
27 ראו לעניין זה ע"א 2032/06 אמנון האגי נ' עזבון המנוח סלמאן יוסף זיאן (פורסם בבנו,
28 1.2.09), סעיף 33 לפסק הדין.
29
- 30 21. בטרם אעמוד על חוות הדעת של המומחית והאמור בחקירתה אעמוד על ההחלטות שנתנו
31 בעניין זה ואשר בהם יש לשפוך אור על התנהלותה של התובעת וטענתה כי יש לפסול את חוות
32 הדעת ולהבהיר היטב מדוע דין טענות אלה להידחות מכל וכל.
33



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 בתום קדם המשפט שהתקיים ביום 8.9.19 ולאור טענות הצדדים כי הצוואה מזויפת נתנה על
2 ידי החלטה במסגרתה קבעתי בסעיף 3 כדלקמן:
3 "לאור הטענות בדבר זיוף או הדבקה של חתימת המנוחה על הצוואה, ממנה בזה את הגב'
4 איה שוחט כמומחית מטעם בית המשפט על מנת לבדוק האם החתימה הנחזית להיות
5 חתימת המנוחה על הצוואה מיום 20/07/17 הינה אכן חתימת המנוחה. מובהר כי הצוואה
6 המקורית מופקדת בכספת בית המשפט והמומחית תוכל לקבל את הצוואה המקורית
7 לבדיקה.
8 באי כח הצדדים ימציאו למומחית עם העתק לצד שכנגד דוגמאות כתב יד וחתימה של
9 המנוחה.
10 בא כח המבקשת ימציא למומחית את מקור ייפוי הכח עליו חתמה לכאורה המנוחה.
11 עלות המומחית יחול, בשלב זה, בחלקים שווים על המתנגדים. החיוב הסופי יקבע במסגרת
12 פסק הדין ובהתאם לתוצאה", (ההדגשה אינה במקור, י.א).
13
14 .23. כאמור במסגרת ההחלטה הנ"ל הוריתי לב"כ התובעת להמציא למומחית "את מקור ייפוי
15 הכח עליו חתמה לכאורה המנוחה".
16 עובר למתן ההחלטה ובמסגרת הדיון שהתקיים טען ב"כ הנתבעת: "יש מסמך נוסף שיכול
17 להשליך על חו"ד של המומחה, מה שנקרא ייפוי כח מתמשך. המקור שלו לא אצלי". לאור
18 האמור הפניתי אל ב"כ התובעת והתובעת עצמה שאלות בעניין:
19 "עו"ד ברדה:
20 לשאלת ביהמ"ש, האם המקור של ייפוי כח מתמשך אצל מרשתי אני משיב שלא.
21 הנתבעת, לאחר שהוזהרה כדין:
22 המקור היה אצל המנוחה, הגשנו אותו בטעות לביה"ח ואחר כך הגשנו את הייפוי כח הנכון.
23 לשאלת ביהמ"ש, היכן הייפוי כח הנכון, הוא אצלי". ראו לעניין זה עמ' 2 לפרו' מיום 8.9.22
24 ש' 16-24.
25
26 .24. ביום 30.12.19 הגיש ב"כ הנתבעת בקשה שכותרתה "בקשה דחופה ביותר למתן החלטה/
27 הבהרה ע"י ביהמ"ש הנכבד למומחית גרפולוגית בנוגע למסמך "ייפוי כוח רפואי" שנמסר
28 לגרפולוגית ע"י המשיבה 1", בקשה מס' 5.
29
30 כעולה מהבקשה, זו הוגשה לאחר שבמסגרת הצו לגילוי מסמכים רפואיים שניתן בעניינה של
31 המנוחה והמופנה בן היתר כלפי בית החולים "בילינסון", צו אשר נחתם על ידי ביום 24.9.19
32 (בקשה מס' 4) - התברר כי פרט לייפוי הכוח לטיפול רפואי לפי סעיף 16 לחוק זכויות החולה,
33 תשנ"ו-1996, אשר עליו חתמה לכאורה המנוחה ביום 30.10.17 היא אף חתמה באותו מועד
34 על ייפוי כוח מתמשך.
35



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

1 בבקשה שהגישה הנתבעת נטען על ידה כי ייפוי הכוח המתמשך אשר נחזה להיות כי נחתם על
2 ידי המנוחה גם הוא ביום 30.10.17, נערך ע"י התובעת ובכתב ידה, ערב היותה של המנוחה
3 בביה"ח, מונשמת ומורדמת סמוך לפטירתה - 6.9.2018 וכי התובעת נקבה בו בתאריך
4 פיקטיבי, כשנה קודם למועד בו הוא נחתם, וכי היא זייפה את חתימת המנוחה עליו ואף
5 החתימה את הנתבעת – המבקשת בבקשה, על ייפוי הכוח וכל זאת כשהתובעת אינה מורשית
6 לערוך ייפוי כוח מתמשך על פי דין.

7
8 וכך באו לידי ביטוי הדברים בסעיף 6 לבקשת הנתבעת:

9 **"המבקשת, אשר לכאורה חתומה אף היא על המסמך, חתמה על ייפוי כוח מתמשך בתום**
10 **לב ומתוך תחושה של דחיפות לסייע לבת זוגתה, לבקשתה ובלחצה של התובעת/ המשיבה**
11 **1 ורק ביום 6.9.2018 !!!, בעת שהמנוחה הייתה מורדמת ומונשמת וללא הכרה בבית**
12 **החולים !!! ימים ספורים קודם פטירתה, ולא בתאריך 30.10.17 כפי שטוענת המשיבה 1".**

13
14 עוד הוסיפה וטענה הנתבעת בבקשתה, כי בדיקת אמיתותה של חתימת המנוחה על המסמך
15 הנחזה להיות צוואתה יכול להיעשות אך ורק מול מסמכים / דוגמאות חתימה של המנוחה
16 אשר לגביהם אין מחלוקת באשר לאמיתות חתימתה של המנוחה. לפיכך ושמעתוררת
17 מחלוקת לגבי אמיתות חתימתה של המנוחה על ייפוי הכוח הרפואי וייפוי הכוח המתמשך
18 מיום 30.10.17 הרי שאלה אינם יכולים לשמש מסמכים / דוגמאות חתימה של המנוחה לצורך
19 בדיקת אמיתות חתימתה של המנוחה על המסמך הנחזה להיות צוואתה.

20
21 עוד טענה הנתבעת, כי התובעת המציאה למומחית כדוגמה להשוואה לבדיקת חתימת
22 המנוחה על המסמך הנחזה להיות צוואתה, אך ורק את ייפוי הכוח הרפואי עליו חתמה
23 המנוחה לכאורה ביום 30.10.17.

24
25 .25 במסגרת קדם המשפט הנוסף שהתקיים בפניי ביום 20.1.20 נדונה בין היתר בקשת הנתבעת
26 למתן הוראות למומחית, בקשה מספר 5 הנ"ל ובתום הדיון ובמסגרת ההחלטה שנתנה קבעתי
27 בסעיף 5 לה, כדלקמן:

28 **"הצדדים ימציאו למומחית את המקור של ייפוי הכוח הרפואי וייפוי הכוח המתמשך.**

29 **יובהר, כי הצדדים חלוקים ביניהם, האם המדובר במסמכים שנחתמו על-ידי המנוחה –**
30 **לפיכך מבוקש כי המומחית תבדוק האם המסמכים הנ"ל אף הם נחתמו על-ידי המנוחה.**
31 **ככל שישנה עלות נוספת בגין הבדיקה הנ"ל – יישאו בה הצדדים, בחלקים שווים".**

32
33 .26 ביום 4.3.20 נסרקה לתיק חוות הדעת של המומחית שמונתה על ידי בית המשפט, הגב' איה
34 שוחט מיום 16.2.20 (להלן **"חוות הדעת"** ו- **"המומחית"** בהתאמה).



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

27. כאמור לעיל ועל פי ההחלטות שנתנו על ידי, התבקשה המומחית לתן חוות דעת באשר
לאמיתות חתימת המנוחה על הצוואה, ייפוי הכוח הרפואי מיום 30.10.17 וייפוי הכוח
המתמשך אף הוא מיום 30.10.17. עם זאת וכעולה מחוות הדעת, סעיף 1 לה, תחת הכותרת
"המסמכים השנויים במחלוקת" עולה כי המומחית בדקה את המסמכים הבאים:
א. מסמך מקורי שכותרתו "צוואה" בן שני דפים מחוברים בסיכת שדכן, נושא תאריך
20.7.2017, חתימת המצווה בדף הראשון, סומנה על ידי א'.
ב. מסמך מקורי שכותרתו "ייפוי כוח לטיפול רפואי" בן שני דפים מחוברים בסיכת
שדכן, נושא תאריך 30.10.2017, חתימת המטופל בדף 2, סומנה על ידי ב'.
ג. מסמך מקורי שכותרתו "ייפוי כוח לטיפול רפואי" מודפס משני צדדיו, נושא תאריך
4.5.2015, חתימת המטופל בגב המסמך, סומנה על ידי ג'.
הנה כי כן ומהאמור לעיל עולה כי במסגרת חוות הדעת בדקה המומחית אף את מסמך ג' ייפוי
כוח רפואי מיום 4.5.15 וכי לא בדקה את ייפוי הכוח המתמשך מיום 30.10.17.
28. בסעיף 2 לחוות הדעת תחת הכותרת "דוגמאות חתימה להשוואה של הגב' ע.מ" פרטה
המומחית את דוגמאות החתימה של המנוחה שהועברו לבדיקתה על ידי הנתבעת כמפורט
להלן:
א. מסמך מקורי של כלל ביטוח שכותרתו "בדיקת זכאות להמשך תביעת אובדן כושר
עבודה" מתאריך 15.6.18, חתימה שסומנה מ/1.
ב. צילום בצבע של מכתב למשרד הפנים בכתב יד, מתאריך 14.5.17, חתימה שסומנה
מ/2.
ג. מסמך מקורי של רשות האוכלוסין וההגירה בן 2 דפים (מודפסים משני צדדיהם),
מתאריך 4.5.15, חתימה בדף האחרון, סומנה מ/3.
ד. שני מסמכים מקוריים של רשות האוכלוסין וההגירה מתאריך 29.7.13, שתי חתימות
שסומנו מ/4, מ/5.
ה. מכתב מקורי ממוען לשגרירות הפיליפינים בישראל בכתב יד מתאריך 26.11.08,
חתימה שסומנה מ/6.
ו. שטר מכר מקורי של לשכת רישום המקרקעין בנתניה ללא תאריך, ושטר תיקון
משכנתא מתאריך 15.2.15, שתי חתימות שסומנו מ/7, מ/8.
ז. מכתב מקורי מודפס ממוען לבנק הפועלים מתאריך 7.11.04, חתימה שסומנה מ/9.
ח. מכתב מקורי מודפס ממוען למשכן -בנק הפועלים למשכנתאות בע"מ מתאריך
8.7.1999, חתימה שסומנה מ/10.
ט. מכתב מקורי של משכן -בנק הפועלים למשכנתאות מתאריך 4.7.1999, חתימה
שסומנה מ/11.



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 מסמך מקורי שנושאו ביטוח בחברת אריה מתאריך 5.7.1999, חתימה שסומנה
2 **מ/12**.
- 3 יא. קובץ מסמכים מצולמים בצבע של קרן הגמלאות המרכזית (קג"מ) של עובדי
4 ההסתדרות וכרטיס עובד (101) נושאים תאריך 15.9.2011 ובהם 6 חתימות שסומנו
5 **מ/13 – מ/18**.
- 6 יב. טופס הצהרה מקורי של קג"מ, חתימה מתאריך 11.10.07 שסומנה **מ/19**.
7 ג. צילום בצבע של טופס הצהרה של קג"מ מתאריך 21.9.2009 שסומנה **מ/20**.
8 ד. צילום טופס הצהרה של קג"מ מתאריך 3.10.2006 שסומנה **מ/21**.
9 טו. צילום שיק מס 2179 של בנק הפועלים מתאריך 5.6.2012 חתימת המושך סומנה
10 **מ/22**.
- 11 טז. צילום שיק מס 2854 של בנק הפועלים משנת 2018 חתימת המושך סומנה **מ/23**.
12 יז. צילום בצבע של דף אחרון מתצהיר ללא תאריך, חתימת המצהירה שסומנה **מ/24**.
13
- 14 29. בסעיפים 3-5 לחוות דעתה תחת הכותרת "**תוצאות הבדיקה – ממצאים ומסקנות**" קבעה
15 המומחית כדלקמן:
16 "שלוש החתימות א', ב', ג' במסמך הצוואה ובשני ייפוי בכוח שבמחלוקת כתובות במקור,
17 ואינן מודבקות או מושתלות בדרך כלשהי" (ס' 3 לחוות הדעת).
18
- 19 30. בסעיף 4 לחוות הדעת תחת הכותרת "**חתימות א', ב' במסמכים השנויים במחלוקת**" קבעה
20 המומחית כדלקמן:
21 א. בשתי החתימות תכונות כתיבה משותפות וככל הנראה נכתבו על ידי כותב אחד.
22 ב. בהשוואה שערכתי בין תכונות הכתיבה בשתי החתימות א', ב', לבין אלו שבדוגמאות
23 להשוואה מצאתי **אי התאמות כלהלן**:
24 * ביחס הכתב בחתימות לשורה המודפסת המיועדת לחתימה.
25 * בגודל הכללי של החתימות, ובפריסתה בשטח הכתיבה.
26 * במבנה האות הראשונה **בחתימה א'**.
27 * במבנה התנועה שלפני (חסרה המילה האות י.א) האות האחרונה בחתימות.
28 * בצורת וכיוון הקו המסיים את החתימות.
29
- 30 ראו פירוט בדף עבודה 1 ובשלושה דפי צילום חתימות להמחשה, המצורפים כנספחים לחוות
31 הדעת.
- 32 מסקנתי ממצאי הבדיקה הא שקיימת סבירות גבוהה מאוד כי שתי החתימות א' וב' במסמך
33 צוואה ובמסמך ייפוי כוח רפואי מ-2017 לא נכתבו על ידי הגב' ע.מ.
34 הדמיון החיצוני בית שתי החתימות א' ו-ב' לבין דוגמאות החתימה של הגב' ע.מ מצביע על
35 האפשרות הסבירה שחתימות א', ב' נכתבו כחיקוי חופשי של חתימות הגב' ע.מ."



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1
2 בסעיף 5 לחוות הדעת וביחס לייפוי הכוח הרפואי מ-2015 קבעה המומחית "שקיימת
3 אפשרות" כי החתימה עליו נחתמה על ידי המנוחה.
4
5 מחוות הדעת עולה מסקנה ברורה כי המסמך הנחזה להיות צוואת המנוחה מיום 20.7.17 .31
6 וייפוי הכוח הרפואי מיום 30.10.17 לא נחתמו על ידי המנוחה וזאת בדרגת וודאות של
7 "סבירות גבוהה מאוד". בדיון מיום 17.11.20 נחקרה המומחיה ארוכות על חוות דעתה.
8
9 לאחר שעייניתי היטב בחוות הדעת של המומחית, חקירתה וטענות הצדדים בסיכומים .32
10 מצאתי כי יש לאמץ את חוות הדעת של המומחית ומסקנתה ולפיה החתימה הנחזית להיות
11 חתימתה של המנוחה על הצוואה מיום 20.7.17, לא חתימת המנוחה היא והכל מהטעמים
12 המצטברים והמשלימים כפי שאפרט להלן.
13
14 ראשית, וכאמור לעיל, השאלה האם החתימה הנחזית להיות חתימתה של המנוחה על .33
15 הצוואה מיום 20.7.17 הינה בין היתר שאלה ועניין שבמומחיות ואינה בגדר ידיעה שיפוטית,
16 לפיכך אך טבעי וברור הוא כי לצורך הכרעה בשאלה זו יידרש בית המשפט למינוי מומחה
17 להשוואת כתבי יד.
18 "...בבואו להחליט בנושא שאינו בידיעתו השיפוטית. ישנם כמובן תחומים שבהם בית
19 המשפט יאמץ את חוות הדעת מחוסר אפשרות להגיע לכלל ממצא עצמאי" (שאול שוחט
20 ודוד שאווה סדר הדין בבית משפט לענייני משפחה (2009) עמ' 298).
- 21 אין צורך לומר כי פרקטיקה ידועה ומקובלת היא כי בתי המשפט נוהגים למנות מומחים
22 להשוואת כתבי יד במקרים בהם מתעוררת שאלה באשר לאמיתות חתימה של מנוח על צוואה
23 או על מסמך משפטי אחר לרבות חוזה, תצהיר או כל מסמך משפטי אחר.
- 24 שנית, כעולה מחוות הדעת למומחית הגב' איה שוחט, השכלה וניסיון מקצועי רב. למומחית .34
25 תואר B.A בפסיכולוגיה וקרימינולוגיה מהאוניברסיטה העברית, ירושלים. בשנים 1978 -
26 1980 היה למדה והתמחתה בנושא בדיקת מסמכים והשוואת כתב יד במסגרת המחלקה
27 לזיהוי פלילי של משטרת ישראל והיא בעלת הסמכה על ידי משטרת ישראל לשמש מומחה
28 מטעמה, הכשרה שארכה כ-3 שנים. החל משנת 1976 עבדה במחלקה לזיהוי פלילי במשטרת
29 ישראל. בין השנים 1978-2004 שמשה כעובדת המעבדה לבדיקת מסמכים של מז"פ במשטרת
30 ישראל כאשר משנת 1999 שמשה כראש המעבדה. החל משנת 2007 ועד היום היא עוסקת
31 במתן חוות דעת לבתי המשפט במינוי מטעם בתי המשפט ובאופן פרטי. לפיכך ולא בכדי זו
32 ממונה על ידי בתי המשפט לשם מתן חוות דעת באשר לזו הכשרה ומומחיות כמו גם ניסיון
33 רב ועשיר בתחום בו התבקשה חוות הדעת.



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 **שלישית**, בעניינינו חוות דעתה של המומחית הינה מנומקות, בהירה, קוהרנטיות ולוגיות .35
2 ולרשות המומחית עמד בסיס נתונים רחב – דוגמאות חתימה להשוואה רבות של המנוחה
3 אשר סומנו מ/1 - מ/24 לחוות הדעת. יודגש כי בסיס נתונים רחב זה מתייחס הן לכמות
4 דוגמאות החתימה שהועברו למומחית והן על פני התקופה אליה מתייחסים המסמכים:
5 משנת 1999 – 2018.
- 6 מסקנתה של המומחית מבוססת על עבודה יסודית ומקיפה של השוואת חתימתה של המנוחה
7 על הצוואה וייפוי הכוח הרפואי מיום 30.10.17, לדוגמאות רבות של מסמכי השוואה
8 שהומצאו לה ואשר צורפו וסומנו על ידה כנספחים לחוות דעתה שהוגשה לתיק בית המשפט.
9 אלה מצביעים על שוני מהותי בין החתימה הנחזית להיות חתימתה של המנוחה ומאפייניה,
10 על המסמכים השנויים במחלוקת בצוואה לבין אלה שבמסמכי ההשוואה.
- 11 **רביעית**, האמור בחוות דעתה של המומחית ומסקנותיה, לא זו בלבד שלא הופרכו או נסדקו .36
12 בחקירתה הנגדית, אלא שחקירתה הנגדית על ידי בא כוח התובעת בניסיון לקעקע את
13 מסקנותיה וממצאיה של חוות הדעת עלו בתוהו וחקירתה אך חיזקה את האמור בחוות הדעת
14 וזו נותרה בתום חקירתה עומדת על טילה, חיזקה ואיתנה.
15
- 16 **חמישית**, והיא העיקר וכפי שיפורט להלן בהרחבה, חקירת בא כוחה של התובעת את .37
17 המומחית, נפתחה בניסיון נפסד לקעקע את חוות הדעת בשל העובדה כי במסגרת חוות הדעת
18 בדקה המומחית וכאמור לעיל אף את מסמך ג' – ייפוי כוח רפואי מיום 4.5.15, אשר הומצא
19 לה על ידי ב"כ הנתבעת עו"ד שפירא וזאת בנוסף לצוואה מיום 20.9.17 וייפוי הכוח הרפואי
20 מיום 30.10.17 שהומצא לה על ידי התובעת שהחזיקה ואשר זה וכאמור לעיל הינו מסמך
21 השנוי במחלוקת ואשר אף לגביו נדרשה המומחית לחוות דעתה באשר לאותנטיות החתימה
22 של המנוחה **ולא** כמסמך להשוואה.
23
- 24 משנשאל ב"כ התובעת על ידי בית המשפט, "מה מטרת החקירה? אם לאדוני היו טענות כנגד
25 המומחית היה עליו לפנות בבקשה להחלפת המומחית" (עמ' 22 ש' 21 - 23), בחר בא כוח
26 התובעת להפנות את בית המשפט לטענות הנתבעת 3 – הגב' נ.ת ולפיה המנוחה והנתבעת לא
27 היו בנות זוג ידועות בציבור (עמ' 22 ש' 25 - 27). אין צורך לומר כי התשובה הינה בלתי
28 רלוונטית ואינה אלא התחמקות ממתן תשובה לשאלה הפשוטה שנשאל. משהמסמכי
29 ושאלתי את ב"כ התובעת, מה הקשר? (עמ' 22 ש' 30) השיב: "העניין של ייפוי הכח העליתי
30 כל הזמן, העבירו למומחית מסמכים" (עמ' 22 ש' 33).
31
- 32 דין טענות התובעת בעניין זה והניסיון לפסול את חוות הדעת של המומחית בשל כך דינן .38
33 להידחות מכל וכל והוא עולה כדי חוסר תום לב של ממש וזאת בניסוח עדין.



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 חמור מכך טענות התובעת בסיכומיה לעניין זה עולה כדי ניסיון הטעייה של ממש, עד כי לא
2 ברור הכיצד מרהיבה עוז התובעת ומעלה אותן.
3
4 בסעיפים 13-16 לסיכומיה טענה התובעת כך ממש: .39
- 5 **"13. במהלך מינויה של הגב' שוחט, תוך כדי ניהול התיק ולימים מתברר כי ב"כ הנתבעת**
6 **1, הגיש ייפוי כוח אחר מזה שביהמ"ש הנכבד ציווה עליו ומשכך, הח"מ מגיש**
7 **בקשה לגרוע את ייפוי הכוח בעניין וניתנת החלטה ביום 13/3/20.**
- 8 **14. למרות הבקשה וההחלטה להתייחסות ב"כ הנתבעת, לא מתקבלת כל החלטה**
9 **בעניין הגם שלמותר לציין כי יש באמור לעיל, כדי לבטל את כל מינוייה של**
10 **המומחית ואף בהתאם לפסיקתו של ביהמ"ש העליון לפיה, במקרים שכאלה**
11 **מצופה מביהמ"ש לפעול מיוזמתו בעניין.**
- 12 **15. שוב מאז ועד ליום זה, אין כל התייחסות לכך, כי הגב' שוחט הסתמכה על ייפוי כוח**
13 **שכלל לא הורה עליו המותב הנכבד ולא הוכח כי המנוחה חתמה עליו כמקור. גם לא**
14 **בוקשה מעו"ד שפירא הבהרה בעניין והכל שעסקינן ברצונה של המנוחה.**
- 15 **16. הח"מ לא רק מעיר את עיניו של ביהמ"ש הנכבד ואת עיניה של הגב' שוחט, כי ב"כ**
16 **הנתבעת 1 פעל שלא כדין אלא גם שולח שאלות הבהרה שיש בהן ללמד, כ פעלה**
17 **שלא כדין ואין יסוד לקביעותיה" (ההדגשה בסעיף 15 הנ"ל הינה במקור במקור י.א).**
- 18
19 הטענה כי בא כוח הנתבעת המציא למומחית ייפוי כוח אחר מזה שבית המשפט הורה עליו
20 הינה מופרכת ומשוללת כל יסוד. למומחית הומצא ייפוי הכוח הרפואי מיום 30.10.17 עליו
21 הוריתי בסעיף 5 להחלטה שנתנה בתום הדיון מיום 20.1.20, ייפוי כוח אשר סומן על ידי
22 המומחית כמסמך ב' ואשר דומה כי אין צורך לשוב ולהדגיש כי היה בחזקתה של התובעת
23 והמוצא למומחית על ידי התובעת עצמה כמסמך לבדיקה ולא כמסמך השוואה.
24
- 25 **40. למומחית הומצא על ידי ב"כ הנתבעת בנוסף לייפוי הכוח הרפואי מיום 30.10.17 ייפוי הכוח**
26 **הרפואי מיום 4.5.15 אשר סומן על ידה מסמך ג', אך לא זהו העיקר והכל כפי שעוד יובהר**
27 **להלן.**
- 28
29 **41. טענת כי בא כוח התובעת כי הגיש ביום 13.3.20, בקשה לגרוע את ייפוי הכוח מיום 5.4.15 וכי**
30 **לא נתנה על ידי בית המשפט החלטה בעניין דינה להידחות ולא ברור כלל הכיצד ראתה**
31 **התובעת האפשרות להעלותה, שהרי היא עצמה טוענת בסעיף 13 סיפא לסיכומיה "וניתנת**
32 **החלטה ביום 13.3.20".**
- 33 ככל שלא הייתה ניתנת על ידי בית המשפט החלטה בעניין, היה מצופה מב"כ התובעת אשר
34 הגיש לבית המשפט שלל בקשות והודעות לעתור, ופעמים אף שלא התבקש לכך, להגיש בקשה
35 למתן החלטה ולא "לכבוש" טענה זו ולהעלותה בשלב הסיכומים.



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

אך לא זו בלבד, אלא שהעיקר הוא כי בניגוד גמור לטענות התובעת בית המשפט נתן בעניין זה לא החלטה אחת אלא מספר רב של החלטות ולפיכך ולא בכדי הבעתי הפליאה הכיצד מרהיבה התובעת עוז ומעלה טענה זו, הכל כפי שיפורט להלן.

מעיון בתיק הנייר בנט המשפט עולה כי ביום 12.3.20 ולא ביום 13.3.20 הגיש ב"כ התובעת, שלושה כתבי בי-דין שונים, ביניהם מסמך שכותרתו "תגובה בהמשך לממצאי הגרפולוגית, כמו"כ הודעה בהמשך לבדיקת גיל הדיו ותגובה בהמשך לבקשה מס' 11 בתיק". כבר ביום 13.3.20 נתנה על ידי החלטה בה קבעתי כדלקמן:

החלטה	13/03/2020
2. יצחק מיאלי ת.ז. 040103103	בקשה 14 בתיק 9176-07-19
ע"י ב"כ עו"ד אלי שולאן	ש' יחזקאל אליהו
<p>התגובה/ הודעה מתייחסת לשלושה עניינים שונים ומוסיפה סרבול על הסרבול הקיים, שלא לצורך. ביחס לחוות הדעת של המומחית - משחוות הדעת לא הובאה לעיוני עד עתה, ומשכך גם לא נתתי כל הוראה בעניינה, התגובה מקדימה את עצמה ולא מצאתי כל מקום לעיין בה. תואיל המזכירות לפעול בהתאם להחלטתי מיום 4.3.20 ולסרוק את חוות הדעת לתיק לאלתר.</p> <p>ביחס לבדיקת גיל הדיו - בית המשפט ממתין לתגובת המשיבה 3 (בקשה מס' 12) ובכל מקרה לא התבקשה תגובת/הודעת התובעת.</p> <p>ביחס ליפוי הכוח (בקשה מס' 11) - התגובה והחלטתי זו תועבר עלי ידי ב"כ המשיבה (כאן) לב"כ המבקשת (כאן) אשר תגיש תשובה מטעמה בתוך 10 ימים מבלו לגרוע מהאמור לעיל, ממתין לתגובת יתר המשיבים בבקשה מס' 11.</p> <p>תגובה בהמשך לממצאי הגרפולוגית, כמו"כ הודעה בהמשך</p> <p>הצדדים מתבקשים להקפיד ולשייך בקשות ותגובות למקומן, לא להגיש בקשות חדשות שלא לצורך מקום שמדובר בתגובות, ולא להגיש תגובות לבקשות שונות במאוחד. התנהלות מעין זו תמנע סרבול מיותר. הדברים נכונים מקל וחומר בתיק מעין זה בו מוגשות בקשות לרוב.</p> <p>הח"מ מתכבד להגיש תגובה זו בהמשך לממצאי הגרפולוגית, בנוסף הח"מ מתכבד להגיש הודעה</p>	

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

ביום 19.3.20 הגישה הנתבעת את תגובתה. בתגובתה טענה הנתבעת כי עוד ביום 23.2.20 שלחה המומחית מייל לכל באי כוח הצדדים, לו צורפה חוות הדעת על כלל נספחיה ובמסגרתו הודיעה המומחית, כי בכוונתה להשיב את המסמכים המקוריים לצדדים ובכלל זה את יפוי הכוח הרפואי מיום 30.10.17 לידיה של התובעת. לפיכך, טענה הנתבעת כי משאף לגבי יפוי הכוח הרפואי מיום 30.10.17, כמו גם לגבי הצוואה הייתה מחלוקת אם אכן זה נחתם על ידי המנוחה, עתרה היא כבר ביום 25.2.20 בבקשה מס' 11 להורות כי זה כמו גם הצוואה "המקורית", אשר נלקחה על ידי המומחית מתיק בית המשפט לצורך הכנת חוות הדעת, יוחזקו במשמרת בית המשפט לאור כלל הראייה הטובה ביותר. הנתבעת צרפה לתגובתה את המייל ששלחה כאמור לעיל המומחית לכל הצדדים.



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 באשר לייפוי הכוח הרפואי מיום 4.5.15 טען בא כוח הנתבעת, כי זה נשלח אל המומחית כחלק
2 מהמסמכים שנשלחו מטעמה של הנתבעת כדוגמאות חתימה להשוואה וכי מעולם לא הנחה
3 את המומחית מה לבדוק אלא המציא לה את החלטות בית המשפט ובקשה לפעול על פיהן.
4
- 5 ראו לעניין זה חקירת המומחית בדיון 17.11.20 עמ' 43 ש' 13 - עמ' 46 ש' 6, במסגרתה אישרה
6 כי כל התקשורת בינה לבין ב"כ התובעת הייתה בכתב וכי ייפוי הכוח הרפואי מיום 4.5.15
7 היה מבין המסמכים שהומצאו לה על ידי בא כוח הנתבעת כמסמכי השוואה / דוגמאות
8 חתימה של המנוחה.
9
- 10 עוד נטען בתגובה, כי התובעת היא אשר פעלה שלא כדין בהמציאה למומחית את ייפוי הכוח
11 הרפואי המקורי מיום 30.10.17 שהוחזק על ידה כמסמך דוגמא להשוואה וזאת בניגוד גמור
12 להחלטה אשר נתנה על ידי בית המשפט ולפיה נדרשה המומחית על פי החלטת בית המשפט
13 לבדוק אם ייפוי כוח זה, כמו גם הצוואה אכן נחתמו על ידי המנוחה.
14
- 15 עוד נטען בתגובה כי הנתבעת פועלת בדווקנות אחר הוראות בית המשפט בעוד התובעת, היא
16 המפרה את החלטות בית המשפט וכי בבקשתה היא מודה למעשה באופן מפורש כי בא כוחה
17 הוא אשר מבצע פניות הן בשיחות טלפוניות והן בכתב אל המומחית וללא שהוא מצרף או
18 מכתב את שאר הצדדים לפניותיו.
19
- 20 מהאמור עולה כי לא התובעת היא שהגישה "בקשה" ביום 13.3.20 אלא ש"בקשתה" אשר
21 כאמור הוגשה ביום 12.3.20 אינה אלא תגובה בהמשך לבקשה מס' 11, אותה הגישה הנתבעת
22 בכלל.
23
- 24 פרט לכך, תקצר היריעה מלפרט את שלל התגובות, ההודעות והבקשות אשר הוגשו בהמשך .43
25 לאמור ואשר די לעיין בתיק הנייר במערכת נט המשפט על מנת לעמוד על כך ואשר מהם ולא
26 בכדי בחרה התובעת להתעלם בסיכומיה, משל בכך ייעלמו מעיני בית המשפט בעת מתן פסק
27 הדין. המדובר בהתנהלות דיונית בלתי ראויה וקיצונית בחומרתה העולה כדי חוסר תום לב
28 של ממש וניסיון בוטה וחמור להטעיה.
29
- 30 בהמשך לאמור, העיקר הוא כי במסגרת קדם המשפט השלישי שהתקיים ביום 10.6.20 ועל .44
31 מנת שהמומחית תוכל לבדוק האם גם ייפוי הכוח המתמשך נחתם על ידי המנוחה הוריתי
32 לב"כ הנתבעת להגיש פסיקתא לחתימה המופנית לבית החולים בילינסון ולפיה, ככל שמקור
33 ייפוי הכוח המתמשך מצוי בידיו, הוא יימסר לב"כ הנתבעת, אשר יעבירו למומחית להשלמת
34 בדיקתה.
35



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 עוד יודגש כי חרף העובדה כי ב"כ התובעת כעולה מהפרוטוקול קיבל את חוות הדעת במקביל
2 לשאר באי כוח הצדדים עוד ביום 23.2.20 אפשרתי לו לשלוח למומחית שאלות הבהרה ובתוך
3 10 ימים, הגם שהמועד הקובע לכך בתקנות חלף זה מכבר ובלא שהוגשה כל בקשה לארכה
4 בעניין מטעמה של התובעת.
- 5
- 6 לעניין זה אוסיף ואדגיש כי ביום 10.6.20 עובר לדיון הגיש ב"כ התובעת מסמך שכותרתו
7 **"הודעה/או בקשה בהמשך לחוות הדעת הגרפולוגית"**. במסגרת "הודעה זו טען כי הוא
8 עומד על חקירת הגרפולוגית, משלוח שאלות הבהרה והגדיל לעשות וטען כך ממש כ הוא
9 **"שומר לעצמו את הזכות להגיש לכבוד ביהמ"ש חוות דעת מטעמו שכן, הח"מ יפנה את**
10 **שימת לב כבודו, כי מינויה של הגרפולוגית נעשה על פי בקשתם של המתנגדים ומשכך**
11 **התמנתה גרפולוגית"**. ברי כי טענות ב"כ התובעות עומדות בניגוד גמור לתקנות ולפסיקה
12 שעניינם מינוי מומחים בהליכים המתנהלים בבית המשפט לענייני משפחה.
13
- 14 46. ביום 22.6.20 התקבלה לתיק פניית המומחית ולפיה ב"כ התובעת, פנה אליה במכתב ובו
15 שאלות הבהרה המשתרעות על פני 5 עמודים ובהם 8 שאלות כלליות ומספר רב של תת
16 סעיפים בכל שאלה. בפנייתה טענה המומחית כי היקף רחב זה הוא בעצם חקירה נגדית בכתב
17 ומחייב השקעת זמן רב במענה עליהן. לפיכך בקשה לפסוק לה שכ"ט בגין מענה לשאלות
18 ההבהרה בסך של 2,000 ₪ בתוספת מע"מ כמקובל במקרים דומים.
19
- 20 לעניין זה יודגש, כי ב"כ התובעת לא טרח להעביר לבאי כוח יתר הצדדים העתק פנייתו
21 למומחית עם שאלות הבהרה ששלח למומחית. רק לאחר פניית ב"כ הנתבעת והחלטות בית
22 המשפט, אלה הועברו על ידו לבאי כוח הנתבעים, ראו החלטות מיום 24.6.20 ומיום 6.7.20.
23
- 24 47. כך או כך, בסופו של יום מקור ייפוי הכוח המתמשך לא נמצא, ראו הודעת ב"כ הנתבעת
25 מיום 13.7.20 ובמצורף לה תשובת בית החולים בילינסון מיום 12.7.20, הודעת ב"כ התובעת
26 מיום 6.9.20 כי אין בידה את מקור ייפוי המתמשך מיום 30.10.17 תוך שהיא טוענת כי למיטב
27 ידיעתה זה מצוי דווקא בידיה של הנתבעת.
28
- 29 48. כאמור לעיל התובעת לא הגישה כל בקשה בזמן אמת לפסילת חוות דעתה של המומחית ולא
30 עתרה למינוי מומחה חלופי ואין צורך לומר כי גם אם הייתה עושה כן, לא היה כל מקום
31 להיעתר לבקשתה נוכח האמור לעיל. התובעת שלחה למומחית שאלות הבהרה רבות וזאת
32 לאחר שנתנה על ידי ביום 7.9.20 החלטה בה דחיתי את טענותיה באשר לדרישת המומחית
33 לתשלום בגין שאלות ההבהרה הרבות שנשלחו אליה.
34



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

1 אין צורך לומר כי עיון מדוקדק בשאלות ההבהרה הרבות שנשלחו למומחית על ידי התובעת
2 באמצעות בא כוח ביום 21.6.20 ותשובות המומחית להן מיום 5.7.20 ואשר נסרקו לתיק ביום
3 16.9.20 אינן כוללות כל טענה או זכר לטענות המועלות על ידי התובעת בסיכומיה והנטען
4 במסגרתם.

5
6 לכך מצטרפת העובדה כי ביום 1.10.20 הגישה התובעת "הודעה על הגשת תצהירי עדות
7 ראשית להחלטת כבוד בית המשפט ובקשה לזימון עדים כמפורט להלן". בתצהיר עדותה
8 הראשית התייחסה לחוות דעת המומחית תוך שהיא עותרת לזימון העדים לצוואה לעדות וכן
9 עותרת לזימונה של המומחית לחקירה על חוות דעתה, בקשה לה נעתרתי בסעיף 3 להחלטה
10 מיום 2.10.20 בכפוף להפקדת סך של 1,200 ₪ בקופת בית המשפט להבטחת הוצאות
11 המומחית.

12
13 בהודעה המקדימה להגשת תצהירי העדות הראשית שהגישה טענה "עוד יוער, כי מדובר
14 בצוואה שנערכה בנוכחות שני עדים, צוואה כשירה לעניין זה יפים דבריו של כבוד בית
15 המשפט העליון במסגרת ע"א 130/77 אשר קובע כי משקל עדותו של עד לחתימה על צוואה
16 גבוה מזה של גרפולוג" (סי' 7 להודעה).

17
18 בסעיף 16 לתצהיר עדותה הראשית טענה בכלל כי למומחית נשלחו מסמכים נוספים לבדיקה
19 תוך שהיא טוענת בסעיף 17 כי לא יכולה הייתה לתת דעתה למסמך שלא היה מצוי בידה
20 ו/או בידי בא כוחה.

21 התובעת הפליגה בטיעוניה ובסעיף 19 לתצהיר עדותה הראשית, טענה כך ממש וללא כל
22 מורא:

23 "למותר לציין, כי מדובר במעשים חמורים מאין כמותם ואין לעבור עליהם על סדר היום,
24 שכן לא ייתכן, כי מי מהצדדים יגיש למומחית מסמכים אשר לא נתבקשו ע"י כבוד ביהמ"ש
25 ואף ינחה אותה איך לבדוק והכל כאשר כבוד ביהמ"ש נתן הוראות מפורטות לגרפולוגית
26 והכל כאשר הנחיותיו של עוה"ד שפירא פגעו פגיעה אנושה בברור האמת ומהווים הטעית
27 מותב שיפוטי עם כל המשתמע מכך. רצ"ב מכתבה של הגרפולוגית איה שוחט המדבר בעד
28 עצמו- מסומן ח".

29
30 כאמור לעיל המדובר בטענות סרק. מעשיה והתנהלותה של התובעת הם אשר חמורים ולא
31 יעשו. לפיכך ולכל הפחות מצופה היה ממנה להתנסח בצורה ראויה ומקובלת.

32
33
34
35



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 מכל האמור לעיל וכסיכום ביניים עולה כדלקמן : 49
- 2
- 3 א. התובעת היא אשר ניסתה להכשיל את המומחית בהכנת חוות הדעת. התובעת
- 4 המציאה למומחית את ייפוי הכוח הרפואי מיום 30.10.17 אשר המקור לו הוחזק
- 5 בידה, כמסמך להשוואה ולא כמסמך השנוי במחלוקת ושעל בדיקת אמיתות חתימת
- 6 המנוחה עליו כמו גם על הצוואה התבקשה המומחית לתן את חוות הדעת, הכל על
- 7 פי כתב המינוי שניתן למומחית על ידי בית המשפט.
- 8
- 9 ב. ייפוי הכוח הרפואי מיום 4.5.15 נבדק על ידי המומחית **בנוסף** לייפוי הכוח הרפואי
- 10 מיום 30.10.17 ולא במקומו ונשלח אל המומחית כחלק מדוגמאות /מסמכי
- 11 ההשוואה ששלחה הנתבעת למומחית.
- 12
- 13 ג. התובעת מעולם לא עתרה לפסילת חוות דעתה של המומחית או פסילת המומחית
- 14 עצמה בכל שלב שלל ההליך ובחרה להעלות טענות בעניין זה בשלב הסיכומים בלבד,
- 15 הכל תוך סילוף ועיוות של העובדות ותוך התעלמות מוחלטת מהתנהלותה הנפסדת.
- 16 התובעת שלחה למומחית שאלות הבהרה לגבי חוות הדעת, זימנה אותה להיחקר
- 17 אותה ואף חקרה אותה באמצעות בא כוח חקירה ארוכה.
- 18
- 19 50. לאור כל האמור לעיל בהרחבה, דין טענות התובעת בעניין זה להידחות מכל וכל. המומחית
- 20 פעלה בהתאם לכתב המינוי שניתן לה, לפיו נדרשה לתן חוות דעת באשר לאמיתות חתימת
- 21 המנוחה על הצוואה מיום 20.7.17 וייפוי הכוח הרפואי מיום 30.10.17, אשר הם אלה שהיו
- 22 שנויים במחלוקת.
- 23
- 24 51. העובדה כי המומחית, בדקה אף את ייפוי הכוח הרפואי מיום 4.5.15 אינה מעלה ואינה
- 25 מורידה מתוקפה של חוות הדעת ומסקנותיה. ראו לעניין זה אף האמור בתשובת המומחית
- 26 מיום 27.2.20 במענה לפניית בא כוח התובעת מיום 26.2.20, פנייה אשר נעשתה 4 ימים בלבד
- 27 לאחר שחוות הדעת נשלחה אל באי כוח כל הצדדים ביום 23.2.20. פנייה אשר אף צורפה על
- 28 ידי התובעת **כנספח ח'** לתצהיר עדותה הראשית והאמור בו בסעיף 19, אותו ציטטתי באופן
- 29 מלא לעיל.
- 30 בסיפא לסעיף 2 לתשובתה השיבה המומחית לבא כוח התובעת כדלקמן :
- 31 **"אם ייפוי הכוח מ- 2015 אינו שנוי במחלוקת ניתן להתעלם מסעיף 5 בדף 4 בחוות דעתי**
- 32 **מיום 16.2.20. הדבר איננו מעלה ואינו מוריד משאר האמור בחוות הדעת".**
- 33
- 34 52. ניסיון התובעת להיתלות בבדיקת המומחית אף ובנוסף את ייפוי הכוח הרפואי מיום 4.5.2015
- 35 ולטעון כי יש בכך כדי להביא לפסילת חוות הדעת כולה, ובפרט לאור כל האמור לעיל באשר



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 להתנהלותה הנפסדת של התובעת, עולה כדי חוסר תום לב של ממש. ניסיון זה אך מדגיש את
2 חולשת טענותיה של התובעת, ניסיונה להסיט את הדיון מן העיקר, כמו גם להסיט את
3 הזרקור מהתנהלותה הנפסדת בכל הקשור לחוות הדעת ושלל הבקשות וההליכים שנדרשו
4 בשל העובדה כי בחרה להמציא למומחית את ייפוי הכוח מיום 30.10.17 כמסמך לדוגמא /
5 השוואה ולא כמסמך לגביו התבקשה חוות הדעת כפי החלטותיי.
6
7 אין צורך לומר כי המסמך נשוא ההליכים שבפניי והמצוי במחלוקת הינו צוואת המנוחה מיום
8 20.7.17 ולא ייפוי הכוח הרפואי מיום 4.5.15 או זה מיום 30.10.17. בחירת התובעת לחקור
9 את המומחית בעניין זה ארוכות, בניסיון כאמור לעיל, להסיט את הדיון מן העיקר, הינה
10 תמוהה ופועלת לחובתה.
11
12 לעניין זה אוסיף ואדגיש כי גם לאחר שבית המשפט, במהלך עדות המומחית מצא להעיר .53
13 לב"כ התובעת "אבקש להתמקד בחקירה הנוגעת לצוואה אשר הוא התיק שבפניי" (עמ' 29
14 ש' 9) ולאחר שבית המשפט קטע את חקירת המומחית והוציאה מן האולם לבקשת ב"כ
15 התובעת אשר בקש לטעון לעניין זה (עמ' 29 ש' 11- הסוף) בחר בא כוחה להמשיך ולחקור את
16 המומחית על ייפוי הכוח הרפואי מיום 4.5.15.
17 עדותה של המומחית בעניין זה הייתה ברורה, עקבית וקוהרנטית ועלתה בקנה אחד עם
18 האמור בחוות דעתה ראו לעניין זה תשובותיה במענה לשאלות ב"כ התובעת.
19
20 במענה לשאלה אם יש סבירות שהחתימה על ייפוי הכוח מיום 4.5.15 אינה חתימת המנוחה .54
21 השיבה: "יש סבירות מסוימת, אבל בתביעה (צ.ל בקביעה י.א) שלי אני טוענת שזה יותר
22 סביר שזה כן נחתם על ידה" (עמ' 30 ש' 10). ובהמשך עמ' 30 ש' 13-15: "לא אמרתי שזה
23 סיכוי גבוה, אמרתי שמצאתי התאמות בתכונות הכתיבה בין החתימה ב- 2015 לבין
24 דוגמאות החתימה של הגב' א.מ., לא מצאתי התאמה בין האות מ"ם ובוודאי שלא קבעתי
25 את הממצא שלי בדרגה של וודאות או קרוב לוודאי בגלל האות מ"ם".
26
27 בעמ' 11 לסיכומיה של התובעת סעיף יא' טוענת התובעת כי המומחית השיבה כי "קיימת אי .55
28 התאמה ברורה באות הראשונה". הנטען בסעיף הינו מטעה ומגמתי. המומחית שבה והבהירה
29 בעדותה פעם אחר פעם כי כל אדם ולא רק המנוחה אינו חותם כל פעם בדיוק את אותה
30 חתימה כמו חותמת, כי כל חתימה שונה וכי ההשוואה נעשית על סמך מכלול החתימות וכי
31 לא מבודדים חתימה אחת.
32
33 עוד חזרה והבהירה המומחית בעדותה כי בכל חתימה יש שינויים טבעיים וריאציות, ראו
34 עדותה בעמ' 34 ש' 27-30, עמ' 35 ש' 3-4 ובהמשך ש' 6-7, עמ' 35 ש' 15-18. בעמ' 36 חזרה
35 המומחית על האמור תוך שהיא מדגישה: "האמת שיש טווח וריאציות בחתימות הדוגמה.



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 אני רוצה גם להדגיש שדוגמאות החתימות נפרשות על פני שנים, משנת 1999-2018 וטבעי
 2 שכל בן אדם לא חותם כמו חותמת בכל חתימה ויש את התנודות הטבעיות, מה שנקרא
 3 הוריאציות הטבעיות" (עמ' 36 ש' 4-6).
 4
 5 בהמשך חקירתה ובניגוד גמור לנטען בסעיף יא' לסיכומי התובעת, העידה המומחית כי בייפוי
 6 הכוח הרפואי משנת 2015 האות מ' סימטרית ולכן הדבר "מעורר קושי בקביעה החלטית
 7 יותר ממה שקבעתי", היינו המומחית המשיכה והחזיקה במסקנה כי מסמך זה אכן נחתם
 8 על ידי המנוחה אך בדרגת סבירות שאינה החלטית, בדיוק כפי שקבעה בחוות דעתה בניסוח
 9 אחר ולפיו "קיימת אפשרות". אך החשוב מכל הוא כי האמור הינו ביחס לייפוי הכוח הרפואי
 10 ולא הצוואה כפי שניתן לסבור בטעות מקריאת סיכומי התובעת.
 11
 12 56. הגדילה התובעת לעשות בעניין זה ובסיכומיה מרבה להשתמש היא בטעות הקולמוס על ייפוי
 13 הרפואי באשר לשנה בה נערך 1915 במקום 2015 וזאת כאשר טעות קולמוס זו נעשתה פעם
 14 אחת בלבד מתוך ארבע הפעמים בהם מופיעה השנה בייפוי הכוח, כך שברור כי המדובר
 15 בטעות קולמוס וכי ייפוי הכוח נחתם בשנת 2015 ולא בשנת 1915.
 16 על מנת לעמוד על מופרכות הטענה כי ייפוי הכוח הינו משנת 1915 להלן צילום של החלק
 17 הרלוונטי בייפוי הכוח:
 18

ולראיה באתי על החתום, בדעה צלולה, מרצוני החופשי וללא לחץ או כפייה,
 היום, יום 4 לחודש 5 שנה 1915 במקום חתימת המטופל:

הסכמת בא הכוח

אני הח"מ בעל ת.ז. [redacted]
 אני הח"מ בעל ת.ז. [redacted]

מסכים להתמנות כבא כוחו של המטופל לעיל, לעניין טיפול רפואי, לפי סעיף 16 לחוק זכויות החולה, ומאשר כי קראתי את ייפוי הכוח והבנתי את תפקידי וסמכויותי.
 ידוע לי כי מוטל עלי לברר מראש, ככל שניתן, מהם רצונותיו של המטופל בנוגע לטיפולים רפואיים במצבים שונים, ולקיים את רצונותיו בנאמנות. ידוע לי כי שיקול דעתי ויכולתי לפעול מוגבלים לנושאים המוזכרים בייפוי הכוח, ובכפוף להנחיות המטופל, ככל שניתנו לי מראש, ולטובתו של המטופל.

תאריך: 4/5/15 חתימת בא הכוח:
 תאריך: 4/5/15 חתימת בא הכוח:

חתימת עד מאמת (רופא/עו"ס/אחות/פסיכולוג/עו"ד)

הריני לאשר כי הנ"ל חתמו בפני על ייפוי הכוח לאחר שבדקתי את זהותם כמיטב יכולתי, והתרשמתי כי הם מבינים את משמעות המסמך.
 תאריך: 4/5/15 חותמו: [redacted] חתימה: [redacted]

* סמן X במקום המתאים

- 20 מעיון בחלק הרלוונטי בייפוי הכוח הרפואי מיום 4.5.15 אך ברור מדוע הטענה כי ייפוי הכוח
 21 הינו משנת 1915, הינה מופרכת ומהווה ניסיון נוסף להסיט את הדיון מן העיקר. עוד אדגיש
 22 לעניין זה כי בסעיף 94(לב) לסיכומיה בחרה התובעת להעתיק ול"שתול" לתוך סיכומיה רק
 23 אותה שורה בודדת בייפוי הכוח בו מופיעה השנה 1915 ולא החלק הנוסף ואשר בו מופיע
 24



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 וכאמור לעיל שלוש פעמים התאריך 4.5.2015. אין צורך לומר כי האמור מהווה דוגמא אחת
2 נוספת להתנהלותה הנפסדת של התובעת, התנהלות אשר נמשכה לכך אורך ההליך וכפי שעוד
3 אראה.
4
- 5 57. שימוש פסול בטעות קולמוס ברורה זו חוזרת בסעיפים 41, 66, 94(ז'), (טז), (כב), (ל-לג), (פ)
6 ו-(קה) וחמור ובלתי ראוי הוא שהדבר נעשה תוך שימוש במילים כמו "זילות" והעלאת טענות
7 בלתי ראויות כלפי ב"כ הנתבעת. כך למשל טוענת התובעת בסעיף 66 לסיכומיה: **"...אבל בכל**
8 **זאת סיכומיו מנותקים מן הראיות, אבל בכל זאת מר שפירא שהינו עו"ד מטעה מותב, בדיוק**
9 **כפי "ששתל" את ייפוי הכוח משנת 1915 בידי המומחית, שגם נכון למועד זה, אפילו לא**
10 **תהתה מדוע נרשם 1915 על ייפוי הכח, אגב גם ביהמ"ש הנכבד לא נתן דעתו לעובדה זו מאז**
11 **ועד היום"**.
12 כך למשל מוסיפה וטוענת התובעת בסיכומיה, סעיף 94 (לג) **"דא עקא, בשנת 1915, איש**
13 **מהנפשות הפועלות לא נולד אבל גם הגב' שוחט לא מעלה זאת מיוזמתה, אבל כן טוענת שיש**
14 **לגרוע את אותו ייפוי כוח ולו הייתה מסתמכת על ייפוי הכוח משנת 2017 כל התוצאה הייתה**
15 **אחרת משכך, היעלה על הדעת לאמץ את חוות דעתה"**.
16
- 17 58. לא זו אף זו אלא שבחוסר תום לב של ממש טוענת התובעת, כי הנתבעת טענה כי ייפוי הכוח
18 משנת 2015 מזויף, ראו לעניין זה סעיפים 94 (ל) ו-(לא).
19 בכל הכבוד הראוי סיכומיה של התובעת בעניין זה הם המנותקים מן הראויות והעדויות כמו
20 גם מהחלטות בית המשפט. הנתבעת מעולם לא טענה כי ייפוי הכוח משנת 2015 מזויף. ייפוי
21 הכוח משנת 2015 הועבר על ידי בא כוחה למומחית כמסמך השוואה. הנתבעת לכל אורך
22 ההליך טענה כ ייפוי הכוח משנת 2017 כמו גם הצוואה הם אלא שמזויפים ולא ייפוי הכוח
23 משנת 2015.
24
- 25 התנהלותה של התובעת היא העולה כדי זילות וניסיון הטעיה. התובעת היא שהמציאה את
26 ייפוי הכוח משנת 2017 למומחית כמסמך השוואה ולא כמסמך השנוי במחלוקות כפי החלטת
27 בית המשפט. לפיכך לא ברור כיצד מרהיבה עוז וטוענת טענות אלה. חמור מכך לא ברור כיצד
28 מרשה היא לעצמה להעלותן תוך שימוש בשפה מתלהמת ופוגענית.
29
- 30 59. פרט לכל האמור לעיל, התובעת בוחרת בסיכומיה להתעלם לחלוטין מהעובדה כי מי שאמתה
31 את חתימת המנוחה בחתימתה ובחותמת שלה אינה אחרת מאשר התובעת עצמה כך שהיא
32 זו שאחראית לטעות הקולמוס והיא יותר מכולם יודעת זאת, אך כל זה כאמור, אינו מונע
33 ממנה מלהעלות את טענותיה תוך שימוש בשפה פוגענית וללא כל מורא.
34



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 אדגיש כי הגם שכאמור לעיל, התובענה שבפניי הינה באשר לתוקפה / אמיתותה של צוואת 60.
2 המנוחה מיום 20.7.17, ולא תוקפו של ייפוי כוח כזה או אחר, בחרתי להאריך ולעמוד
3 בהרחבה, על התנהלותה של התובעת בכל הנוגע לחוות הדעת, כמו גם טענותיה לגבי ייפוי
4 הכוח הרפואי מיום 4.5.15, זאת בשל העובדה כי באלה יש להבהיר ולהדגיש היטב את
5 התנהלותה הנפסדת של התובעת ודרך ניהול ההליך על ידה.
6
7 בחירתה של התובעת להתעלם בתצהיר עדותה הראשית מכל הנתען על ידי הנתבעת באשר 61.
8 לייפוי הכוח מיום 30.10.17, נסיבות עריכתו, מקום עריכתו ומועד עריכתו אף היא פועלת
9 לחובתה.
10 כאמור לעיל ובמסגרת הבקשה למתן הוראות למומחית, שהגישה הנתבעת ביום 30.12.19,
11 בקשה מס' 5, טענה זאת כי ייפוי הכוח הרפואי מיום 30.10.17 כמו גם ייפוי הכוח המתמשך
12 אשר נחזה להיות כי נחתם על ידי המנוחה גם הוא ביום 30.10.17 – ואשר המקור לו לא נמצא-
13 נערך ע"י התובעת ובכתב ידה, ערב היותה של המנוחה בביה"ח, מונשמת ומורדמת סמוך
14 לפטירתה - 6.9.2018 וכי התובעת נקבה בו בתאריך פיקטיבי, כשנה קודם למועד בו הוא
15 נחתם, וכי היא זייפה את חתימת המנוחה עליו ואף החתימה את הנתבעת – המבקשת
16 בבקשה, על ייפוי הכוח וכל זאת כשהתובעת אינה מורשית לערוך ייפוי כוח מתמשך על פי דין.
17
18 פרט לכך כי טענות אלה הן שעמדו בבסיס ההחלטה להרחבת המינוי שניתן למומחית לבדיקת
19 אמיתות חתימת המנוחה על מסמכים אלה, פרט לצוואה כפי שנעשה באופן רגיל, עת ממנה
20 בית המשפט מומחה להשוואת כתבי יד לבדוק אמיתות חתימתו של מנוחה על המסמך
21 הנחזה להיות צוואתם, הרי שמצופה היה מן התובעת להבהיר ולתת גרסה לטענות הקשות
22 והחמורות הנ"ל ובפרט כשמסמכים אלה הן ייפוי הכוח הרפואי מיום 30.10.17 והן זה מיום
23 4.5.15 נושאים את חתימתה וחותמתה כמי שאימתה את החתימות עליהם ולאור טענות
24 הנתבעים כולם באשר להיותה "זוכה" במחצית הדירה על פי המסמך הנחזה להיות צוואת
25 המנוחה. בנסיבות אלה אך ברור מדוע בחרה התובעת לנסות ולהסיט את הדיון אל ייפוי הכוח
26 משנת 2015.
27
28 כך גם טענות התובעת באשר לדוגמאות להשוואה שנמסרו למומחית עולות כדי חוסר תום לב 62.
29 של ממש. דומה כי אין צורך לומר כי כעולה לעיל בהרחבה המסמך היחיד אותו בחרה התובעת
30 להעביר למומחית הוא ייפוי הכוח הרפואי מיום 30.10.17, אשר את מקורו החזיקה התובעת
31 ואשר על פי כתב המינוי שניתן למומחית נדרשה המומחית ליתן חוות דעת האם נחתם על ידי
32 המנוחה וזאת בנוסף למתן חוות דעת באשר לאמיתות חתימת המנוחה על הצוואה מיום
33 20.7.17. ראו לעניין זה עדות המומחית בעמ' 33 ש' 22 – הסוף:
34 " המשך החקירה :



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

1 ת. אני מקבלת את זה כנתון, הדוגמאות של מי שאמורות להיות ואני רק רוצה לציין
2 שעו"ד ברדה לא העביר לי אפילו מסמך דוגמה אחד.

3 ש. **ופנית לעו"ד ברדה?**
4 **ביהמ"ש:**

5 מי שרצה להעביר למומחית היה עליו להעביר.
6 **המשד החקירה:**

7 ש. **בעקבות התערבותו של כב' המותב, יש להעביר מסמכים שנחזים להיות אותנטיים,**
8 **כמו צילום פספורט, הצילום שהמומחה יכול להתחקות, אמת? ופה זה לא המצב,**
9 **לא ביקשת מסמכים שכאלה?**
10 ת. קודם כל, ביקשתי מסמכים וקיבלתי מסמכים"
11

12 עוד ראו לעניין זה החלטת בית המשפט שנתנה מיד לאחר מכן בעמ' 34 ש' 3-5: **"עם כל הכבוד**
13 **הראוי, לא ברורות הטענות כלפי המומחית בעניין דוגמאות החתימה. התובעת, אשר היתה**
14 **עו"ד של המנוחה, בוודאי יכלה להציג אף היא מסמכים הנחזים להיות חתומים על ידי**
15 **המנוחה ומשלא עשתה כן, אין מקום להעלות כל טענה בעניין זה למומחית".**
16

17 עוד אפנה לעניין זה להחלטה מיום 8.9.19 שנתנה בתום קדם המשפט שנערך במועד זה בסיומו
18 הוריתי על מינוי המומחית, כמומחית מטעם בית המשפט תוך שקבעתי בסעיף 3 באופן ברור
19 וממפורש: **"באי כוח הצדדים ימציאו למומחית עם העתק לצד שכנגד דוגמאות כתב יד**
20 **וחתימה של המנוחה".**
21

22 התנהלות זו של התובעת ובחירתה להעביר את ייפוי הכוח הרפואי מיום 30.7.17 כמסמך .63
23 יחיד להשוואה, בעוד על פי כתב המינוי המדובר במסמך השנוי במחלוקת ואשר אף לגביו
24 התבקשה המומחית לתן חוות דעת, הינה התנהלות נפסדת. אין צורך לומר כי התובעת
25 נצטוותה להעביר ייפוי כוח זה לבדיקת המומחית נוכח הודאתה בדיון מיום 8.9.19 וכאמור
26 לעיל כי היא זו שמחזיקה במקור לו. בחירתה של התובעת בסיכומיה להתעלם מעובדה
27 מהותית ולטעון כנגד העברת ייפוי הכוח הרפואי מיום 4.5.15 על ידי הנתבעת במסגרת
28 המסמכים שהעבירה למומחית כדוגמאות להשוואה – עולה כדי חוסר תום לב של ממש וזאת
29 בניסוח עדין. ראו לעניין זה סעיפים 29 ו-30 לסיכומי הנתבעת.
30

31 עוד ראו לעניין זה עדות המומחית בעמ' 44 ש' 2-13 והאמור בהם והמדבר בעד עצמו:
32 ש. **המסמכים שהמציא לך עו"ד ברדה בשם מרשתו, אני מבין מחווה"ד שהמציא לך**
33 **רק מסמך אחד?**

34 ת. המציא לי רק ייפוי כח משנת 2015, לא המציא לי דוגמאות להשוואה.
35 ש. **אני מתקן אותך, ייפוי כח משנת 2017?**



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 ת. כן, פרט לזה לא קיבלתי ממנו דוגמאות.
- 2 ש. ייפוי כח משנת 2017 קבעת בחוות דעתך שזו חתימה שלא תואמת את חתימת
- 3 המנוחה?
- 4 ת. נכון.
- 5 ש. לולא היתה החלטת ביהמ"ש שמורים לך לא להשתמש בו כמסמך בר השוואה אלא
- 6 כמסמך אותנטיות היית משתמשת בו כמסמך לבדיקת אותנטיות חתימה, היינו
- 7 מקבלים תוצאה שונה?
- 8 ת. אם מסמך משנת 2017 היה משמש אותי כמסמך לדוגמה ולא כמסמך במחלוקת זה
- 9 היה משפיע על התוצאה. בהחלט".
- 10
- 11 מכל האמור לעיל, עולה כי עדותה של המומחית והאמור בחוות דעתה לא זו בלבד שלא .64
- 12 הופרכו או נסדקו בחקירתה הנגדית, אלא שחקירתה הנגדית על ידי בא כוח התובעת בניסיון
- 13 לקעקע את מסקנותיה וממצאיה של חוות הדעת עלו בתוהו וחקירתה אך חיזקה את האמור
- 14 בחוות הדעת.
- 15
- 16 המומחית שבה והבהירה בעדותה כי החתימה הנחזית להיות חתימת המנוחה על גבי הצוואה
- 17 מיום 20.7.17 וייפוי הכוח הרפואי מיום 30.10.17 אינן חתימות המנוחה, ראו עמ' 36 ש' 20
- 18 21: "קבעתי שקיימת סבירות גבוהה מאוד שלא נחתמו על ידי המנוחה וזאת דרגת קביעה
- 19 גבוהה, לא המוחלטת ביותר, אבל דרגת קביעה גבוהה". משהמשיך והתעקש ב"כ התובעת
- 20 להמשיך ולשאול את המומחית שוב לעניין זה תוך שהוא שואל "אם יש אפשרות שזו חתימת
- 21 המנוחה (ראו עמ' 36 – ש' 22 – הסוף) השיבה המומחית: "אבל לא בסבירות גבוהה בעיניי.
- 22 אמרתי, בסבירות גבוהה בעיניי שהחתימות לא נחתמו על ידי המנוחה. הוא מבקש שאגדיר
- 23 את התחום של הספק לגבי החתימה בצוואה ואני אומרת שהספק הזה מבחינתי הוא די
- 24 קטן" (עמ' 37 ש' 1-3). בהמשך ומשהתבקשה על ידי בית המשפט לכמת תשובתה באחוזים
- 25 השיבה "זה לפחות 80%...", ראו עמ' 37 ש' 11-13.
- 26
- 27 לעניין זה – הדרישה לתרגום רמת ההסתברות לאחוזים, ולאור טענות התובעת בסיכומיה
- 28 סעיפים 94 (כה') ו- (כו') להם - אדגיש כי היה זה בית המשפט אשר ביקש לקבל מהמומחית
- 29 כימות ותרגום של דרגות ההסתברות לאחוזים (ראו האמור בעמ' 37 ש' 9-15) ולפיכך בכל
- 30 הכבוד הראוי לא ברור על מה מלינה התובעת בסיכומיה ולפיהם "אין בתורת בדיקתה כתבי
- 31 יד נתון של אחוזים והמומחית מאששת זאת".
- 32
- 33 העובדה שקביעות המומחית הינן מסקנות ברמת "הסתברות", אינה פוגמת כהוא זה בחוות
- 34 דעתה, משקלה או תוקפה, שכן זוהי בדרך דרך הקביעה והניסוח בחוות דעת מסוג זו וזאת
- 35 בפרט שרמת ההסתברות אותה קבעה המומחית הינה ברמת "סבירות גבוהה מאד".



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1
2 כד גם דין טענות התובעת בסיכומיה ס' 94 (יד') ולפיה "יותר מכל הח"מ מוכיח באמצעות
3 מומחיו המלווים אותו בהדרכתם את שלח שאלות ההבהרה, כי הדבר הכי חשוב עת עסקינן
4 בבדיקה כתב יד הינו מאפייני תנועה ולחץ" (ההדגשה במקור י.א). והאמור בהמשך בסעיף
5 94(טו') לסיכומים וההפנייה לאמור בעדות המומחית לעניין זה בעמ' 35 ש' 23-25, הינו מטעה
6 והוא מתעלם מהאמור בהמשך עדותה של המומחית בעניין זה בעמ' 42 ש' 32 – הסוף ועמ' 43
7 ש' 1-10 וכן שאלות ההבהרה שנשלחו למומחית ע"י ב"כ התובעת ותשובותיה ומהם עולה כי
8 נדרשה לאמור.
9
10 66. עדות המומחית באשר לצוואה מיום 20.7.17 וייפוי הכוח הרפואי מיום 30.10.17, הייתה
11 ברורה וחד משמעית:
12 ראו עדותה בעמ' 37 ש' 21 – 27:
13 "לא, אני מדברת על החתימות שבמחלוקת. במ' 14 יש סיום כלפי מעלה שהוא סיום מאוד
14 זוויתי וקצר ובעובי הקו, זאת אומרת מפנה לא מבחינת המראה שלו וסוג צורת הזווית של
15 הסיום והאורך שלה הוא שונה לגמרי משתי החתימות שבמחלוקת. אני רוצה גם להדגיש
16 שבשתי החתימות, גם בצוואה וגם בייפוי הכח מ- 2017, צורת הסיום חוזרת פעמיים, זה לא
17 פעם אחת שיכול לצאת במקרה, אלא זה חוזר פעמיים על עצמו ולכמות פה בשני המקרים
18 יש משקל ומשמעות בגלל הכמות. סיומת כזאת לא ראיתי באף אחת מהחתימות. במ' 14
19 הסיום הוא בצ'ופצ'יק זוויתי בגלל הלחץ שיוורד, במ- 16 אותו דבר, במ- 11 אותו דבר".
20
21 ובהמשך עמ' 38 ש' 2-4:
22 "תן לי לענות. חוץ מזה יש את הצ'ופצ'יק מסיים כלפי מטה, זאת אומרת זה לא איזה
23 התעגלות בקו חופשי שהולך כלפי מעלה, אלא מין עיגול בכיוון שונה ועוד נגיעה כלפי מטה,
24 אז מבחינתי לא דומה בכלל".
25
26 משהקשה עליה ב"כ התובעת על המומחית וטען "שני גרפולוגים הסתכלו על מ' 5 ומ' 9 ואמרו
27 שאין שחר לקביעה שלך", השיבה המומחית בנחרצות עמ' 38 ש' 5-23:
28 "ת. אני מסתכלת על מ' 5 ומ' 9 ועם כל הכבוד לגרפולוגים שלך, הסיומות בשתייהן הקו
29 עולה כלפי מעלה אבל לכיוון שמאל ולא לכיוון ימין
30 ש. ובצוואה זה גם הולך לכיוון שמאל?
31 ת. לא, הקו מתעגל. אני יכולה להראות לכבודו?
32 ביהמ"ש:
33 בבקשה.
34 העדה:



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 [מציגה] הכוונה שלי סיום מתעגל כלפי מעלה ונחלש, הפער הולך ונעלם. מפנה אותי עו"ד
 2 ברדה לחתימה במ'5 ומ'9 העלייה היא לצד השני ובשתייהן אם מסתכלים טוב רואים את
 3 הציופצייק הולך לכפי מטה, אז זה וזה ממש לא אותו דבר. כנראה שההסבר שלי במילים
 4 מטעה".
- 5
 6 או אז בחר ב"כ התובעת לשוב ולחקור את המומחית על ייפוי הכוח הרפואי מיום 4.5.15
 7 משל זה עמד להכרעה בהליכים שבפניי, תוך שהוא מנסה במהלך חקירת המומחית לעמת
 8 אותה ה עם דוגמת חתימה שלא עמדה בפניה כלל ולא הועברה לבדיקתה (ראו עמ' 38 ש' 26
 9 – עמ' 41), ניסיון אותו לא אפשרתי
- 10
 11 עוד ראו לעניין זה עדות המומחית במענה לשאלת בא כוח הנתבעת בעמ' 46 ש' 8-14 : 67.
 12 "ש. בחתימה על הצוואה, האם נכון שבדוגמאות החתימה שהומצאו לך, כאשר יש קו
 13 אופייני לחתימת המנוחה שהחתימה מתפרשת לשני צדי הקו?
 14 ת. בדוגמאות? כן.
 15 ש. זה נכון שבצוואה באופן חריג ומאוד נדיר הייתי אומר החתימה כולה מעל הקו
 16 ובצורה סימטרית נוגעת בדיוק בקו?
 17 ת. זה אחד הדברים שהתייחסתי אליהם, התפרשות החתימה בשטח וביחס לשורה
 18 המודפסת שמיועדת לחתימה".
- 19
 20 לסיום פרק זה ולמען שלמות התמונה ועל מנת להעמיד דברים על דיוקם אדגיש כי חוות הדעת 68.
 21 היחידה שלגביה עתרה התובעת לפסילתה והוצאתה מן התיק הינה חוות הדעת מיום
 22 28.10.18 אשר נתנה על יד הגב' מלי קדוש, גרפולוגית משפטית ומומחית להשוואת כתבי יד
 23 וזיופים מאת "חוכמת הכתב" – מכון לגרפולוגיה משפטית ותעסוקתית", אשר צורפה
 24 לתצהירי העדות הראשית שהגישה הנתבעת ביום 11.11.20, בקשה אותה הגישה התובעת
 25 ביום 16.11.20, בקשה מס' 34.
 26 ביום 28.12.20 נתנה על ידי החלטה בה קבעתי בסעיף 1, ואשר הוא הרלוונטי לעניינו כדלקמן :
 27 "לאחר עיון בבקשה ובתגובת המשיבה 1 ומשהמשיבים 2 ו-3 בחרו שלא להגיב ניתנת
 28 החלטתי :
 29 1. לאור התקנות החלות בבית המשפט לענייני משפחה באשר למינוי מומחים
 30 ומשהגב' איה שוחט מונתה כמומחית מטעם בית המשפט – מורה על הוצאת חוות
 31 הדעת הגרפולוגית מן התיק".
- 32
 33 לעניין זה אדגיש כי חוות דעת פרטית זו נערכה טרם ההליכים והעיקר הוא כי לא הוצגה בפני
 34 המומחית שמונתה מטעם בית המשפט בכל שלב של ההליך. לפיכך לא יכולה להישמע כל
 35 טענה כי זו "זיהמה" את חוות דעתה של המומחית או השפיעה עליה וטענה כזו אף לא



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 הועלתה. ראו לעניין פסק הדין שניתן ברמ"ש (ת"א) 6211-04-22 פלונית נ' אלמונית [פורסם
2 בנבו] (10.5.22), ע"י כב' השופט נפתלי שילה.
3
- 4 לאור כל האמור לעיל מצאתי כי יש לאמץ את חוות הדעת של המומחית ועדותה. לעניין זה 69
5 אדגיש, כפי שנקבע בפסיקה בע"א 293/88 חברת יצחק ניימן להשכרה בע"מ נ' מונטי רבי
6 [פורסם בנבו] (31.12.88) פסקה 4 לפסק הדין:
7 "משמנה בית המשפט מומחה על מנת שחוות דעתו תספק לבית המשפט נתונים
8 מקצועיים לצורך הכרעה בדיון, סביר להניח שבית המשפט יאמץ ממצאיו של המומחה אלא
9 אם כן נראית סיבה בולטת לעין שלא לעשות זאת. אכן עד מומחה כמוהו ככל עד - שקילת
10 אמינותו מסורה לבית המשפט ואין בעובדת היותו מומחה כדי להגביל שקול דעתו של בית
11 המשפט. אך כאמור לא ייטה בית המשפט לסטות מחוות דעתו של המומחה בהעדר נימוקים
12 כבדי משקל שיניעוהו לעשות כן".
13 עוד ראו לעניין זה: ע"א 6290/17 מגנזי נ' לוי, [פורסם בנבו] (11.2.2018), פסקה 12.
14
- 15 במקרה דנן וכאמור לעיל בהרחבה, לא זו בלבד שלא "מצאתי סיבה בולטת לעין" שלא לאמץ
16 את חוות הדעת, אלא שאין אף כל סיבה ולו קלה שבקלות, בגינה אין לאמץ את חוות הדעת.
17
- 18 פרט לאמור לעיל והוא העיקר וכפי שעוד אבהיר בהרחבה, חוות הדעת עולה ומשתלבת היטב 71
19 עם שאר העדויות הרבות והראיות שהובאו בפניי לרבות ובפרט עדות התובעת, עדות עדי
20 הצוואה ושלל העדים הרבים שהובאו ואשר כולם מצטרפים לפסיפס / "פאזל" שלם
21 שהמסקנה היחידה והחד משמעית, המתקבלת בסופו של יום היא, כי המסמך הנחזה להיות
22 צוואת המנוחה מיום 20.10.17 לא נחתם על ידי המנוחה ובוודאי שאינו משקף את רצונה.
- 23 **ה. "הצוואה", "העדים לה" ועדותם**
24
- 25 צוואת המנוחה שנערכה לכאורה, ביום 20.07.2017, הינה צוואה בעדים לפי ס' 20 לחוק 72
26 הירושה. סעיף זה, מתווה וקובע את הדרך לעשייתה של צוואה בעדים: "צוואה בעדים תהיה
27 בכתב, תצוין בתאריך ותיחתם ביד המצווה בפני שני עדים לאחר שהצהיר בפניהם שזו
28 צוואתו; העדים יאשרו באותו מעמד בחתימת ידם על פני הצוואה שהמצווה הצהיר וחתם
29 כאמור".
30
- 31 צוואת המנוחה מיום 20.07.2017 אשר על פי הנטען על ידי התובעת, וכפי הנחזה מעיון בה,
32 נערכה על ידי עו"ד ד. ס, מעפולה, אשר היה ושימש אף כאחד העדים לצוואה. העדה השנייה,
33 לצוואה הינה הגב' א.מ (להלן: "עו"ד ד. ס.", "גב' א.מ" ובהתאמה "עדי הצוואה").
34



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 כאמור לעיל, בפרק בפסק הדין בו דנתי בטענה כי הצוואה זויפה, אין חולק כי השאלה אם
2 החתימה הנחזית להיות חתימת המנוחה על הצוואה הינה אכן חתימתה הינה שאלה
3 שבמומחיות. לפיכך ומטבע הדברים ממונה מומחה להשוואת כתבי יד.
4
- 5 עם זאת וכפי שנקבע בפסיקה, בוודאי שאין המדובר בראיה חלוטה, דוגמת בדיקת רקמות
6 אשר הינה בדיקה מדעית. לפיכך ניתן להכריע בשאלת אותנטיות החתימה שבמחלוקת על
7 סמך ראיות ועדויות אחרות ובכל מקרה, חובה על בית המשפט לבחון את חוות הדעת על רקע
8 שאר העדויות והראיות המובאות בפניו. בית המשפט יכול להכריע ולקבוע ממצא בדבר
9 האותנטיות של הצוואה על בסיס בחינה עצמאית שלו את מכלול העדויות והראיות המובאות
10 בפניו.
11
- 12 לפיכך ניתן לראות בפסיקה כי במקרים בהם התעוררה שאלה הנוגעת לכשירות מנוח/ה לערוך
13 צוואה במועד עריכתה, נטו לעיתים בתי המשפט להעדיף את עדות עוה"ד שערך את הצוואה
14 או עדי הקיום לה, רופא כללי, אחות ואף עדות אדם אחר שאינו בעל השכלה והכשרה בתום
15 הרפואה על פני האמור בחוות הדעת. ראו לעניין זה ע"א 7506/95 מיכל שוורץ נ' בית אולפנא
16 בית אהרון וישראל, נד (2) 215; ת"ע (ת"א) 105110/06 עיזבון המנוחה לשציבנסקי צביה נ'
17 הארגון הארצי של חברי ההגנה [פורסם בנבו] (11/5/10); כ' הש' ש. שוחט בפסק דינו בת"ע
18 10910/99 מ.נ. נ' מ.מ. [פורסם בנבו] (ניתן ביום 28.9.2004) וכן ספרם של שוחט, גולדברג
19 ופלומין, דיני ירושה ועיזבון, מהדורה שישית, תשס"ה 2005, עמ' 97.
- 20 הלכה זו כוחה יפה והיא חלה בהתאמה גם במקרים בהם נדרש בית המשפט להכריע בשאלת
21 אמיתות חתימת המצווה / המנוח על המסמך הנחזה להיות צוואתו.
22 ראו: ת"ע (נצרת) 32755-06-15 א.מ נ' האפוטרופוס הכללי מחוז חיפה והצפון משרדי
23 ממשלה [פורסם בנבו] (5.4.20) ו-ע"א 130/77 יצחק עוזרי נ' שמשון עוזרי, פד"א (ג) 346
24 אליו אף הפנתה התובעת בסיכומיה ולכל אורך ההליך.
25
- 26 לטענת התובעת בסיכומיה יש להעדיף את עדות עדי הצוואה על פני חוות דעתה של המומחית.
27 כך ממש טוענת התובעת בסעיף 45 לסיכומיה:
28 "ההפך הגמור הוא הנכון, הגם כל התערבות בחקירת העדים לצוואה, איש ולא אישה סתרו
29 את האמת. העדים לצוואה עמדו איתנים בעדותם ולא נסתר ולו לרגע כי היו עדים לצוואה
30 שערכה המנוחה".
31 בסעיף 87 לסיכומיה, הוסיפה וטענה התובעת:
32 "כבר עתה יוער, כי באי הכוח בסיכומיהם מתעלמים כלא היה מכך שלא הצליחו לסתור את
33 עדות העדים לצוואה, כי למעט השאלות שהופנו כב' המותב לעדים בדבר ההיגיון הנוגע
34 להגעה מעפולה לת"א והשכ"ט שנגבה, איש מהם לא ניסה לסתור כי העדים פגשו את
35 המנוחה, כי טעו בתיאור ביתה, כי היטיבו לתאר כי המנוחה קראה את הצוואה טרם



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 לחימתה, כי הקפידה לומר כי אין בכוונתה להוריש לנתבעים 2 ו-3 דבר, כלום, אין שאלה
2 אחת בעניין ותשובה המלמדת כי לא השיבו נכון. ראה לדג' עמ' 306."
- 3
- 4 79. כפי שאראה להן ובהרחבה, לא זו בלבד שאין להעדיף את עדות עדי הצוואה על פני עדות
5 המומחית, אלא שעדות עדי הצוואה, הותירה רושם קשה, הייתה בלתי אמינה ולא מהימנה
6 עליי כלל. עדותם נעדרה כל קצהו של הגיון ושכל ישר, הייתה רצופה בסתירות בעניינים
7 מהותיים, מתחמקת ומתפתלת. עדותם של עדים אלה אך חזקה חוות הדעת של המומחית כי
8 הצוואה לא נחתמה על ידי המנוחה, וכי לא התקיים כלל מעמד שבו המנוחה "הביאה" את
9 "צוואתה" בפני שני העדים והצהירה בפניהם שזו צוואתה והם מאשרים כי המנוחה הצהירה
10 כן וחתמה כאמור. לכך מצטרפות שאר העדויות והראיות שהובאו בפניי, לרבות עדות
11 התובעת. כל אלה יחד מובילים כולם למסקנה אחת ויחידה ולפיה המסמך הנחזה להיות
12 צוואת המנוחה מיום 20.7.17 אינו צוואתה ובוודאי שאינו משקף רצונה של המנוחה.
13
- 14 לא בכדי טענות התובעת בעניין זה בסיכומיה, הינן כלליות וסתמיות נעדרות כל התמודדות
15 עם סיכומי הנתבעים באשר לעדות עדים אלה.
16
- 17 80. כפי שהיטיב לנסח זאת כב' השופט נפתלי שילה בעמ"ש (תל אביב-יפו) 48729-03-19 ב' י' פ'
18 נ' א' פ' [פורסם בנבו] (17.11.19) :
- 19 "מקרה דנן הוא מקרה מובהק שבו "הכמות עושה את האיכות". ממכלול הראיות עולה
20 חשש כבד שא' היה המפיק והמביים של עריכת הצוואה והיא לא ביטאה את רצונה האמיתי
21 של המנוחה".
22 אך בטרם אעבור להבאת אותה כמות אדרש תחילה להימנעות עדי הצוואה מהגשת תצהיר
23 עדות ראשית.
24

ה.1 הימנעות עדי הצוואה ממתן תצהיר עדות ראשית

- 25
- 26
- 27 81. לא יכול להיות חולק כי עדות העדים לצוואה, הינה עדות מהותית והינה בגדר עדות מפתח,
28 זאת בכל תיק ובפרט בנסיבות תיק זה והטענות הקשות והחמורות המועלות במסגרתו.
29
- 30 82. בתום קדם המשפט השלישי במספר נתנה על ידי החלטה ובמסגרתה קבעתי את התובענה
31 לשמיעת הוכחות לימים 17/18.11.20, תוך מתן הוראה על הגשת תצהירי עדות ראשית מטעם
32 הצדדים והמועדים להגשתם, תוך שקבעתי באופן ברור ומפורש בהחלטתי :
33 "בקשה להזמנת עד תוגש לפחות 21 יום לפני המועד שנקבע לדיון ובה יפורטו הניסיונות
34 שנעשו לקבל מהעד תצהיר מקדים בכתב והמניעה לקבלתו וזאת כתנאי לזימון העד".
35



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

83. ביום 2.10.20 הגישה התובעת הודעה על הגשת תצהיר עדות ראשית מטעמה. במסגרת הודעתה עתרה לזימון עדי הצוואה והמומחית למתן עדות. בו ביום נתנה על ידי החלטה כדלקמן:

החלטה	02/10/2020 תיק 9176-07-19 שו' יחזקאל אליהו
<p>1. הובא לעיוני. 2. באשר לזימון העדים עורכי הצוואה יובהר כי בדיון מיום 10/6/20 קבעתי "בקשה להזמנת עד תוגש לפחות 21 יום לפני המועד שנקבע לדיון ובה יפורטו הניסיונות שנעשו לקבל מהעד תצהיר מקדים בכתב והמניעה לקבלתו וזאת כתנאי לזימון העד". לפיכך כתנאי לזימונם של עדים אלה על התובעת להגיש תצהיר עדות ראשית מטעמה או להבהיר בתצהיר הניסיונות לקבל תצהיר מקדים בכתב והמניעה לקבלתו. 3. באשר לעדה איה שוחט, מורה על זימונה לדיון הקבוע ליום 17/11/20 וזאת בכפוף להפקדת סך של 1,200 ש"ח בקופת בית המשפט. העדה תתייצב בשעה 14:00. באחריות ב"כ התובעת להמציא הזימון לעדה במסירה אישית.</p>	

84. חרף החלטתי, לא טרחה התובעת להידרש להחלטתי מיום 2.10.20, לא הגישה תצהיר עדות ראשית מטעמה או תצהיר מטעמה בו תבהיר "הניסיונות לקבל תצהיר מקדים בכתב והמניעה לקבלתו". משכך הגישה התובעת ביום 29.10.20 בקשה דחופה מטעמה לזימון עדי הצוואה. בבקשה הפנתה הנתבעת להחלטתי הנ"ל תוך שהוסיפה וציינה כי עד למועד הגשת הבקשה, 21 יום בלבד לפני המועד הקבוע לשמיעת הוכחות, לא פעלה התובעת כפי החלטת בית המשפט ולפיכך עדי הצוואה לא זומנו בפועל. עוד עמדה הנתבעת בבקשתה על חשיבותם של עדים אלה ועל רצונה, לחקור אותם בחקירה נגדית. עוד טענה כי הסתמכה על כך שהעדים יוזמנו על ידי התובעת ועל פי הבקשה שהגישה וכי מחדלה של התובעת עלול לגרור למצב בו ייעדרו מדוכן העדים ולפיכך עתרה לזימונם. בו ביום נעתרתי לבקשה תוך שקבעתי כי ערובה להבטחת הוצאות העדים בסך של 500 ₪ עבור עדות עוה"ד ד.ס וסך של 300 ₪ עבור עדות העדה הגב' א.מ. מעיון בתיק הכספי עולה כי הפיקדון / ערובה שנקבע לטובת הבטחת הוצאות העדים הופקד ביום 2.11.20 על ידי התובעת.

85. ביום 17.11.20, בתום חקירת המומחית הגב' איה שוחט ולשאלת בית המשפט אם עוה"ד ד.ס הגיע, השיב ב"כ התובעת כי זה התייצב, עמ' 46 ש' 25 - 29.
בכל הנוגע להתייצבותה של הגב' א.מ לדיון הקבוע, טען ב"כ התובעת, עמ' 48 ש' 12: "שוחחתי איתה בטלפון, לבת שלה יש חוס, למרות שחברי". במענה לאמור השיבה באת כוחה של נ.ת: "אם הם משתפים פעולה כל כך יפה עם חברי, אז שיגישו תצהיר. אדוני יאמר לו אולי להגיש תצהיר. נשמח לקבל אפילו את תמצית עדותם. יראה אדוני איך משתפים יפה פעולה עם חברי", עמ' 48 ש' 15-16. במענה לכך כל שהיה לב"כ התובעת להשיב היה: "שזה יכתב. ככה זה גם בד"כ", עמ' 48 ש' 12 - 20.



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 לעניין זה אציין כי לאחר הדיון אף הוברר הגב' א.מ. הגישה בבוקר הדיון הודעה ולפיה:
2 "בנוגע למתן עדות בתיק 9176-07-19. שמי א.מ.מ.ז. ----- וזומנתי לתת עדות היום בשעה
3 9:30. לצערי בתי הקטנה חולה עם חום ואיני יכולה להגיע לדיון, אתמול היא עברה בדיקת
4 קורונה ואנחנו ממתנינות לתוצאות. ניסיתי ליצור קשר עם העורך דין המזמן ללא הצלחה".
5
6 משכך טען ב"כ הנתבעת, כי באם תשמע עדותו של עו"ד ד.ס., ישנו חשש לתיאום עדויות בין .86
7 עדי הצוואה. עוד הוסיף וטען ב"כ הנתבעת: "הזימון שלו נעשה למנוע התחמקות. אנחנו
8 זימנו אותו כי אתה לא פעלת לזמן אותו, למרות שביקשת לזמן אותו". בתשובה השיב ב"כ
9 התובעת: "אתה לא דובר אמת. שירשם...". עמ' 47 ש' 13 - 20.
10
11 דומה כי אין צורך לומר כי טענת ב"כ הנתבעת באשר לזימון עדי הצוואה עולה היטב
12 מהחלטות בית המשפט, כמפורט לעיל. העובדה כי התובעת הפקידה בסופו של יום את שכר
13 העדים, וזאת על פי החלטה שנתנה לבקשת הנתבעת ולא בקשת התובעת, אינה גורעת
14 מהעובדה כי בא כוח הנתבעת אכן עתר לזימון עדי הצוואה ובוודאי שאינה גורעת מהעובדה
15 כי התובעת בחרה לעשות דין לעצמה ועתרה לזימון העדים בלא שהבהירה הניסיונות לקבל
16 מהם תצהיר מקדים בכתב כתנאי לזימונם, כפי החלטת בית המשפט.
17
18 לפיכך ובשל טענות באי כוח הנתבעים בדבר חשש לתיאום עדויות בין עדי הצוואה בשל פיצול
19 הדיונים נאלצתי לקבוע מועד נוסף לשמיעת עדות עדי הצוואה, ליום 31.1.21, מועד אשר
20 תואם עם עו"ד ד.ס., ראו החלטה בעמ' 49 ש' 3 - 4.
21
22 אין צורך לומר כי תצהיר עדות בכתב מטעם העדים, לא הוגש עובר לחקירתם אשר נערכה .87
23 בסופו של יום רק ביום 21.9.21 ובלא שהוגשה כל הודעה ו/או הבהרה, באשר לניסיונות שנעשו
24 לקבל מהם תצהיר מקדים בכתב והמניעה לכך, תוך שמחקירתם הארוכה התברר כי לא
25 הייתה בפועל כל מניעה לכך אלא שאלה "העדיפו" לעשות כן .
26 אין צורך להדגיש ולומר כי משעדי הצוואה לא נתנו תצהירי עדות ראשית ולכאורה התובעת
27 היא שעתרה לזימונם לעדות, התאפשרה לב"כ התובעת לחקור אותם בחקירה ראשית וכי
28 בפני באי כוח הנתבעים לא עמדה כל גרסה מטעמם של אלה, גרסה אשר אליה יכלו להתכונן
29 מבעוד מועד לצורך חקירתם של העדים.
30 התחמקות העדים ממתן תצהיר עדות ראשית ובפרט התחמקותו של עו"ד ד.ס. אשר התנדב
31 לספק לתובעת גרסה אותה הגישה כנספח לתצהירה שהוגש ביום 30.1.20 כפי שעוד יפורט
32 להלן, הינה מחשידה ויש בה להשליך על מהימנות גרסתם. האמור מקבל משנה תוקף ביחס
33 לעדויות של עו"ד ד.ס. אשר בנסיבות העניין ולאור טענות הנתבעים מצופה היה כי לא זו בלבד
34 שהיה מסכים ליתן תצהיר עדות ראשית מטעמו אלא אף היה עומד ומתעקש על כך.



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 לעניין זה אפנה לפסק הדין התקדימי שניתן בעניין זה, אך בימים אלה רע"א 7143/21 אריה
 2 בוריס נ' יחזקאל קרטין (פורסם בנבו, ניתן ביום 4.12.22).
 3
 4 88. למען שלמות התמונה בעניין זה אציין כי הגרסה המוקדמת והיחידה, של מי מעדי הצוואה
 5 אשר נתנה טרם חקירתם הינה גרסה שנתן עו"ד ד.ס. במסגרת מכתב שניתן על ידו ביום
 6 21.1.20 והממוען לכל מען דבעי ואשר צורף לתצהירה של התובעת אשר הוגש ביום 30.1.20,
 7 זאת בהמשך להחלטות שנתנו בקדמי המשפט שנערכו ביום 8.9.19 ו- 20.1.20. דומה כי אין
 8 צורך לומר כי אין המדובר בגרסה אשר נמסרה על דרך של תצהיר.
 9
 10 להלן "גרסה" זו של עו"ד ד.ס. כאמור במכתבו מיום 21.1.20 ואשר לאור חשיבותה של גרסה
 11 זו להכרעה באשר לעדותו, לעדותה של הגב' א.מ. ולעדויותה של התובעת אשר במסגרת תצהירה
 12 הוגשה "גרסה" זו - להלן העתק מלא הימנה אשר הועתק, נשתל" לתוך פסק הדין:

21/01/2020

לכבוד
כל מאן דבעי

הנדון: המנוחה

אני הח"מ, עו"ד ז. ערכתי את צוואתה של המנוחה [REDACTED] ז"ל (להלן: "המנוחה") שפריטיה בנדון.
להלן פרטי ההתקשרות עימי ונסיבות עריכת הצוואה:

1. במהלך חודש יולי 2017, או בסמוך לכך, המנוחה פנתה אליי טלפונית לשם עריכת צוואה ובאותה השיתה שאלה אותי אם יתאפשר לי להגיע אליה לביתה מאחר וקשה לה לצאת מביתה.
2. בשיחותנו הני"ל, מסרה לי המנוחה את רצונה לערוך צוואה וכן את פרטי הצוואה ואת שמות היורשים ופריטיהם.
3. לאחר שערכתי את הצוואה וווידאתי עם המנוחה את פרטי הצוואה כפי שמסרה לי, קבעתי עימה מועד לחתימה על הצוואה, כאשר היא ביקשה שאביא עימי עד היות ואין לה עד בנמצא.
4. ביום 20/07/17 תגעתי לביתה של המנוחה ביחד עם עדה לצוואה, הגב' [REDACTED], שהינה לקוחה שלי שהיתה לי פגישה עימה ביום זה והיא הסכימה להיות עדה לצוואה.
5. כשהגענו לביתה של המנוחה בהרצליה, זיהיתי אותה באמצעות ת.ז. ולאחר מכן נתתי לה לקרוא את הצוואה על מנת שתבדוק שהיא ערוכה בהתאם לרצונה.
6. לאחר שהמנוחה קראה ואישרה כי הצוואה נערכה בהתאם לרצונה החופשי ללא כל לחץ ואו כפיה, היא הוקראה לה על ידי ולאחר מכן היא חתמה עליה בפני ובפני הגב' [REDACTED].
7. בסמוך לאחר פטירתה של המנוחה פנו אליי טלפונית, הגב' [REDACTED] ומי שהציג את עצמו כמיופה כוחה של הגב' [REDACTED] מר [REDACTED], והם הודיעו לי על פטירתה של המנוחה וכי היא השאירה את פרטי כמחזיק בצוואתה.
8. בשיחתי הני"ל הודעתי להם שיבדקו מועד שנוח להם ובתיאום עימי יגיעו למשרדי על מנת לקבל עותק מהצוואה.
9. במועד שנקבע הגיעה הגב' [REDACTED] לבדה וביקשה ממני לטפל עבורה בבקשה לצו קיום צוואה.
10. בהתאם לדרישת החוק הודעתי לגב' [REDACTED] כי עליה להודיע לגב' [REDACTED] על הגשת הבקשה לצו קיום צוואה והיא אכן פעלה ליתן לה חודעה, כאמור.

13
14
15



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 19-07-9176 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

1 עוד אדגיש לעניין זה כי כחלק מההחלטות הנתנות על ידי בכל הליך בו מוגשת התנגדות לקיום .89
2 צוואה ומיד עם העברת התיקים מהרשם לענייני ירושה הנני מורה לתובע / מבקש קיום
3 הצוואה להגיש תגובה להתנגדות. כך גם נעשה בהליך זה ובסעיף 5 סיפא להחלטה קבעתי:
4 "מבקשת צו קיום הצוואה תגיש תגובות מטעמה מאומתות בתצהיר, לכל אחת מההתנגדויות
5 שהוגשו, עד 20 יום לפני המועד שנקבע לדיון".

6
7 ביום 2.10.20 הגישה התובעת את תגובתה להתנגדויות שהוגשו תוך שבסעיף 2 לתגובה טען
8 בא כוחה כך ממש:

9 "יוער כי עורך דין ד.ס יידע את הח"מ כי הינו מצוי בחו"ל, הח"מ שוחח עמו וזה אישר לו כי
10 לא נפל פגם בצוואה וכי הצוואה נערכה כדיון. שוב יצויין, כי זה מסר לח"מ מסרון כי הצוואה
11 נערכה כדיון וכאמור לעיל די בכך כדי לדחות את כל ההתנגדות. שוב בראש ובראשונה היה
12 מצופה מבאי כוח הצדדים לנות לעורך דין ד.ס, שניתן להשיג אותו בנקל ורק לו הידיעה בדבר
13 עריכת הצוואה ולא היה כל מקום להעלות כל טענה בדבר הטלת רפש, על אחת כמה וכמה
14 שהתובעת הינה עורכת דין ולא הייתה לה כל נגיעה לנסיבות עריכת הצוואה".

15
16 בנסיבות אלה ונוכח התקשורת הטובה ושיתוף הפעולה עם התובעת ובא כוחה אך נראית
17 תמונה עוד יותר ומחשידה כי זה בחר שלא להגיש תצהיר עדות ראשית מטעמו וכי התובעת
18 לא טרחה לקבל תצהיר עדות ראשית מטעמו, כפי שהיה מצופה ובפרט נוכח החלטות בית
19 המשפט בעניין.

20
21 בשים לב לאמור לעיל ולאורו, אעבור לדיון בעדותם של כל אחד מעדי הצוואה והעולה ממנה.

2.ה. עדות העדה לצוואה – הגב' א.מ.

22
23
24
25 .90 הגב' א.מ הייתה הראשונה לעלות ולהעיד מבין העדים לצוואה, עדותה נשמעה בדיון מיום
26 9.11.21 והיא משתערת על פני עמ' 286 - 332.

27 כעולה מהפרוטוקול ב"כ הנתבעת ביקש כי מבין עדי הצוואה תחקר תחילה, העדה לצוואה,
28 הגב' א.מ ב"כ התובעת התנגד לכך תוך שהוא טוען כי הוא זה שזימן את העדים ולפיכך הוא
29 זה שייקבע את סדר העדויות וזאת בהתעלם מכל האמור לעיל באשר לזימונם של עדים אלה,
30 ראו עמ' 285 ש' 10 עד עמ' 286 ש' 10.

31
32 .91 בחקירתה הראשית הקצרה ומשהתבקשה לספר על נסיבות עריכת הצוואה הייתה גרסתה
33 כדלקמן: "הייתה תקופה שחיפשתי להתייעץ עם עורכי דין. איך שהוא הגעתי לעורך דין
34 ד.ש". בהמשך ומבלי שנשאלה כל שאלה המשיכה "הוא ביקש ממני, מה?" ובהמשך ישיר
35 לכך הוסיפה "הוא ביקש ממני אם אני אוכל לבוא ולחתום על צוואה. הסכמתי". "הסכמתי,



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 הוא בא, אסף אותי. נסענו לשם. חתמתי על הצוואה והלכנו". מיד לאחר מכן ומשנשאלה על
2 ידי בא כוח התובעת הצוואה לפניך והשיבה "כן" טען ב"כ התובעת: "אין לי יותר שאלות,
3 לגבי, בחקירה הראשית. החקירה הראשית על נסיבות עריכת הצוואה, זאת הצוואה?
4 שיהיה ברור, שמתני אותה לפניך". או אז ומבלי שאף נשאלה המשיכה: "זאת החתימה שלי,
5 כן". משכך המשיך ושאל אותה ב"כ התובעת: "כן? והחתימה של המנוחה?" וזו השיבה "כן".
6 מיד לאחר האמור מצא ב"כ התובעת לסכם את עדותה: "חקירה ראשית. הי (צ.ל היא י.א.)
7 עומדת על המסמך", ראו עמ' 286 ש' 15 – עמ' 287.
8
9 מהעדות הראשית הקצרה של הגב' א.מ לא ניתן להשתחרר מן הרושם כי זו הייתה "מעורבת"
10 בחקירתה ואף כוונה אותה.
11
12 92. מיד בתחילת חקירתה הנגדית ע"י ב"כ הנתבעת ושהתבקשה להציג את תעודת זהותה התברר
13 בכלל ששמה א... ולא או...., ראו עמ' 287 ש' 16 - 33. לעניין זה אדגיש כי על פי האמור
14 בצוואה שמה הפרטי של העדה הינו או ומספר תעודת זהותה כלל אינו מופיע על גבי הצוואה.
15 בהמשך חקירתה ע"י ב"כ הנתבעת ומשנשאלה על ידי ב"כ הנתבעת כיצד ידע עו"ד ד.ס לכתוב
16 את פרטיה בצוואה המוכנה עמה הגיע, השיבה כי זה שאל אותה לגבי הפרטים. בהמשך
17 ומשנשאלה איזה פרטים התבקשה למסור השיבה "את השם שלי ואת הכתובת". ומשבא
18 כוח הקשה ושאל אותה "מה, הוא לא שאל אותך מה מספר תעודת הזהות שלך?", השיבה
19 "לא". משבא ב"כ הנתבעת המשיך והקשה עליה הכיצד ייתכן שמי שהולכת להיות עדה
20 לצוואה לא נשאלה למספר תעודת הזהות השיבה, השיבה "את האמת אני לא זוכרת..."
21 ובהמשך וככל הנראה משהבינה כי הדבר אינו סביר טענה כי הראתה לעו"ד ד.ס תעודת זהות
22 ובהמשך חזרה והשיבה "הראיתי לו. הוא ביקש, הבאתי לו. כשישבנו בבית קפה". דומה כי
23 אין צורך לומר שפרטים אלה אינם מופיעים על הצוואה: מספר תעודת זהות והכתובת ואף
24 שמה של העדה אינה נכון: א... ולא או...., ראו עמ' 303 ש' 29 - עמ' 304 ש' 28.
25
26 93. בהמשך ישיר לאמור ומשנשאלה מדוע לא נתנה תצהיר טרם עדותה השיבה: "את האמת?
27 אני רציתי שזה ייעלם. לא רציתי בכלל לבוא להעיד", עמ' 287 ש' 35. בהמשך ומששבה
28 ונשאלה בעניין זה ע"י ב"כ הנתבעת השיבה: "לא נתתי תצהיר כי אין, את האמת? גם עכשיו,
29 לא, לא, לא רציתי לבוא לפה. יש לי חיים משלי. זה, הדבר הזה שקרה לפני 5 שנים, זה היה
30 פסיק כל כך מיותר בחיים שלי, שהוא נגרר ונגרר, אבל חשבתי שאולי זה ייעלם
31 מטעם עצמו. אבל זה לא נעלם, אז הייתי חייב לבוא, אז באתי. זאת החתימה שלי, אני
32 חתמתי. הייתי עדה פה לצוואה הזאת. זה שאתם רוצים להפוך את זה ללא, זה לא בעיה
33 שלי", עמ' 288 ש' 15-20.
34



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 מהאמור מתקבל הרושם הברור כי העדה ניסתה להתחמק ממתן עדות דבר שיש בו להעיד
2 ולהצביע על הבנתה את הבעתיות שמעוררת התובענה וחלקה בעניין, זאת בניסוח עדין.
3
- 4 94. כאמור לעיל במסגרת מכתבו מיום 21.1.20, בו מסר עו"ד ד.ס. "אני הח"מ, עו"ד ד.ס., ערכתי
5 את צוואתה של המנוחה א.מ. ז"ל (להלן: "המנוחה") שפרטיה בנדון. להלן פרטי
6 ההתקשרות עימי ונסיבות עריכת הצוואה: "טען זה בסעיפים 3 ו-4 למכתבו:
7 "3. לאחר שערכתי את הצוואה ויודאתי עם המנוחה את פרטי הצוואה כפי שמסרה לי,
8 קבעתי עימה מועד לחתימה על הצוואה, כאשר היא ביקשה שאביא עימי עד היות
9 ואין לה עד בנמצא.
10 4. ביום 20/7/17 הגעתי לביתה של המנוחה ביחד עם עדה לצוואה, הגב' א.מ., שהינה
11 לקוחה שלי שהיתה לי פגישה עימה ביום זה והיא הסכימה להיות עדה לצוואה".
12
13 הנה כי כן ועל פי גרסה זו של עו"ד ד.ס., הגב' א.מ. הינה לקוחה שלו.
14
- 15 95. משנחקרה על ידי ב"כ הנתבעת לעניין זה וכיצד עברה והפכה מ"לקוחה" של עו"ד ד.ס. לעדה
16 לצוואה שערך השיבה: "אני לא באתי ל, האישי פה לא היה הצוואה. אנחנו קבענו לדבר כדי
17 שהוא יעזור לי במשהו שאני הייתי צריכה עזרה בו". בהמשך ישיר לכך הוסיפה וטענה
18 "רציתי להתייעץ איתו. ואז באחד הפעמים שדיברנו בטלפון, הוא שאל אותי אם, כשאנחנו
19 נפגשים, אם אני אוכל לבוא ולחתום תוך כדי, אחרי שנסיים את השיחה שלנו, ואמרתי שאין
20 בעיה", עמ' 289 ש' 15 - 23.
21
- 22 96. בהמשך חקירתה ומשנשאלה איך הגיעה לעו"ד מעפולה כדי שיטפל בה ואוסיף כי זאת בשים
23 לב לעובדה כי היא מתגוררת בחולון השיבה: "את האמת לא הגעתי אליו באופן ישיר.
24 בתקופה ההיא התקשרתי לכמה עורכי דין, ואחד מהם אמר שיש לו מישהו שהוא מומחה,
25 ונתן לי את הטלפון שלו. פשוט התקשרתי. לא ידעתי שהוא מעפולה. פשוט התקשרתי
26 לעורך דין, ושאלתי אם הוא יכול ל", עמ' 300 ש' 14 - 17. על כך חזרה גם בהמשך "מישהו
27 נתן לי את הטלפון שלו כשהתקשרתי, אחד מהעורכי דין שחיפשתי. דרך האינטרנט, דרך
28 אגב", עמ' 302 ש' 14 - 15.
29
- 30 97. כאשר נשאלה אם פנתה לעורך דין ד.ס. כמומחה לענייני משפחה השיבה: "לא, בעיקר לענייני
31 משפחה, רציתי להתייעץ איתו לגבי משהו", ובהמשך: "משהו שקשור להסכם, להסכם
32 מזונות", עמ' 301 ש' 19-20 וש' 31. משנשאלה ע"י ב"כ הנתבע איך חיפשה עו"ד: "באיזה?
33 כתבת "עורך דין מזונות", מה, מה שחיפשתי?" השיבה: "כן, נראה לי שכן", עמ' 316 ש' 17 -
34 27. בהמשך ומשנשאלה לעניין זה ע"י ב"כ הנתבע: "יופני. אתה עורך דין משפחה? כן. למה



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 הוא, בסופו של יום, היה צריך להפנות אותך לעורך דין אחר, שנמצא 70 קילומטר ממך". –
2 השיבה: "תשאל אותו, מאיפה אני יודעת? איך אני אמורה לדעת? אני לא עורכת דין".
3 משנשאלה אם עו"ד ד.ס טיפל עבורה מעשית באיזה שהוא עניין בנושא זה השיבה: "לא, הוא
4 לא טיפל לי מעשית בשום דבר", עמ' 302 ש' 19. מששבה ונשאלה העדה האם היה עניין מהותי
5 שעו"ד ד.ס טיפל עבורה השיבה: "לא, לא. שום דבר מהותי", עמ' 307 ש' 9 - 12.
6
7 משנשאלה על ידי באת כוחה של נ.ת אם עו"ד ד.ס אמר לה שהוא מתמחה במזונות השיבה:
8 "לא, לא אמרתי שהוא מתמחה במזונות". בהמשך ישיר לכך ומשנשאלה מה אמר לה עו"ד
9 ד.ס, השיבה "מאיפה אני זוכרת מה הוא אמר לי?" ומשבאת כוח הנתבעת הקשתה עליה
10 ושאלה אותה אם שאלה את עו"ד ד.ס האם הסכם מזונות הוא תחום ההתמחות שלו, שאלה
11 אשר הינה טבעית ומתבקשת נוכח עדותה קודם לכן כי זהו הנושא לגביו הייתה זקוקה לייעוץ
12 השיבה "לא שאלתי אותו אם זה התחום שלי" (צ.ל שלו י.א), עמ' 311 ש' 12 - 20.
13
14 98. עוד אשרה העדה כי הייעוץ היה בחינם, עמ' 312 ש' 4-9.
15
16 99. לכל האמור לעיל מצטרפות העובדות ולפיהן וכעולה מחקירתה במועד החתימה הייתה העדה
17 רווקה בחודש השביעי להריונה ויש לה שני ילדים קטנים ממתנינים בבית, עמ' 288 ש' 26 עד
18 עמ' 289 ש' 5. עו"ד ד.ס אסף אותה ממקום עבודתה באוניברסיטת ת"א לבית המנוחה ולאחר
19 מכן החזירה לאוניברסיטת ת"א, עמ' 289 ש' 6 - 16, ש' 24 - 25.
20
21 בהמשך ומשחזר בא כוח הנתבעת לשאול את העדה בעניין זה וכיצד נוכח האמור הסכימה
22 לאמור כשכל זה "ביום חמישי בערב, יום של פקקים והוא יום לחוץ", השיבה: "גם ככה
23 הייתי צריכה להישאר לעבוד עד מאוחר. אז זה לא משנה". עוד הוסיפה בהמשך ישיר לכך
24 וכך ממש "הוא בא בסביבות ארבע נראה לי. אני יצאתי מהעבודה להרצליה, זה מאוד קרוב.
25 ישבנו שמה בבית קפה", עמ' 303 ש' 9 - 11.
26
27 אין צורך לומר כי האמור רצוף בסתירות ובכשלים לוגיים. באם העדה הייתה צריכה להישאר
28 בעבודה ולעבוד עד מאוחר, אזי כיצד יצאה בשעה 16:00, ישבה לייעוץ עם עו"ד ד.ס בבית
29 קפה ומשם לבית המנוחה לשם עריכת הצוואה וחזרה לאוניברסיטה, כל זה בזמן שלטענתה
30 היא בכלל צריכה לעבוד עד מאוחר? אין צורך לומר כי מסלול זה אמור היה לארוך פרק זמן
31 לא מבוטל של מספר שעות, הכל שוב כשהיא בחודשים מתקדמים של הריון, כששני ילדים
32 קטנים ממתנינים לה בבית והכל בזמן שלשיטתה היא בכלל צריכה להיות בעבודה עד מאוחר.
33
34 100. לאמור לעיל, מצטרפת העובדה ולפיה בחקירתה הנגדית טענה הגב' א.מ כי אינה מכירה מי
35 מהנוכחים או את המנוחה (עד למועד בו אסף אותה עו"ד ד.ס לבית המנוחה לשם החתימה



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 על הצוואה) תוך שהיא חוזרת ומאשרת כי אינה מכירה את התובעת וכי זו הפעם הראשונה
2 שהיא רואה אותה. עוד טענה כי אינה מכירה את הגב' כ.ס, עמ' 289 ש' 24 - הסוף. על כך
3 חזרה באופן נחרץ בעמ' 290 ש' 1-19 :
- 4 "עו"ד שפירא: בחורה בשם כ.ס.
5 העדה, גב' א.מ: לא.
6 עו"ד שפירא: כלומר, אין לך כל קשר, לא למנוחה, לא לגברת ת.ג ולא לאותה
7 גברת כ.ס.
8 העדה, גב' א.מ: לא קשור אליי בכלל. בכלל.
9 עו"ד שפירא: ואם אני אומר לך שאת לא אומרת אמת ואת מכירה אותה?
10 העדה, גב' א.מ: את מי אני מכירה?
11 עו"ד שפירא: את גברת ת.ג ואת כ.ס.
12 העדה, גב' א.מ: נו, אז בוא תגידי לי איך.
13 עו"ד שפירא: את לא מכירה אותה.
14 העדה, גב' א.מ: אני לא מכירה אותה.
15 עו"ד שפירא: את חברה שלהם בפייסבוק?
16 העדה, גב' א.מ: של מי?
17 עו"ד שפירא: של ת.ג וכ.ס.
18 העדה, גב' א.מ: לא. לא שאני יודעת. אני חברה של אלף אנשים בפייסבוק.
19 עו"ד שפירא: נו. ומעולם לא היה לך שום התכתבות איתן בפייסבוק או הגבה
20 לדברים מסוימים או שותפות בקהילה ספציפית?
21 העדה, גב' א.מ: אין לי מושג, מאיפה אני יודעת?
22 עו"ד שפירא: אין לך מושג".
- 23
24 בהמשך ולשאלת בית המשפט השיבה :
25 "כב' הש' אליהו: אני רוצה להבין, מה זאת אומרת? אני לא,
26 העדה, גב' א.מ: כן.
27 כב' הש' אליהו: לי אין פייסבוק, אני לא יודע איך זה עובד, אבל כדי שמישהו יהיה
28 חבר שלך, את לא אמורה לאשר אותו?
29 העדה, גב' א.מ: נכון.
30 כב' הש' אליהו: אז את לא יודעת אם אישרת את הגברת ת.ג או,
31 העדה, גב' א.מ: יש לי פייסבוק 15 שנה..."
- 32
33 101. לאחר האמור לעיל ומשעומתה על ידי בא כוח הנתבעת עם פוסטים בפייסבוק, בו הייתה חברה
34 העדה יחד עם התובעת והגב' כ.ס עלתה תמונה ברורה של קשר קרוב בין אלה ובוודאי קיומה
35 של היכרות מוקדמת עם התובעת והגב' כ.ס, הכל בניגוד גמור לעדותה. במהלך עדותה בעניין



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 זה עומתה העדה לצוואה – הגב' א.מ עם 4 פוסטים אשר הוגשו וסומנו ת1 עד ת/3: בעמ' 291
2 עומתה עם פוסט בר מצוה של בנה של התובעת, בו היא מופיעה כחברה של התובעת עוד לפני
3 כעשור וכדי להרחיק עצמה מהעניין אף הגדילה לעשות וטענה בש' 9 - 26:
4 "עו"ד שפירא: איך זה יכול להיות שאת מופיעה כחברה של ת.ג באתר הפייסבוק,
5 העדה, גב' א.מ: זה לא ת.ג.
6 עו"ד שפירא: ת.ג לא נמצאת פה?
7 העדה, גב' א.מ: כתוב פה ת... ג'...
8 עו"ד שפירא: ת... ג'...
9 העדה, גב' א.מ: מי זאת ת...ג'...?
10 עו"ד שפירא: ת. ג' זה גם ת.ג. אם את לא יודעת.
11 העדה, גב' א.מ: אוקיי.
12 עו"ד שפירא: אז זה מוזר לך שאת מופיעה פה?
13 העדה, גב' א.מ: יכול להיות.
14 עו"ד שפירא: את לא מכירה שום חברות, את יכולה לחזור עוד אחורה.
15 העדה, גב' א.מ: זה גם מ-2013, זה לפני כמעט עשור.
16 עו"ד שפירא: נו יפה, לפני כמעט עשור,
17 העדה, גב' א.מ: הייתי אז רווקה ויפה.
18 עו"ד שפירא: אני אומר לך שאת חברה שלה והנה את מופיעה ב, את מגיבה לפוסט
19 שהיא כתבה בקשר לבר מצווה של הבן שלה, כחברה שלה. מה יש לך
20 לומר על זה?
21 העדה, גב' א.מ: שזה יכול להיות.
22 עו"ד שפירא: זה יכול להיות".
23
24 חרף האמור ומשנשאלה אם היא מופתעת מכך השיבה שכן, "עכשיו כן", "הפתעת אותי" ש'
25 30 – 34. או אז מצא לנכון להתערב בחקירה ב"כ התובעת תוך שהוא טוען כי העדה לא הגיבה
26 לפוסט, עמ' 292 ש' 3 - 18.
27
28 לעניין זה אדגיש שניים: ראשית אין צורך לומר כי בא כוח הנתבעת לא שאל את העדה ולא
29 טען כי זו הגיבה לפוסט אלה כי היא מצויה ברשימת החברים. שנית התנהלות זו של ב"כ
30 התובעת של מתן הערה, התערבות או ניהול ויכוח עם בית המשפט או מי מבאי כח הצדדים,
31 תוך כדי עדות העדים, חזרה לאורך כל החקירות וכשלעניין זה אדגיש כי המדובר בפרוטוקול
32 שנערך בהקלטה ולא בהקלדה כך שזה משקף כל מילה או הברה שנאמרה במהלך הדיונים
33 הרבים והארוכים. על מנת לעמוד על כך די בעיון חטוף בעמודי הפרוטוקול הרבים.
34



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 לאחר מכן, מוצג לעדה פוסט ת/2 מ- 2012 בקשר להופעה בנס ציונה, בה הודתה שנכחה ואותו
2 פרסמה בעצמה, פוסט לו מגיבה הגב' כ.ס "גם אני הייתי שם בשלב של שחר חסון, פרקסתי
3 ? מצחוק", עמ' 292 ש' - 18 עד עמ' 293 ש' 18 כשגם לעניין זה לא היה לעדה כל הסבר "לא,
4 אין לי מושג. באמת, אין לי מושג" כשלאחר כל האמור אף בחרה להתריס "איזה הזיה"
5 ובהמשך בש' 23 "חפרת לי עוד קצת בפייסבוק?"
6
7 בעמ' 293 עומתה עם פוסט שהעלתה התובעת, בו העלתה תמונה של בנה ולו מגיבה העדה:
8 "מהמם" ותשובתה בעדות בש' 27 "הוא באמת מהמם". חרף האמור המשיכה העדה לדבוק
9 בגרסה המופרכת כי אינה יודעת מהי התובעת, ש' 31 – 35 ובהמשך עמ' 294 ש' 1 - 13.
10
11 בהמשך עמ' 294 עומתה העדה עם פוסט נוסף מ- 6.6.17, בו מופיעים ילדיה הקטינים ואשר
12 אותו העלתה בעצמה ולו הגיבה התובעת בסימון לייק, עמ' 294 ש' 16 - 33 תוך שלשיטתה
13 הכל מקריות.
14
15 חקירתה של העדה בעניין זה הגיעה לשיאה עת בהמשך חקירתה עומתה העדה עם פוסט מיום .102
16 1.10.14 אותו העלתה התובעת ובו מופיעה גם המנוחה, עמ' 295 ש' 13 – 30 כדלהלן:
17 "עו"ד שפירא: יפה. את אמרת גם שאת לא הכרת את המנוחה, נכון?
18 העדה, גב' א.מ: נכון.
19 עו"ד שפירא: אני מראה לך פוסט נוסף שפרסמה ת.ג, שבה תמונה של המנוחה.
20 העדה, גב' א.מ: זאת המנוחה?
21 עו"ד שפירא: כן.
22 העדה, גב' א.מ: אפשר לראות?
23 עו"ד שפירא: מוכר לך? הפרצוף? זה פורסם עוד ב-01.10.2014.
24 העדה, גב' א.מ: אוקיי.
25 עו"ד שפירא: ושמה היא כותבת, "סוף סוף ע' התקדמה, עכשיו את אין", ואת מגיבה
26 בלייק. זכור לך הדבר הזה?
27 העדה, גב' א.מ: לא.
28 עו"ד שפירא: זה כבר לא פוסט שאת, הגיבו לך, את מגיבה לפוסט שהיא פרסמה.
29 העדה, גב' א.מ: עושה לייק, כן.
30 עו"ד שפירא: כן. והמנוחה מופיעה פה, אז כל זה גם מקרה? או שאת חוזרת בך
31 מהעדויות שלך שאת כן הכרת, גם את המנוחה וגם את העדה.
32 העדה, גב' א.מ: אני לא חוזרת מהעדויות שלי, כי לא היה ולא נברא.
33 עו"ד שפירא: סליחה?
34 העדה, גב' א.מ: אין פה איזה קנוניית על כדי שאני אבזבז מהזמן שלי ואבוא לפה כדי
35 לשגע אתכם".



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1
2 לפוסט זה חשיבות כפולה ומכופלת וזאת משני טעמים : 103.
3 ראשית, פוסט זה כמו הפוסטים האחרים עמם עומתה העדה בחקירתה הנגדית הביא
4 לקריסת גרסתה של העדה ולפיה אין לה כל היכרות מוקדמת עם התובעת.
5 שנית, והוא העיקר בפוסט זה מופיעה המנוחה. העדה בלהיטותה להגן בכל מחיר על גרסתה
6 ולפיה אין לה כל הכירות מוקדמת עם התובעת או הגב' כ.ס, אינה מזהה את המנוחה
7 שלצוואתה הייתה לטענתה עדה. אין צורך לומר כי אירוע החתימה על הצוואה, היה לפי
8 שיטתה של העדה אירוע יחיד וחריג שכן משנשאלה על באת כוחה של נ.ת האם חתמה פעם
9 כעדה לצוואה השיבה : "לא. זאת הפעם הראשונה והאחרונה. זה לא יקרה שוב", עמ' 315 ש'
10 6 - 7. אין גם צורך לומר כי בחירתה של העדה במילים אין פה איזה "קנוניית על", מדברת
11 בעד עצמה.
12
13 נראה כי לא בכדי בחרה התובעת שלא להתמודד ולהידרש לכל האמור לעיל בסיכומיה ותחת 104.
14 זאת הסתפקה בטענה הכללית כי יש להעדיף את עדות עדי הצוואה על עדות המומחית ובטענה
15 הכללית והמופרכת כי עדותם של אלה הייתה גרסה קונקרטיית ונהירה, תוך שהיא חוזרת על
16 כך פעם אחר פעם, משל עצם החזרה על כך יצוק לטענה תוכן ממשי ואמיתי.
17
18 כך למשל בסעיפים 45, 87 ו- 88 לסיכומיה טענה התובעת כך ממש ובזו הלשון :
19 "45. ההפך הגמור הוא הנכון, הגם כל התערבות בחקירת העדים לצוואה, איש ולא אישה
20 סתרו את האמת. העדים לצוואה עמדו איתנים בעדותם ולא נסתר ולו לרגע כי היו
21 עדים לצוואה שערכה המנוחה.
22 87. כבר עתה יוער, כי באי הכוח בסיכומיהם מתעלמים כלא היה מכך שלא הצליחו
23 לסתור את עדות העדים לצוואה, כי למעט השאלות שהופנו כב' המותב לעדים בדבר
24 ההיגיון הנוגע מעפולה לת"א והשכ"ט שנגבה, איש מהם לא ניסה לסתור כי העדים
25 פגשו את המנוחה, כי טעו בתיאור ביתה, כי היטיבו לתאר כי המנוחה קראה את
26 הצוואה טרם לחימתה, כי הקפידה לומר כי אין בכוונתה להוריש לנתבעים 2 ו-3
27 דבר, כלום, אין שאלה אחת בעניין ותשובה המלמדת כי לא השיבו נכון. ראה לדג'
28 עמ' 306.
29 88. גם שביהמ"ש התערב בחקירתם של העדים לגבי הערך הכספי, בפועל לא נסתר,
30 כי העדים ובכללם עו"ד ד.ס, עם כל השאלות שהופנו אליו על ידי כבודו, מסרו עדות
31 קונקרטיית ונהירה. ראה גם עמ' 344".
32
33 לעניין זה אביא את עדות העדה בעמ' 306 ש' 12 - 30 וזאת במענה לשאלות בא כוח הנתבעת :
34 "העדה, גב' א.מ. : לא זוכרת. אני זוכרת שחתמנו ואמרתי שאני יוצאת לעשן סיגריה בחוץ.
35 הם נשארו שמה איזה כמה דקות ואז הוא יצא החוצה, אין לי מושג.



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 עו"ד שפירא: תתארי לי את תהליך החת, איפה היא גרה? את זוכרת את הדירה שלה?
2 את יכולה לתאר אותה?
3 העדה, גב' א.מ: אני זוכרת שזה דירת קרקע, זה מה שאני זוכרת. כאילו, נכנסנו במין
4 שביל כזה, והדירה הייתה מצד ימין. נראה לי. זה מה שאני זוכרת.
5 עו"ד שפירא: ואיפה, והמנוחה, איפה היא יושבה כשהיא חתמה?
6 העדה, גב' א.מ: ישבנו בפינת אוכל.
7 עו"ד שפירא: בפינת אוכל. ואיך היה הליך הצוואה? מה, בא, אמר לך "תחתמי פה",
8 וזהו? את חתמת?
9 העדה, גב' א.מ: לא. הוא הוציא את הצוואה, היא קראה אותה, נראה לי שגם הוא הקריא
10 אותה בקול. הוא כאילו קראה את הצוואה בקול, ואז הוא נתן לה לחתום
11 ואני חתמתי גם.
12 עו"ד שפירא: ואת ידעת את תוכן הצוואה?
13 העדה, גב' א.מ: לא באמת הקשבתי.
14 עו"ד שפירא: סליחה?
15 העדה, גב' א.מ: לא באמת הקשבתי.
16 עו"ד שפירא: לא הקשבת. ואת, המנוחה שילמה לו באותו מעמד?
17 העדה, גב' א.מ: לא יודעת".
- 18
19 ובהמשך עמ' 307 ש' 21 – 22:
- 20
21 "העדה, גב' א.מ: כשנכנסנו לבית, אני ראיתי רק אותה. לא נכנסתי לה לחדרים ולא
22 הסתכלתי בשירותים. אנחנו ישבנו על השולחן, שלושתנו".
- 23
24 משנשאלה הגב' א.מ לעניין זה על ידי באת כוחה של נ.ת השיבה, עמ' 315 ש' 19 - 34:
- 25 "עו"ד גאוי: תגידי. כשהגעתם למנוחה, מי היה בבית? אף אחד, אמרת, נכון?
26 העדה, גב' א.מ: אני ראיתי רק, עוד לא ראיתי אף אחד בבית.
27 עו"ד גאוי: מי הציע לכם לשתות? אני מניחה שהיא הציעה לכם לשתות משהו.
28 העדה, גב' א.מ: מי זוכר?
29 עו"ד גאוי: לא?
30 העדה, גב' א.מ: מי זוכר?
31 עו"ד גאוי: את לא זוכרת?
32 העדה, גב' א.מ: את חושבת שאני זוכרת?
33 עו"ד גאוי: היא קמה? עשתה לכם לשתות? קפה, משהו?
34 העדה, גב' א.מ: לא זוכרת. ממש לא זוכרת.
35 עו"ד גאוי: יכול להיות שהיא קמה ועשתה לכם לשתות?



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 העדה, גב' א.מ.: ממש לא זוכרת. לא זוכרת.
 2 עו"ד גאוי: כמה זמן ארכה הפגישה?
 3 העדה, גב' א.מ.: לא, לא הרבה זמן.
 4 עו"ד גאוי: כמה?
 5 העדה, גב' א.מ.: אולי רבע שעה או 20 דקות, משהו כזה נראה לי".
 6
 7 העובדה כי העדה "זכרה" – "שזה דירת קרקע", "נכנסו במין שביל כזה, והדירה הייתה מצד
 8 ימין" וכשהיא זוכרת בעיקר פרט טכני זה, אינה מעלה ואינה מורידה ואין לתן לה כל משקל,
 9 המדובר בתיאור כללי וסתמי וזאת נוכח כל האמור לעיל בהרחבה ובפרט משלא זיהתה את
 10 המנוחה בפוסט בו היא מופיעה יחד עם התובעת והמסקנה הברורה היא כי פרט טכני זה
 11 נמסר לה על ידי התובעת אשר הכירה היטב את דירת המנוחה.
 12
 13 105. נוכח כל האמור לעיל, אך ברור מדוע לא ניתן לתת בעדות הגב' א.מ. כל אמון ואך ברור מדוע
 14 ניסתה להתחמק ממתן עדות וקיוותה שכל הסיפור יעלם. גרסתה מראשיתה ועד סופה הייתה
 15 בלתי סבירה וחסרת כל היגיון וקצהו של היגיון.
 16
 17 **ה. 3. עדותו של עורך הצוואה והעד לה: עורך הדין ד.ס.**
 18
 19 106. מר ד.ס, עו"ד, הינו מי שעל פי הנטען ערך את צוואת המנוחה ושמם כעד לה יחד עם הגב' א.מ.
 20 עדותו נשמעה אף היא ביום 9.11.21, מיד לאחר שמיעת עדותה של הגב' א.מ. והיא משתערת
 21 על פני עמ' 333 - 413.
 22
 23 107. כאמור לעיל בפתח פרק זה בפסק הדין, עמדתי על כך שעד זה, שעדותו הינה מהותית, נמנע
 24 מלתן תצהיר ראשית כמו גם, על התנהלותה הנפסדת של התובעת בעניין זה, אשר פעלה בניגוד
 25 להחלטות בית המשפט. משכך וכאמור לעיל השיגה התובעת יתרון דינוני אשר אפשר לה להעיד
 26 עד זה בחקירה ראשית כשלכך מצטרפת העובדה המהותית כי בשל כך, לא עמדה בפני באי
 27 כוח הנתבעים, גרסה סדורה ומפורטת של העד באשר לנסיבות עריכת הצוואה ומעמד
 28 עריכתה, פרט לאותה גרסה קצרה וכללית כאמור במכתבו מיום 21.1.20, אשר אין צורך לשוב
 29 ולהדגיש לא הוגשה על דרך של תצהיר.
 30
 31 108. אין צורך לומר כי אף חקירתו הראשית הקצרה אשר הסתכמה בשאלה אחת ויחידה: "תספר
 32 בבקשה לכבוד בית המשפט על נסיבות עריכת הצוואה נשוא הדין של המנוחה, ז"ל".
 33 להלן גרסת/ עדות עו"ד ד.ס. בחקירתו הראשית:
 34 "השאלה מאיפה אתה רוצה, להתחיל מהתחלה? ברמת העיקרון, אני הגעתי לביתה של
 35 המנוחה ביחד עם עדה נוספת שהייתה איתי. והמנוחה חתמה על הצוואה בפניי, אחרי ש,



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 קודם לכן עוד דיברתי איתה בטלפון, שאלתי אותה, מה, ערכתי את הצוואה והגעתי איתה
2 מודפסת. היא קראה בעצמה את הצוואה, הקראתי לה, כששוכנעתי שהיא עושה את הצוואה
3 מרצונה הטוב והחופשי, היא חתמה וחתמנו אחר כך, אני וא.מ, על ה, אישור העדים".
4
5 לא בכדי ולאחר עדות העד שאלתי: "זהו?", עמ' 333 ש' 8 - 20.
6
7 109. כבר בתחילת חקירתו הנגדית נראה היה כי העד מתפתל באשר לתחום התמחותו, תוך
8 שהרושם הברור המתקבל הוא, כי זה ניסה ליצור רושם כמי שעוסק אף בתחום של דיני
9 משפחה /מעמד אישי. משנשאל, אם יש לו פסק דין בענייני משפחה השיב: "אני בשש שנים
10 האחרונות לא מופיע כמעט בכלל בבתי משפט, אז פסקי דין אין". משב"כ הנתבע המשיך
11 לדעת מהו תחום התמחותו שב וניסה העד לטעון "עשיתי גם תיקים בבית משפט לענייני
12 משפחה", ובהמשך "מספיק שנים, מספיק שנים עשיתי תיקים בבית המשפט, בבית משפט
13 לענייני משפחה, גם בענייני גירושים, גם בענייני צוואות. זאת אומרת שזה משהו שאני
14 עושה". בהמשך לכך כבר חזר בו העד ותיקן את תשובותיו תוך שהוא טוען: "אמרתי עוד
15 פעם. תיקים של גירושים אני לא עושה. צוואות אני עושה עד ימים אלה". מהאמור עולה כי
16 התמחותו של העד בתחום דיני המשפחה מוגבלת לעריכת צוואות, עמ' 333 ש' 31 - עמ' 334
17 ש' 16.
18
19 110. עו"ד ד.ס אישר בעדותו כי אין לו אתר אינטרנט, עמ' 334 ש' 19-20.
20
21 111. משנשאל עו"ד ד.ס על ידי ב"כ הנתבעת "תסביר לנו איך הגיעה אליך המנוחה, אם אין לך
22 אתר אינטרנט, למצוא אותך בהקלדה מקרית, הסבירות, או לא קיימת בכלל, שזה יעלה,
23 ואיך הגיעה אליך הגברת המנוחה ליצור איתך קשר לשירות בעניין צוואה?", עמ' 333 ש' 35
24 - 334 ש' 2 השיב זה "גם היום, מגיעים אליי לקוחות מתל אביב, מירושלים, מהרצליה,
25 מפתח תקווה. יש לי חברים, מספיק חברים, קולגות, שמפנים אליי לקוחות בתחומים שהם
26 לא מתעסקים בהם, וגם במקרה הזה, הופניתי על ידי אחד מהם", עמ' 335 ש' 3 - 5.
27
28 לאור תשובתו של העד בחרתי לשאול אותו "מי החבר שהפנה את המנוחה?" וזה ענה כי ניסה
29 לבדוק העניין בבוקר כדי לחדד את זיכרונו וכי לדעתו זה "עורך דין ירון", עמ' 335 ש' 7 - 13.
30
31 נוכח תשובת העד ומשהמדובר בצוואה קצרה, פשוטה וברורה אשר אינה מצריכה כל מיומנות
32 וניסיון משפטי, הוספתי ושאלתי את העד מה ההיגיון שעמית למקצוע יפנה את המנוחה לעו"ד
33 אחר לצורך עריכת הצוואה ובפרט לעו"ד מעפולה עניין הכרוך בהוצאות ועלויות ואגב כך אף
34 שאלתי מהו הסכום שגבה כשכ"ט. לעניין זה השיב עו"ד ד.ס "למיטב זיכרוני 3000 שקלים".
35 משהוספתי ושאלתי אותו אם יש בידו חשבונית השיב "אני, האמת היא שהייתה לי תקלה



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 במשרד, של, של הצפה". בהמשך שאלתי את העד כמה הוא גובה בדרך כלל על עריכת צוואה
2 השיב "זה מה שאני גובה". משנסתי לקבל מהעד הסבר לכדאיות הכלכלית לכך, לאור
3 העובדה כי על סכום זה יש לשלם מיסים, דלק כמו גם אובדן הזמן הכרוך בנסיעה הלך חזור
4 והאפשרות "לייצר" בזמן זה הכנסות מתיקים אחרים השיב: האחד, כי גם כיום הוא מגיע
5 פעמיים בשבוע לפגישות בתל אביב, "דבר שני, אני אומר לאדוני, שזה לא היה הדבר היחיד
6 שהיה לי באותו יום. שילבתי כמה דברים. גם, גם נפגשתי עם א.מ ולא סתם בחרתי אותה
7 כדי שתהיה עדה. אז כך, זאת אומרת, זאת אומרת שכן".
8 אין צורך לומר כי נוכח העדות של הגב' א.מ אשר חזרה והבהירה כי לא שילמה על הייעוץ
9 שאלתי את העד, האם אין המדובר בבזבוז זמן, השיב זה "אבל ייעוץ, אבל ייעוץ זה פוטנציאל
10 לתיק, אדוני". משהקשתי על העד והבהרתי לו כי הגב' א.מ העידה כי בחרה להיפגש לייעוץ
11 רק עם מי שלא גבה ממנה שכ"ט וכי אין בכוונתה לשלם, חזר והשיב כי כל פגישה היא
12 פוטנציאל לתיק, ראו עמ' 335 ש' 7 – עמ' 337 כולו.
13
- 14 תשובות העד למספר המצומצם של השאלות שהופנו אליו על ידי היו נטולות כל הגיון כלכלי 112
15 או אחר. לכך מצטרפת העובדה כי הגב' א.מ חיפשה עורך דין לדיני משפחה ולצורך עריכת
16 הסכם מזונות, אשר כאמור לעיל ולאור תשובות העד אינה בתחום מומחיותו ובפרט משפתח
17 עדותו העיד כי הוא בעל וותק של 21 שנה כעו"ד. למותר לציין כי הגיונם הפשוט של דברים
18 הוא כי כל עו"ד ולקוח יבררו עניין זה טרם קביעת פגישת ייעוץ וזאת על מנת למנוע בזבוז זמן
19 לשני הצדדים, הדבר מקבל משנה תוקף שעה שעורך הדין מגיע לשם כך הרחק מחוץ לעיר.
20 כמו כן ובכל הכבוד, התשובה בעניין אותו "עוד ירון" אשר נטען לראשונה בחקירה כי הפנה
21 את המנוחה אל עו"ד ד.ס – הינה בלתי סבירה ומצופה היה מהעד כי ירענן את זכרונו הרבה
22 טרם הדיון ולא בבוקר הדיון, יתר על כן האמור עומד בסתירה לנטען על ידי העד בסעיף 1
23 למכתבו מיום 21.1.20 ולפיו "המנוחה פנתה אליי טלפונית". כך גם הסיבה להעדרה של
24 חשבונית בשל הצפה נראית על פני מחשידה ואינה ראויה לכל אמן.
25
- 26 משנמשכה החקירה על ידי בא כוח הנתבעת חזר זה ושאל את העד איך הגיעה אליו המנוחה 113
27 מהרצליה טען העד: "אמרתי שאני יודע, שהיא הופנתה על ידי חבר, רק אני לא זכרתי איזה,
28 סביר להניח שזה ירון" ובהמשך אף הרחיב: "ירון ג', הוא למד איתי בלימודים, מאז אנחנו
29 חברים" ומשרדו ברחוב --- בת"א. משנשאל הכיצד זה וככל שהוא זה שאכן הפנה אליו את
30 המנוחה, מפנה אשה מהרצליה השיב: "הוא לא עושה צוואות, גם אם זה גוזל לו שתי דקות.
31 הוא עסוק בדברים אחרים", עמ' 338 ש' 13- הסוף.
32
- 33 משב"כ הנתבעת המשיך והקשה על העד ושאל אותו, האם שאל את המנוחה כיצד הגיעה 114
34 אליו? השיב שאינו זוכר. משעומת עם האמור במכתבו מיום 20.1.20 טען "נו? אז רשמתי
35 שהיא פנתה אליי טלפונית" תוך שהוא אף מביע פליאה "איפה הבעיה?". משחזר ונשאל



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 היכן במכתבו הנ"ל טען כי המנוחה הופנתה אליו, הגדיל לעשות וטען: **"כי לא עשיתי פה**
2 **תצהיר מפורט. רשמתי בכללי את הנקודות, לא נכנסתי לפרטי פרטים"**.
- 3 נוכח תשובת העד מצאתי לנכון לשאול אותו **"יש לי שאלה לאדוני, למה אדוני לא חשב שהוא**
4 **צריך לתת תצהיר מפורט?"** כשמיד לאחר מכן הוספתי והדגשתי **"במיוחד.. שאדוני נתן**
5 **מכתב גרסה"**, עמ' 340.
- 6 תשובותיו של העד אינן ראויות ואינן מקובלות ובפרטי ממי שהינו עו"ד כ- 21 שנה אשר אמור
7 להיות מודע היטב לחשיבות הגשת תצהיר עדות ראשית. חשיבות זו מקבלת משנה תוקף
8 בהליכים בבית המשפט לענייני משפחה המתנהלים בשיטה של קלפים פתוחים ומקל וחומר
9 נוכח העובדה כי מדובר בתיק עזבון שבו ממילא הנתבעים מצויים בעמדת נחיתות נוכח פערי
10 המידע והעובדה כי **"השחקן"** הראשי המנוח/ה אינם בחיים ואינם יכולים להעיד. תשובות
11 העד **"לא עשיתי פה תצהיר מפורט. רשמתי בכללי את הנקודות, לא נכנסתי לפרטי פרטים"**,
12 הינה מקוממת. אין צורך לחזור ולהדגיש המכתב שמסר לא הוגש כתצהיר והינו קצר, סתמי
13 וכללי. העובדה כי העד מודע לכך כי גרסתו הינה **"בנקודות"** ואין בה כניסה **"לפרטי פרטים"**
14 אך מחזקת את ההתרשמות כי המדובר בהתנהלות מכוונת, טקטיקה משפטית / דיונית
15 פסולה, שאין לקבלה ובפרט ממי שערך את הצוואה והיה עד לה ובפרט נוכח הטענות הקשות
16 שהועלו על ידי הנתבעים. האמור יש בו להשליך על המשקל שיש לתן לעדותו כשלכך מצטרפות
17 שלל התהיות הנוספות שעלו בעדותו, וההתרשמות הקשה שהותירה עדות הגב' א.מ שהעידה
18 לפניו.
- 19
- 20 115. בעדותו העיד עו"ד ד.ס כי כל ההתנהלות הייתה באמצעות הטלפון וכי לא היה אי מייל או
21 פקס ששלחה לו המנוחה, עמ' 341 ש' 34-35. לעניין זה אציין כי בפני בית המשפט לא הוצג
22 ע"י עו"ד ד.ס כל מסמך, לרבות טיוטה, תרשומת, פרטי התקשרות, שנערכו על ידו עובר
23 לעריכת הצוואה ו/או אחריה ואף באמור יש לפגוע במהימנות הגרסה וזאת אף אם אקל עמו,
24 לנוכח העובדה כי המדובר בצוואה קצרה ופשוטה.
- 25
- 26 116. בעדותו אישר עו"ד ד.ס כי הגיע עם הצוואה כשהיא מוכנה, עמ' 342 ש' 6-7.
- 27
- 28 117. משנשאל מדוע לא רשם את מלוא פרטיה של העדה לצוואה הגב' א.מ כולל מספר תעודת זהות
29 היו תשובותיו מביכות ומעוררות תהיות: **"אז בוא, בוא אני אומר לך שגם לי יש, לפעמים**
30 **קורה שיש, אם אני עולה על פורמט כזה שלי, בצוואה, אז אני גם, זה קורה שאני טועה,**
31 **וכשיש לי את התעודת זהות אני דואג להשלים את זה"**. משהקשה עליו ב"כ הנתבע ושאל
32 **"אבל היא נתנה לך תעודת זהות, למה לא רשמתי?"**, השיב עו"ד ד.ס **"אז אני אומר עוד פעם,**
33 **אני רשמתי על פתק. לא דיברתי איתה והקלדתי בטלפון. רשמתי ואני לא יודע, כנראה אולי**
34 **זה טעות אנוש אבל זה לא כזה מהותי, כי היא לא, אין קושי לאתר אותה. זה לא מישהי ש"**.
35 תשובה זו תמוה עוד יותר נוכח העובדה כי בהמשך ישיר לכך טען כי פגש בעדה לצוואה לפני



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 מעמד החתימה וכי ראה את תעודת הזהות שלה ושל המנוחה באותו מעמד, עמ' 342 ש' 12 -
2 הסוף. בהמשך בעמ' 343 ושעומת אף עם העובדה כי שמה של העדה אינו נכון השיב:
3 "מבחינתי, עשיתי את הזיהוי שלה. תעודת זהות לא רשמתי, אני, יכול להיות שזה טעות
4 שלי. זה, דרך אגב, לא המקרה היחיד. היו לי, היה לי כבר מקרה כזה, שלא רשמתי תעודת
5 זהות", עמ' 343 ש' 1 - 11. אף תשובות אלה אינן ראויות ואינן עולות בקנה אחד עם חשיבות
6 המעמד של עריכת הצוואה וחשיבות הצוואה עצמה כמסמך בעל חשיבות רבה שבו יש לבטא
7 את רצון המנוחה/ה את שייעשה ברכושו לאחר הפטירה.
8
- 9 סדק נוסף ומשמעותי בעדותו של עו"ד ד.ס נפער עת נחקר לגבי המוטבים שקבעה המנוחה .118
10 בצוואתה. בעדותו טען כי אינו מכיר את המוטבים. משנשאל אם ידע מה הקשר שלהם
11 למנוחה השיב "כן, אחת, אחת, שהיא הייתה חברה שלה, ואחת מטפלת שלה, משהו כזה",
12 עמ' 344 ש' 5. לטענתו לא ידע שהתובעת הנה עו"ד ואם היה יודע היה מציין זאת. מנשאל
13 נוכח עדותו כי הזוכה השנייה "מטפלת שלה, משהו כזה" האם שאל את המנוחה מדוע היא
14 מורישה למטפלת שלה השיב: "שאלתי אותה, אין לך קרובי משפחה לתת להם? היא אמרה
15 לי הם האנשים שדאגו לי ועזרו לי, ואני רוצה לתת לה". אין צורך לומר כי תשובת העד
16 מעוררת תמיהה נוכח העובדה כי בסעיף 4 לצוואה נכתב "למען הסר ספק, מי מאחייני לא
17 יהא זכאי לכל חלק בעזבוני", כך שלכאורה ידע מפי המנוחה כי לה אחיינים.
18
- 19 עוד יצוין כי בהמשך עדותו ומשנשאל על ידי מה המנוחה אמרה לו לגבי הנתבעת ומהות הקשר
20 ביניהן התפתחה עדותו ו"המטפלת" הפכה להיות אולי בת זוג, עמ' 345 ש' 25 - 31:
21 "כב' הש' אליהו: שאלת אותה מה הקשר שלה,
22 העד, מר ד.ס: כן, שאלתי. אמרתי,
23 כב' הש' אליהו: כן, מה היא אמרה לך על מהות היחסים בינה לבין,
24 העד, מר ד.ס: לא, היא אומרת שהיא עובדת, שהיא עבדה אצלה או עובדת אצלה, והיא
25 חברה שלה. במשך שנים היא דואגת לה ומטפלת לה וזהו, אני לא,
26 כב' הש' אליהו: חברה שלה? בת זוג שלה? מה היא אמרה לך בדיוק?
27 העד, מר ד.ס: אני לא זוכר להיכנס לדקויות.
28 כב' הש' אליהו: אתה לא זוכר?
29 העד, מר ד.ס: יכול להיות גם הבת זוג, גם אם היא אומרת, לא, לא זוכר. לא רוצה להגיד
30 סתם".
31 אין צורך לומר כי המדובר בפרט מהותי ובפרט נוכח העדויות והראיות הרבות שהובאו בפניי
32 מהן עלה בצורה ברורה ומפורשת כי המנוחה והנתבעת היו בנות זוג שנים רבות ואין זה סביר
33 שהמנוחה לא הייתה מביאה עניין זה בפני מי שהיה עורך עבורה צוואה.
34



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

119. כאמור לעיל עת הפנית לעו"ד ד.ס מספר שאלות בפתח חקירתו העיד זה כי למיטב זכרונו
2 3,000 ₪, עמ' 335 ש' 29-34. משנשאל על ידי ב"כ הנתבעת כצד שילמה לו המנוחה לא זכר
3 זה אם היה זה במזומן או בשיק, ראו עמ' 346 כולו. בהמשך משנשאל היכן בוצע תשלום שכר
4 הטרחה ענה בדירה ולשאלת בא כוח הנתבעת ענה כי שכי"ט בסך של 3,000 ₪ כולל מע"מ עמ'
5 347 ש' 1-27.
6
7 מנגד, משנשאל עו"ד ד.ס בכל הנוגע להגשת הבקשה לקיום צוואה בשם התובעת ושכר
8 הטרחה ששולם בשל כך, "כמה היא שילמה לך? אם היא שלמה" ענה "אתה שואל אותי
9 שאלות קשות", עמ' 358 ש' 13 – 14. משנשאל אם זה היה בחינם או אם הובטחו לו אחוזים
10 השיב: "לא חושב שזה בחינם. לא אחוזים, אני לא עובד על אחוזים", ש' 18 - 22.
11
12 משהעד המשיך להתחמק ממתן תשובה לשאלה הפשוטה ובפרט נוכח העובדה כי כאמור לעיל
13 זכר היטב כמה גבה מהמנוחה עבור עריכת צוואה 3,000 כולל מע"מ שאלתי את העד, עמ' 358
14 ש' 29 – עמ' 359 ש' 5:
15 "כב' הש' אליהו: אדוני לא, אדוני יודע כמה הוא גובה לצוואה, אדוני לא יודע כמה הוא גובה
16 על בקשה לצו קיום צוואה?
17 העד, מר ד.ס: על צו קיום צוואה? בערך, בדרך כלל זה תלוי כמה נכסים יש. כי אני אחרי
18 זה עושה גם את הרישומים בטאבו על זה, בדרך כלל זה מושפע מזה. אבל
19 זה סדר גודל של מחירים, גם, בין 3000 ל-5000 שקלים.
20 עו"ד שפירא: ואת הסכום הזה לא קיבלת.
21 העד, מר ד.ס: סליחה?
22 עו"ד שפירא: אתה לא, לא יודע שקיבלת אותו.
23 העד, מר ד.ס: אני אמרתי שאני לא זוכר.
24 עו"ד שפירא: לא זוכר.
25 העד, מר ד.ס: אם זה חשוב לאדוני, אני אגיע למשרד ואני אעדכן.
26 עו"ד שפירא: כן, זה, היה לך מספיק זמן עד היום..."
27
28 גם לאחר האמור לא נתנה על ידי העד תשובה ברורה לשאלות כל כך פשוטות וקצרות אלה
29 וזה לא סיפק תשובה כמה גבה מהתובעת ואם גבה בשל כך. אין אלא לתהות כיצד זכר העד
30 את הסכום ששולם לו על ידי המנוחה במועד בו נטען כי ערך עבודה צוואה – 20.7.17 באופן
31 מדויק כולל מע"מ אך לא זכר כלל מהו הסכום ששילמה לו התובעת עבור הגשת הבקשה לצו
32 קיום צוואה פעולה אשר נעשתה כשנתיים לאחר מכן.
33
34 לאחר שעו"ד ד.ס שב והעיד כי הגיע עם הצוואה כשהיא מוכנה ומודפסת וכי כל התקשורת
35 עם המנוחה הייתה באמצעות הטלפון, עמ' 347 ש' 28 - 348 ש' 15 - הוא נשאל על ידי ב"כ



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 הנתבעת: "תסביר לי, כשאנחנו מעניינים בעין לא של מומחים בצוואה, אנחנו רואים שי
2 הבדל בפונטים בין העמוד הראשון, לעמוד השני". "איך תסבי (צ.ל תסביר הטעות במקור
3 י.א), מה ההסבר שלך ששני עמודים שונים, בצורת ההדפסה שלהם, גם המרווחים", "וגם
4 בפונטים, בין העמודים", עמ' 348 ש' 26 - 32.
- 5
6 במענה לכך השיב העד: "אם היית מקשיב לי קודם, אז אני אמרתי קודם, שאני עולה על
7 משהו שהוא קיים, ואם הייתי עולה על נוסח כזה שהיה תעודת זהות, גם הייתי משלים את
8 זה, אמרתי לך את זה עוד קודם. אני עולה על, גם עכשיו צוואות שאני אעשה בנוסח הזה,
9 ייצאו אותו דבר, עם גופנים שונים", עמ' 348 ש' 33 - 349 ש' 2. במענה לשאלות בית המשפט
10 השיב כי הדבר לא מפריע לו תוך שהוא חוזר על כך 5 פעמים ואף שואל "איפה, איפה, זה
11 שזה לא אותו גופן, איפה זה פוסל את המסמך של הצוואה? מה הבעיה שיש שני גופנים?"
12 ואף טוען "אני אומר לך יותר מזה, גם היום אני לא אשנה את זה" וחוזר על כך פעם נוספת,
13 עמ' 349 ש' 24 - 350 כולו. עוד יודגש כי די לעיין בפרוטוקול על מנת לעמוד על כך שכל האמור
14 הינו אגב הערות, התנגדויות וויכוחים רבים של ב"כ התובעת עם ביהמ"ש ובאי כוח הנתבעים
15 במהלך עדות העד.
16
- 17 אין אלא להביע פליאה על תשובותיו של העד בעניין זה ובכל הכבוד הראוי אין בידי לקבל
18 הסבריו וזאת בפרט לאור כל האמור לעיל ולהלן. האמור מצטרף לשלל הכשלים בגרסאות
19 עדי הצוואה ומחזק את המסקנה הברורה כי הצוואה לא נערכה על ידי המנוחה ובוודאי
20 שאינה משקפת את רצונה וכן את המסקנה כי לא התקיים כלל מעמד בו הביאה המנוחה את
21 צוואתה בפני עדי קיום.
22
- 23 121. בהמשך נחקר עו"ד ד.ס על כך שלאחר הוראות המנוחה בצוואתה, סעיפים 1 - 5 נכתב
24 "ולראיה באתי על החתום, לאחר שהוקראה לי והבנתי את תוכנה" בעוד בהצהרת העדים
25 נכתב: "לאחר שקראה את הצוואה בפנינו...". במענה לכך השיב עו"ד ד.ס "אין פה סתירה"
26 ובהמשך "אני לא משנה את הנוסח הזה גם", "הנוסח של האישור עדים זה נוסח שהוא
27 קבוע, אני לא משנה אותו", עמ' 354 ש' 21 - עמ' 356 ש' 4.
28 דומה כי אף לעניין זה אין צורך לומר כי לאמור חשיבות רבה. הגם שאין בפגם זה כשלעצמו
29 להביא לבטלות הצוואה, זה מצטרף לשלל הקשיים והכשלים שעלו במהלך שמיעת העדויות
30 והראיות.
31
- 32 122. משנשאל עו"ד ד.ס אם הוא זוכר איך הדירה נראית, עמ' 360 ש' 9 - 16 השיב:
33 "עו"ד שפירא: ...אתה זוכר איך נראית הדירה?
34 העד, מר ד.ס: כן.
35 עו"ד שפירא: איך?



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 העד, מר ד.ס: פחות או יותר.
2 עו"ד שפירא: איך?
3 העד, מר ד.ס: אני לא הסתובבתי בדירה, אבל מה שאני זוכר, שממש מול הכניסה, היה
4 לה איזה שולחן עגול כזה ושם ישבנו".
5
6 תאורו של עו"ד ד.ס לגבי הדירה הנה סתמי ולאקוני ואין בו בכל הכבוד כדי לבסס את טענת
7 התובעת בסיכומיה כי העדים "לא טעו בתיאור הדירה" ואין באלה ובפרט כשאלה נבחנים
8 ביחס לשאר חלקי העדות וביחס לשאר העדויות והראיות, כדי לשכנעני ולו במעט כי ביום
9 20.7.17 נערך בבית המנוחה מעמד בו חתמה על צוואתה והביאה את צוואתה בפני שני העדים.
10
11 123. לכל האמור לעיל מצטרפת אף העובדה כי בסעיף 4 למכתבו מיום 20.1.20 כתב עו"ד ד.ס:
12 "ביום 20/7/17 הגעתי לביתה של המנוחה ביחד עם עדה לצוואה, הגב' א.מ, שהינה לקוחה
13 שלי שהיתה לי פגישה עימה ביום זה והיא הסכימה להיות עדה לצוואה". לעניין זה אפנה
14 לאמור בעדותה של הגב' א.מ ולפיו עו"ד ד.ס, לא העניק לא שום טיפול משפטי, למעט אותו
15 ייעוץ וזאת בנוסף לכל הקשיים שעלו מעדותה בעניין זה.
16 משנשאל עו"ד ד.ס לעניין זה ע"י ב"כ הנתבע השיב זה "אז לא, אז עשיתי טעות בהגדרה. היא
17 הייתה לקוחה בפוטנציאל", עמ' 407 ש' 16 - 21.
18
19 124. אין צורך לומר כי כל אלה, ההימנעות וההתחמקות מהגשת תצהיר ובו גרסה סדורה
20 ומפורטת, המרחק הגיאוגרפי בין משרדו של עו"ד ד.ס – עפולה לבין דירת המנוחה, השינוי
21 וההתפתחות בגרסתו כיצד הגיעה אליו המנוחה, העדרה של חשבונות כמו גם הנימוק להעדרה
22 – הצפה במשרד, טעות בשמה של העדה הנוספת והעדרם של מס' ת.ז וכתובת, ההבדל הצורני
23 בין שני עמודי הצוואה – פונטים ומרווחים, כמו גם הסתירה בנוסח הצוואה - אם זו הוקראה
24 למנוחה או שזו קראה אותה, תיאורו הכללי והסתמי את דירת המנוחה, הטענה להגעה לדירת
25 המנוחה עם צוואת המנוחה כשהיא מוכנה והעדר כל עדות ו/או ראייה כלשהי לתקשורת
26 קודמת: פקס, איי מייל, טיוטות קודמות של הצוואה, תרשומות כלשהי, הגדרתה של העדה
27 הגב' א.מ כלקוחה שלו והגרסה באשר לאותו יום 20.7.17 – הותירו רושם קשה עד כי לא
28 מצאתי לתן בעדות עו"ד ד.ס כל אמון.
29
30 1. התובעת ועדותה
31
32 125. בטרם אעבור לדיון ענייני בתובעת ועדותה, אדגיש כי גם התובעת כמו עדי הצוואה התחמקה
33 ממתן גרסה עובדתית מפורטת וברורה באשר לנסיבות עריכת הצוואה והכל כפי שיפורט להלן
34 בהרחבה.
35



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 כאמור לעיל וכחלק מהחלטות הנתנות על ידי בכל הליך בו מוגשת התנגדות לקיום צוואה .126
2 ומיד עם העברת התיקים מהרשם לענייני ירושה הנני מורה לתובע / מבקש קיום הצוואה
3 להגיש תגובה להתנגדות. כך גם נעשה בהליך זה ובסעיף 5 סיפא להחלטתי היא החלטה
4 הראשונה בתיק קבעתי:
5 **"מבקשת צו קיום הצוואה תגיש תגובות מטעמה מאומתות בתצהיר, לכל אחת מההתנגדויות**
6 **שהוגשו, עד 20 יום לפני המועד שנקבע לדיון"**.
7
8 .127 חרף החלטה מיום 15.7.19 לא הגישה התובעת תגובה להתנגדויות שהגיש מי מהנתבעים.
9 משכך ובתום קדם המשפט הראשון שהתקיים ביום 8.9.19 נתנה על ידי החלטה בה קבעתי
10 בסעיף 1 כדלקמן:
11 **"תוך 20 יום מהיום ובהתאם לאמור בהחלטתי מיום 15/07/19 יגיש בא כח הגב' ת.ג, עו"ד,**
12 **תשובה להתנגדויות שהוגשו. מצופה כי התשובה תתייחס בעיקר למעמד החתימה, מקום**
13 **החתימה, נסיבות חתימתה וכדומה"**.
14
15 .128 ביום 2.10.19 הגישה התובעת כתב בי-דין שכותרתו: **"תגובה בהמשך להתנגדות לצוואה**
16 **ובקשה למתן צו לבנק פועלים סניף ----- בדבר המוטבים של המנוחה"**. כבר מפתח
17 המסמך ניתן ללמוד כי אין באמור מענה להחלטתי הנ"ל, וכך באו לידי ביטוי הדברים בפתח
18 **"תגובת" התובעת: "בהמשך להחלטת כבודו מיום 15.7.19, מתכבד הח"מ למסור**
19 **התייחסותו לאמור בהתנגדות וזאת נוכח כל המפורט להלן"**. אין צורך לומר כי על פי
20 החלטה מיום 8.9.19 התבקשה התובעת ולא בא כוחה להתייחס ולמסור את גרסתה בעיקר
21 באשר למעמד החתימה, מקום החתימה נסיבות החתימה וכדומה.
22
23 בתגובה גופה, טען ב"כ התובעת **"כי תחילה היו צריכים המתנגדים לפנות אל עורך הצוואה**
24 **ולשאול על נסיבות חתימתה"**, כי שוחח עם עו"ד ד.ס המצוי בחו"ל וזה אישר בפניו כי הצוואה
25 נחתמה כדיון, תוך שעיקר תגובתו הינה כנגד טענת הנתבעת 1 להיותה ידועה בציבור של
26 המנוחה ועוד טענות, ואשר אין בהן כל התייחסות לאמור בהחלטתי.
27 התובעת הסתפקה בהגשת תצהיר כללי לאימות הנטען בתגובה ונמנעה כאמור ממתן גרסה
28 סדורה וברורה.
29
30 עם הגשת תגובת התובעת ולאור האמור בה, הוריתי ביום 3.10.19 על קבלת תגובת הנתבעים
31 לתגובה. הנתבעים כולם, בתגובה שהוגשה מטעמו של כל אחד מהם, טענו כי התובעת
32 מתחמקת פעם נוספת ממתן גרסה כפי החלטות בית המשפט ותחת זאת בוחרת להעלות
33 טענות סרק.
34



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 בתשובתה לטענות הנתבעים מיום 26.12.19 בחרה התובעת שלא להתייחס לאמור בתגובת
2 הנתבעים והמשיכה באותה דרך של התעלמות מהאמור והעלאת טענות אחרות.
3
4 בקדם המשפט השני שהתקיים ביום 20.1.20, שבתי ונדרשתי לעניין זה תוך שהדגשתי כי
5 **"מדובר בגרסה לגבי העובדה הכי מהותית בתיק", עמ' 6 ש' 3-6.**
6
7 עוד ראו לעניין זה טענות ב"כ הנתבעת 1: **"ההתחמקות ממתן גרסה עומדת בעינה. אפשר
8 לתת עדות בתצהיר כשהיא לא יודעת את נסיבות הצוואה ואין לי כל קשר עם עו"ד ד.ס או
9 עם העדים. חברי מדבר כאשר מרשתו בכלל לא הגיעה".**
10
11 בתום הדיון נתנה על ידי החלטה בה קבעתי בסעיף 2 להחלטה קבעתי כדלקמן:
12 **"אין חולק כי התשובה אשר הוגשה אינה מתייחסת אל האמור בהחלטתי. לפיכך ובתוך 10
13 ימים מהיום תגיש התובעת תצהיר מפורט ובו גרסה מלאה בעניין מהותי זה. תוך אותו מועד
14 אף יוגש אישור מחלה וזאת לאור הטענה כי התובעת לא התייצבה בשל מצב רפואי".**
15
16 ביום 31.10.20 הגישה התובעת מסמך שכותרתו **"הודעה בהמשך לדיון שהתקיים ביום
17 20.1.20"** במסגרתו טענה כי יום למחרת הדיון פנה בא כוחה לעו"ד ד.ס אשר העביר **"מכתב
18 מפורט המפרט את השתלשלות האירועים ונסיבות עריכת הצוואה, מכתב המצורף בזאת".**
19 על מכתב מפורט זה הנושא את התאריך 21.1.20 עמדתי בהרחבה במסגרת פסק הדין עת
20 עמדתי וניתחתי את עדותו של עו"ד ד.ס ואף העתקתי את כולו לתוך פסק הדין.
21
22 להודעתה אף צירפה התובעת, תצהיר קצר מטעמה המונה 8 סעיפים קצרים וכלליים.
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 בשל חשיבות האמור בתצהירה של התובעת לצורך בחינת עדותה של התובעת והעולה ממנה
- 2 בחרתי גם הפעם להעתיק ו"לשתול" לתוך פסק הדין את התצהיר כפי שהוגש:
- 3

1. הנני עושה תצהירי זה בהמשך לדיון שהתקיים בפני כבודו ביום 20.01.20 וזאת כאמור בכדי לשפוך אור על נסיבות עריכת צוואת המנוחה וזאת עפ"י הידוע לי.
2. כאן המקום לציין, כי כבר בתגובת בא כוחי בהמשך להחלטת כבודו מיום 05.11.19 נמסרה גרסתי להשתלשלות האירועים, אולם באי המשיבים טענו כי כלל לא נמסרה גרסה ובחרו להכפיש את שמי במקום לקרוא את התגובה ומשכך אני מוסרת תצהירי זה לשים קץ לטענות המשיבים.
3. כפי שנטען ע"י בא כוחי בתגובותיו, המנוחה הפקידה בידי את כרטיס ביקור של עו"ד [REDACTED], ואמרה לי שעם יקרה לה משהו עלינו להתקשר אל עו"ד [REDACTED].
4. על פי הזכור לי, לאחר פטירת המנוחה התקשרנו אני והמשיבה 1 אל עו"ד [REDACTED] והודענו לו על פטירת המנוחה קבעתי עמו פגישה והצוואה נמסרה לעיוני.
5. כאן המקום לציין, לחזור ולהדגיש, כי אין לי כל קשר עם עו"ד [REDACTED], הפעם הראשונה ששמעתי על קיומו היה באותו היום שהמנוחה הביאה לי את כרטיס הביקור שלו, והפעם הראשונה בו שוחחתי הייתה בעת הודעתי אליו על פטירת המנוחה.
6. למותר לציין, כי לבקשתי צרוף מכתבו של עו"ד [REDACTED] המדבר בעד עצמו.
7. שימת לב כבוד ביהמ"ש, כי בכוונתי לשפוך אור על המקרה ולסייעה לכבוד ביהמ"ש בעשית צדק ובכלל כך האמת אל האור ולטהר את שמי וזאת אחרי העוול שנגרם לי ע"י המשיבים ובאי כוחם.

8. זהו שמי זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

- 4
- 5
- 6 די לעיין בתצהיר הקצר על מנת לעמוד על כך כי התובעת לא מסרה מטעמה כל גרסה באשר
- 7 למעמד, מקום ונסיבות עריכתה של הצוואה ואף לא גרסה ולפיה הדבר אינו מצוי בידיעתה.
- 8 גרסתה הייתה קצרה וסתמית ולפיה המנוחה הפקידה בידיה את כרטיס הביקור של עו"ד ד.ס.
- 9 ואמרה לה שאם יקרה לה משהו "עלינו" להתקשר לעו"ד ד.ס, תוך שהוסיפה כי אין לה כל
- 10 קשר עם עו"ד ד.ס ומפנה למכתבו של עו"ד ד.ס מיום 21.1.20, אשר על האמור בו ובעיקר על
- 11 מה שאין בו עמדתי כאמור לעיל בהרחבה.
- 12
- 13 נוכח כל האמור לעיל בהרחבה, אין אלא לתמוה על טענת התובעת בסעיף 18 לסיכומיה בו
- 14 טענה כך ממש:
- 15 "בנוסף, ביהמ"ש הנכבד מבקש מן התובעת למסור גרסה בדבר נסיבות עריכת הצוואה, הוא
- 16 גם מבקש תצהיר מן התובעת והח"מ פועל כאמור בהחלטה, ראה בקשה 11 והחלטה מיום
- 17 25.2.20 לה הוא מצרף את מכתבו של עו"ד ד.ס בדבר נסיבות עריכת הצוואה. ראה מכתבו



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 של עו"ד ד.ס. לכל מאן דבעי מיום 21.1.20 צורף כנ"ב להודעתה של התובעת" (ההדגשה
2 במקור י.א.).
- 3 האמור מהווה דוגמה אחת נוספת מני רבות להתנהלות הנפסדת של התובעת לכל אורך
4 ההליך. אין גם צורך לומר כי בקשה מס' 11, אינה אלא בקשת הנתבעת כי המומחית אשר
5 סיימה את הכנת חוות הדעת, תפקיד את ייפוי הכוח הרפואי מיום משנת 2017 שהועבר אליה
6 מהתובעת, במשמרת בית המשפט ולא תחזירו לתובעת.
- 7
- 8 התנהלות זו של התובעת כמו גם התנהלותה בעניין זימון עדי הקיום עליה עמדתי בהרחבה,
9 ובעניינים נוספים עליהם אעמוד בהמשך- מחייבת בחינת עדותה במשנה זהירות ובחשדנות
10 ובפרט משזו נשמעה לאחר עדות עדי הצוואה, על הקשיים, הכשלים והסתירות שעלו מהן
11 ואשר אין צורך לומר כי התובעת בהיותה בעלת דין, הייתה נוכחת ושמעה את עדותם.
- 12
- 13 132. כאמור לעיל ביום 2.10.20 הגישה התובעת הודעה על הגשת תצהיר עדות ראשית מטעמה,
14 במסגרתה עתרה לזימון העדים לצוואה והמומחית למתן עדות.
- 15
- 16 133. בדיון מיום 21.11.21 נשמעה עדות התובעת עמ' 421 – 533. עדותה של התובעת הייתה
17 מתחמקת ומתפתלת, נשאה אופני ווכחני. יתר על כן לאורך כל עדותה הרבה בא כוחה
18 להתערב בחקירה ודי לעיין בפרוטוקול על מנת לעמוד על כך.
- 19
- 20 **1. גרסתה המתפתחת והמשתנה של התובעת**
- 21
- 22 134. כבר בפתח הדברים אציין כי כאמור לעיל, כבר בקדם המשפט הראשון שהתקיים ביום 8.9.19
23 ומשהתובעת כאמור לעיל בחרה להתעלם מההחלטה מיום 15.7.19 ולפיה עליה להגיש תגובה
24 מאומתת בתצהיר להתנגדויות ולאור טענות ב"כ הנתבעת בעניין זה עמ' 2 ש' 1-3, לשם קידום
25 התיק וקביעת המתווה לניהולו וניסיון לעמוד על הסוגיות המצריכות הכרעה, כפי הנדרש
26 ממני בקדם המשפט, הפניתי לצדדים ולבאי כוחם מספר שאלות. כך למשל שאלתי את ב"כ
27 הנתבע, האם יש צוואה נוספת, עמ' 3 ש' 33-34.
- 28 כך גם מצאתי להפנות לתובעת מספר שאלות. כך למשל בעמ' 2 ומשהתעורר נושא ייפוי הכוח
29 הרפואי משנת 2017 עליו חתמה לכאורה המנוחה, טענה אשר נשללה בסופו של יום על פי
30 חוות דעתה של המומחית הפניתי שאלות בעניין זה לב"כ התובעת והתובעת עצמה, ש' 20 -
31 : 24
- 32 **"עו"ד ברדה :**
- 33 לשאלת ביהמ"ש, האם המקור של ייפוי כח מתמשך אצל מרשתי אני משיב שלא.
- 34 **התובעת, לאחר שהוזהרה כדן :**



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 המקור היה אצל המנוחה, הגשנו אותו בטעות לביה"ח ואחר כך הגשנו את הייפוי כח הנכון.
2 לשאלת ביהמ"ש, היכן הייפוי כח הנכון, הוא אצלי".
3
4 בהמשך והוא העיקר לעניינו בעמ' 3 ש' 21-26 שאלתי את התובעת כדלקמן:
5 **"התובעת לשאלת ביהמ"ש:**
6 **האם יש לך קשר עם עו"ד ד.ס.?**
7 **התובעת, לאחר שהוזהרה כדין:**
8 **אין לי שום קשר. שמעתי עליו באותו יום בעפולה. לשאלת ביהמ"ש, קיבלתי את הצוואה**
9 **מהמנוחה. קיבלתי מא' כרטיס ביקור ואמרה שאם יקרה לה משהו לפנות אליו"** (ההדגשה
10 אינה במקור י.א).
11
12 הנה כי כן פרט קטן ומהותי זה אותו מסרה התובעת כבר בקדם המשפט הראשון ותחת
13 אזהרה של בית המשפט, נשכח ונעלם מזיכרונה של התובעת בהמשך ההליך.
14
15 135. בתצהירה שהוגש ביום 30.1.20, אשר הוגש כאמור לאחר החלטה נוספת שנתנה בקדם
16 המשפט הנוסף שהתקיים 20.1.20 ולאור הימנעותה והתעלמותה מהחלטות בית המשפט כי
17 עליה להגיש תגובתה להתנגדויות שהוגשו, תצהיר אותו ובשלמותו הבאתי בסעיף 130 לפסק
18 הדין, נעלם זכרה של הטענה כי קיבלה את הצוואה מהמנוחה. כל שנטען בסעיף 3 לתצהיר
19 הוא "שהמנוחה הפקידה בידי את כרטיס ביקור של עו"ד ד.ס. ואמרה לי שעם (צ.ל.א. י.א)
20 יקרה לה משהו עלינו להתקשר אל עו"ד ד.ס."
21
22 136. בתצהיר עדותה הראשית שהוגש ביום 2.10.20 השתנה והתפתחה גרסתה פעם נוספת.
23
24 בסעיפים 23 ו-25 – 27 לתצהיר עדותה הראשית הצהירה התובעת כדלקמן:
25 23. למותר לציין, כי המנוחה ואני היינו בקשרים טובים וכדי ללמד עד כמה הקשר היה חזק,
אציין כי המנוחה לקחה אותי ואת תובעת 1 לבנק והחתימה את שתינו כמוטבים בבנק,
דבר היכול ללמד למי המנוחה חפצה להעביר את עזבונה לאחר מותה. כמו כן היינו
שומרות על קשר גם בפייסבוק.



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

25. כאן המקום לציין, כי מאחר והנני עו"ד במקצועי, פנתה המנוחה אליי בבקשה להכין לה צוואה, אך כאשר התברר לי כי המנוחה מעוניינת שאני אהיה יורשת, הסברתי לה כי אין אני יכולה לערוך את הצוואה, שכן הדבר מנוגד להוראות החוק והדין ואם ברצונה לעשות כן עליה לפנות לעו"ד אחר. כמו"כ כאן המקום לציין, כי הקשר המקצועי שהיה ביני לבין המנוחה של עו"ד-לקוח הסתיימם בשנת 2013.

26. לאחר ששלחה את המנוחה לדרכה, זו פנתה לעו"ד [REDACTED] וערכה את הצוואה עימו, כאן המקום להדגיש, כי אין כל קשר ביני לבין עו"ד [REDACTED], וכי ההיכרות היחידה שלי עימו היא דרך כרטיס הביקור שלו שנתנה לי המנוחה.

27. עוד יובהר, כפי שצינתי לעיל, כי המנוחה הפקידה בידי כרטיס ביקור ויידעה אותי שבמידה ויקרה לה משהו או במידה ותלך לבית עולמה יש להתקשר במידי לעו"ד [REDACTED] למותר לציין וזאת כפי הידוע לתובעת 1, כי כך בדיוק פעלתי ולאחר מותה של המנוחה ועפ"י הזכור לי, שוחחתי עימו בנוכחותה.

2

3 הנה כי כן ובסעיף 25 לתצהיר עדותה הראשית נולדה לפתע ולראשונה הטענה והגרסה כי
4 המנוחה פנתה אליה בעצמה ע"מ שתערוך עבורה צוואה תוך שהיא מוסרת לה שהיא
5 "מעוניינת שאני אהיה יורשת". הימנעותה והתחמקותה של התובעת ממתן גרסה מחד
6 ומאידיך התפתחות אותה גרסה דלה וסתמית שכבר נאלצה לתן לאחר מספר החלטות
7 ובעניינים מהותיים העומדים בלב לבו של ההליך, פוגעת קשות במהימנותה של התובעת
8 ובאמון שיש לתן בגרסתה ובעדותה.

9

10 לעניין זה אדגיש כי סעיפים רבים מתוך תצהיר עדותה הראשית של התובעת, 32 סך הכל,
11 יוחדו לניסיון להוכיח כי הנתבעת 1 אינה ידועה בציבור של המנוחה, מספר סעיפים מצומצם
12 נגע לחוות דעתה של המומחית שמונתה והטענות המופרכות כנגד ב"כ הנתבעת ותוך
13 התעלמות מהעובדה החמורה כי המציאה למומחית כמסמך להשוואה את יפוי הכוח הרפואי
14 2017 בעוד את זה הייתה אמורה להמציא למומחית כמסמך לבדיקה. עוד ראתה לנכון
15 התובעת על פני שני סעיפים ארוכים, הארוכים ביותר בתצהירה לצטט חלקים מפסק הדין
16 שניתן בע"א 130/77 הנ"ל, משל היינו בשלב הסיכומים.

17

18

19



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

2.1 עדותה של התובעת

137. לאמור לעיל מצטרפת העובדה כי גרסתה נסדקה עוד יותר עד כי קרסה לחלוטין בחקירתה הנגדית.

כאמור לעיל בתצהיר שהוגשה על ידה ביום 30.1.20 טענה בסעיף 5 "אין לי כל קשר עם עו"ד ד.ס". בתצהיריה בחרה התובעת שלא להידרש או להתייחס ולו בחצי מילה לעדה השנייה לצוואה הגבי א.מ. התובעת אשר כאמור לעיל, בהיותה בעלת דין נחכה בכל העדויות שנשמעו, לרבות עדות הגבי א.מ, אשר ממנה וכפי שקבעתי לעיל עולה באופן ברור כי לה היכרות מוקדמת עמה ואף קשר חברי עמה טענה בעדותה, עמ' 424 ש' 26 "אני לא מכירה את העדה". בעמ' 425 ש' 13 - 20 עת נשאלה התובעת לגבי הפוסטים עמם עומתה במהלך חקירתה, היו תשובותיה של התובעת מתחמקות:

"ש: וגברת א.מ היתה חברה שלך?

ת: שלי?

ש: שלך.

ת: לא. היא לא היתה.

ש: את הגבת אי פעם לפרסומים של א.מ?

ת: אני לא חושבת.

ש: לא חושבת. והיא הגיבה אי פעם לפרסומים שלך?

ת: אני לא חושבת, לא זכור לי כזה דבר".

לעניין זה אפנה לכל האמור לעיל פסק הדין באשר לחקירתה של העדה לצוואה הגבי א.מ והיכרותה עם התובעת.

138. לכך מצטרפת עדותה והתנהלותה בקשר לזימונה לעדות של חברתה מהלימודים הגבי כ.ס. בפתח עדותה אישרה התובעת כי היא חברה של הגבי כ.ס מהלימודים, עמ' 424 ש' 16-24. משנשאלה התובעת האם הגבי כ.ס הייתה חברה של בפייסבוק השיבה:

"עו"ד שפירא: האם נכון שכ.ס בזמנים הרלוונטיים היתה חברה שלך בפייסבוק?

העדה, גב' ת.ג: אני לא יודעת, תשאל אותה.

ש: אה. האם,

ת: היא פה, אתה סילקת אותה.

ש: כ.ס גם לא היתה חברה שלך?

ת: את זה אני לא יודעת, תשאל אותה".



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1
2 לעניין עדותה של הגב' כ.ס אבהיר ואדגיש כי ביום 26.11.20 הגיש ב"כ התובעת בקשה
3 שכותרה "בקשה בהמשך לדיוני ההוכחות", בקשה מס' 43. בסעיף 8 לבקשה עתר ב"כ
4 התובעת לזימונה של העדה תוך שהוא טוען בסעיף 8 לבקשה:
5 "עוד יבוקש, לנוכח כל מה שעלה בתיק ע"י העדים, לזמן את העדה, הגב' כ.ס, אשר העדות,
6 הגב' ד.ג ואחותה הגב' א.א, הודיעו כי זו השתתפה במסיבת יום ההולדת של המשיבה 1
7 אשר המנוחה הייתה נוכחת והכל כדי לשפוך אור על התיק ולעזור לכבוד ביהמ"ש להגיע
8 לחקר האמת".
9
10 חרף טענות הנתבעים כי המדובר במקצה שיפורים מטעם התובעת, לאחר שנשמעו עדויות
11 בתיק והוגשו תצהירי עדות ראשית, התרתי בהחלטתי מיום 28.12.20 את זימונה של העדה.
12 למרבה הפלא ביום 19.1.21 הגיש ב"כ התובעת תצהיר עדות ראשית מטעמה של העדה וזאת
13 עובר לדיון שהיה קבוע ליום 20.1.21 ואשר נדחה בשל כניסת ב"כ הנתבעת לבידוד. פליאה זו
14 אך מתבקשת לאור העובדה כי באשר לעדי הצוואה בחרה התובעת שלא להגיש תצהיר עדות
15 ראשית מטעמה. בהחלטתי מיום 20.1.21 קבעתי: "הובא לעיוני. יש להצר על כך שהתצהיר
16 מוגש ערב הדיון. יש להצמיא העתק לצדדים". חרף האמור העדה לא התייצבה לדיון שהיה
17 קבוע ואשר נדחה ליום 9.11.21.
18 בתום שמיעת עדות עדי הצוואה וכעולה מהפרוטוקול עמ' 402 ש' 18-19:
19 "עו"ד שפירא: כ.ס, איפה היא?
20 עו"ד ברדה: ת. היא לא, היא לא מצ, אנחנו מושכים את התצהיר שלה. היא לא מגיעה".
21
22 בהמשך עמ' 415 ש' 29 - 33 הוריתי על מחיקת תצהירה של העדה תוך שקבעתי: "התצהיר
23 שלה נמחק. אתם רוצים לזמן אותה כעדת הזמה או כדי לא יודע מה? תשקלו. אז זאת
24 ההחלטה, התצהיר שלה, בהיעדר התייצבות של הגברת כ.ס, התצהיר שהוגש מטעמה
25 נמחק".
26
27 חרף העובדה כי ב"כ התובעת טען כי הוא מושך את תצהירה של העדה ולדיון ההוכחות
28 המסכם שהיה קבוע ליום 21.1.21, אך לשמיעת עדותה של התובעת הביא ב"כ התובעת את
29 הגב' כ.ס לעדות וזאת מבלי שטרם לעדכן את מי מבאי כוח הצדדים על כך או את בית המשפט
30 ותוך שהוא טוען כי לא נתנה החלטה על מחיקת התצהיר, הכל כמובן בניגוד גמור לאמור
31 לעיל. בנסיבות אלה דחיתי את הבקשה להעיד אותה, עמ' 421 ש' 16 – 423 ש' 14.
32
33 .139 בסעיף 23 לתצהיר עדותה הראשית טענה התובעת כי היא והמנוחה היו בקשרים טובים וכדי
34 ללמד עד כמה הקשר ביניהן חזק טענה התובעת כי המנוחה לקחה אותה ואת הנתבעת "לבנק
35 והחתימה את שתינו כמוטבים בבנק, דבר היכול ללמד למי המנוחה חפצה להעביר את



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 עזבונה לאחר מותה". על טענה זו חזרה התובעת בסעיף 9 לתצהירה במסגרת ההליך שהתנהל
2 בבית הדין לעבודה בתיק ----- א' נ' קרן קרן הגמלאות המרכזי של עובדי ההסתדרות בע"מ,
3 אליו בקשה כאמור לעיל התובעת להצטרף כצד להליך. וכך באו לידי ביטוי הדברים בסעיף 9
4 לתצהירה:
- 5 "בחודש נובמבר 2012 המנוחה ביקשה שאני והתובעת נילוה אליה לבנק בו עבדה, ובו
6 מצויים חשבוניותיה וחסכוניותיה. המנוחה רשמה את התובעת ואותי כמוטבות, הואיל והיינו
7 האנשים הקרובים אליה ביותר, אולם ציינה כי לא כל רכושה יעבור אלינו וחלק מהכסף
8 יהיה לאחייניה", תצהיר התובע סומן במהלך חקירתה של התובעת כת/4. בהעלותה טענות
9 אלה ניסתה התובעת ליצוק הגיון והסבר להיותה זוכה במחצית מדירת המנוחה על פי
10 צוואתה, ראו עדותה בעמ' 452 ש' 18 "כן זה מראה על רצונה".
- 11
- 12 טענה זו קרסה אף היא לחלוטין. מהראיות שצירפה הנתבעת לתצהיר עדותה הראשית עלה
13 כי לא זו בלבד שהמנוחה מעולם לא קבעה את התובעת כמוטבת אלא שהיא ביטלה את מינויה
14 של התובעת כמיופת כוח שלה בחשבוניותיה, מינוי שהיה תקף לשלושה חודשים בלבד, מ-
15 11.11.12 ועד 17.02.13, ראו לעניין זה מסמכי הבנק שצורפו כנספחים יג1-2 לתצהיר עדות
16 הראשית של הנתבעת. כמו כן מנספחים יד' 1-5 לתצהיר עדותה הראשית של הנתבעת התברר
17 כי המוטבים היחידים לכספיה בקופות גמל וחסכוניותיה הינם הנתבעת ושניים מילדי אחייניה,
18 ילדיו של צ.מ. / הנתבע : ה' ו-ת' עוד ראו לעניין זה חקירתה הנגדית של התובעת עמ' 452-
19 458. לעניין זה אדגיש כי היה זה ב"כ התובעת אשר בסיום חקירתה הנגדית של התובעת ביקש
20 שהתצהיר עליו חתמה התובעת במסגרת ההליכים שהתנהלו בבית הדין לעבודה יצורף לתיק,
21 עמ' 533 ש' 29 – עמ' 534 ש' 6 ואשר הוגש לתיק ע"י ב"כ הנתבעת ביום 24.2.22.
- 22
- 23 140. כך קרסה גרסת התובעת בסעיף 25 סיפא לתצהיר עדותה הראשית בו טענה: "כמו"כ כאן
24 המקום לציין, כי הקשר המקצועי שהיה ביני לבין המנוחה של עו"ד – לקוח הסתיים בשנת
25 2013". במסגרת תצהיר עדותה הראשית צרפה הנתבעת כנספחים יא' 1 - 3 מכתבים אותם
26 שלחה התובעת בשם המנוחה תוך שהיא כותבת באופן מפורש: "בשם מרשתי הגב' מ.ע הריני
27 פונה אליכם כדלקמן:
- 28 מכתב אל כלל חברה לביטוח מיום 10.3.14 – נספח יא 1.
29 מכתב אל כלל חברה לביטוח מיום 11.6.17 – נספח יא 2.
30 מכתב אל כלל חברה לביטוח מיום 17.6.18 – נספח יא 3.
- 31
- 32 141. גרסתה של אשר התובעת, אשר הייתה עמומה ורעועה ואשר הלכה והתפתחה וליתר דיוק
33 הלכה ונבנתה עם התקדמות ההליך, קרסה לחלוטין בעקבות תמלול שיחה עם הנתבעת
34 שנערכה ביום 17.10.18 והכל כפי שיפורט להלן בהרחבה.
- 35



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

142. ביום 24.6.21 כשההליכים מצויים בשלב מתקדם מאוד עתרה התובעת בבקשה לצרוף תמלול שיחה שערכה עם הנתבעת, בקשה מס' 72. בסעיפים 5 ו-6 לבקשה נטען על ידי התובעת כדלקמן:
- 5" עוד יוער לעניין התמלול, כי לאחר חיפוש מעמיק, נמצא התמלול, ותנוח דעתו של כבוד ביהמ"ש כי מדובר בקולה של הנתבעת 1 ט.א.
6. שימת לב כבוד ביהמ"ש, כי התמלול מלמד "ברחל בתך הקטנה" כי הנתבעת 1, בניגוד לכל הצהרותיה ידעה כי המנוחה הפקידה בידי המבקשת כרטיס ביקור של עו"ד שאצלו ערכה את צוואתה, דבר שלשיטתו של הח"מ שומט את כל הקרקע מתחת לעדותה ומלמד על אמיונותה, קל וחומר שטענה כי לא יעלה על הדעת שנעשתה צוואה והינה ידועה בציבור".
143. לאחר שהוגשו תגובות הצדדים נתנה על ידי החלטה בה קבעתי:
- "כבר בהחלטה מיום 10.6.21 במסגרת בקשה מס' 60 עמדתי על חובת הגילוי המוקדמת ושיטת הקלפים הפתוחים הנהוגה בהליכים בבית המשפט לענייני משפחה. מטעם זה היה מקום לדחות את הבקשה. עם זאת משהמטרה העומדת ביסוד ההליך המשפטי הינה הגעה לחקר האמת וכשלכך מצטרפת העובדה כי לא מצאתי שיש בהגשת הפרוטוקול בשלב זה פגיעה בזכויות מי מהצדדים, בפרט לאור טענותיה של המשיבה 1, בתגובתה, מתיר הגשת הפרוטוקול בכפוף לכך כי לאור האמור בסעיף 8 סיפא לתגובת המשיבה 1, תפנה המבקשת לוועדת האתיקה של לשכת עוה"ד ותקבל אישורה להגשת הפרוטוקול".
144. כפי שאבהיר להלן תמלול זה לא זו בלבד שאין בו כדי לסייע לתובעת בטענותיה, אלא שהוא השיג את התוצאה ההפוכה ולמעשה סתם את הגולל מפני כל אפשרות לתן אמון בעדותה. תמלול זה הביא לקריסת כל נדבך בגרסתה המתפתחת של התובעת וחשף במלוא חומרם של דברים את התנהלותה הנפסדת והכוחנית של התובעת.
145. בטרם אצלול לניתוח התמלול, התכנים והעובדות שעלו ממנו אדגיש כי טענת התובעת "כי לאחר חיפוש מעמיק" נמצא התמלול אף היא אינה ראויה לכל אמון. התובעת מעולם לא טענה קודם לכן כי היה החזיקה בידה תמלול וכי זה ואבד. לעניין זה אין צורך לשוב ולהדגיש את חובת הגילוי המוקדם החלה על התובעת כמו כל בעל דין אחר בהליכים המתנהלים בבית המשפט לענייני משפחה והקבועה בתקנות.
- לא זו אף זו בחקירתה הנגדית בדיון מיום 21.11.21, על ידי ב"כ הנתבע עלה כי היא מחזיקה בידה שיחות עם עדים מהותיים נוספים: עורך דין ד.ס, ש.ג. ו-א'בת דודה של המנוחה. ראו לעניין זה עדותה בעמ' 532 ש' 6 – עמ' 533 ש' 13 ובעיקר:
- "עו"ד שליאן: אז אני חוזר ואומר: האם יש לך שיחות עם גורמים אחרים שרלוונטיים לתיק,



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 העדה, גב' ת.ג: יש לי, אני אגיד לך עם מי. יש לי עם א', יש לי עם עורך דין ד.ס, ולדעתי אפילו עם
 2 ש'.
 3 ש: ובחרת לא לצרף אותם?
 4 ת: מה?
 5 ש: ולא צירפת אותם?
 6 ת: כי אני הגשתי ראשונה תצהיר.
 7 ש: תודה.
 8 ת: לא ידעתי מה יגידו האחרים. אם הייתי מגישה שניה תצהיר, כל השיחות האלו
 9 היו (לא ברור) להוסיף.
 10 ש: תגידי, אבל למשל, הנה, סיימתי, שאלה אחרונה: אחרי שראית את התצהירים
 11 שלנו, ואז בחרת להגיש את התמלול המאוחר הזה, הגשת אותו רק עכשיו, ביוני
 12 2021 לדעתי,
 13 ת: כן.
 14 ש: למה את השיחות האחרות לא צירפת?
 15 ת: כי זה לא רלוונטי לצוואה.
 16 ש: אה, עכשיו זה כבר לא רלוונטי לצוואה".
 17
 18 העובדה כי התובעת, לא גילתה קיומן של שיחות אלה בכל שלב של ההליך, עד לחקירתה
 19 הנגדית תוך שהיא בוחרת שלא להגיש תמלול שלהם פועלת לחובתה.
 20 על פי הפסיקה הימנעותו של בעל דין מהבאת ראיה או עדות היכולה לתמוך בגרסתו תפעל
 21 לרעתו ואף תפגום במהימנות גרסתו. כך בע"א 8151/98 שטרנברג נ' צ'צ'יק פד"י נ(1) 539
 22 בעמוד 549: "ככלל, הימנעות צד מהבאת ראיה או מהעדת עד כמות כראיה נסיבתית העשויה
 23 להקים לחובתו של אותו צד חזקה עובדתית כי אילו הובאה אותה ראיה, היה בה כדי לפגוע
 24 בגירסתו (ראה י' קדמי על הראיות (כרך ג) [24], בעמ' 1391). לא כך הדבר מקום שהנסיבות
 25 מלמדות כי ההימנעות מהבאת אותה ראיה אינה מעידה על רצון להתחמק מגילוי עובדה
 26 המזיקה לעניינו של אותו צד". כן ראו: ע"א 795/99 פרנסואה נ' פודים, פד"י נד(3) 107; ע"א
 27 2275/90 לימה חב' ישראלית לתעשיות כימיות בע"מ נ' רוזנברג, פד"י מז(2) 605; ע"א
 28 465/88 הבנק למימון וסחר בע"מ נ' מתתיהו פד"י מה(4) 651; י. קדמי "על הראיות", כרך ג'
 29 בעמוד 1391.
 30
 31 כמו כן, העובדה כי התובעת הייתה עסוקה בהקלטות רבות מיד לאחר פטירתה של המנוחה
 32 יוצרת הרושם הברור כי התובעת ידעה היטב כי הצוואה ותוכנה יעוררו תגובות קשות ויוגשו
 33 התנגדויות לקיומה וכי זו ניסתה ליצור ולבנות ראיות לקראת ההליך.
 34 146. בחקירתה הנגדית של התובעת ע"י ב"כ הנתבע העידה זו, כי התמלול הינו של שיחה שנערכה
 35 בינה לבין הנתבעת, ביום 17.10.18 (עמ' 527 ש' 19-29), היינו כחודש בלבד לאחר פטירת



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 המנוחה 15.9.18 - מהשיחה עולה בצורה ברורה ומפורשת כי הנתבעת אשר אך אבדה את בת
2 זוגתה וגילתה את דבר עריכת הצוואה הייתה במצוקה קשה. הנתבעת חשה פגועה והייתה
3 המומה ונסערת מהגילוי כי המנוחה ערכה צוואה, כמו גם העובדה כי לא צוותה לה את כל
4 הזכויות בדירה ו/או זכות מגורים לכל ימי חייה. בתוך כל זה הייתה נתונה הנתבעת ללחץ
5 מצד האחייני / הנתבע ומצידה של התובעת אשר כפי שיובהר להלן ניסתה לשכנעה שלא להגיש
6 התנגדות לצוואה, הכל תוך איומים חלקם מוסווים וחלקם מפורשים ובורים ולפיהם אם לא
7 תחבור ותצטרף אליה תיוותר בסופו של יום בלא כלום.
8
9 מקריאה של התמלול עולים העובדות והתכנים הבאים אשר בהם וכאמור לעיל יש להביא .147
10 לקריסה סופית, מלאה ומוחלטת של כל נדבך ונדבך בגרסת התובעת, אשר ממילא הייתה
11 רעועה ומתפתחת כמו גם לעמוד על התנהלותה הכוחנית והנפסדת.
12
13 בעמ' 2 לתמלול שואלת הנתבעת את התובעת אם היא יודעת מה המנוחה כתבה בצוואה, היינו
14 את תכנה של הצוואה וזו משיבה, "לא אני יודעת רק שהיא אמרה לי שהיא עשתה". אז עונה
15 לה הנתבעת וחוזרת ואומרת את סיפרת לי! ושואלת את התובעת "אז מי עשה מאחורי הגב?",
16 עמ' 2 ש' 10 – הסוף.
17
18 בעמ' 3 שורות 13-15 שואלת התובעת את הנתבעת "את רוצה להתנגד לצוואה שבעצמך את
19 כתובה שמה? את כתובה בצוואה הזו...". לעניין זה אין אלא לתמוה איך התובעת אשר מספר
20 שורות קודם לכן טענה כי אינה יודעת את תוכן הצוואה אומרת לנתבעת שהיא מופיעה
21 בצוואה? בהמשך בעמ' 16 ש' 8 - 11 לתמלול אומרת התובעת לנתבעת: "אז שהיא אמרה לי
22 שהיא רוצה שאת וא' תקבלו אני יודעת מה היא שמה בסוף? אני לא יודעת אני דיברתי עם
23 העו"ד שהוא אמר שיש שתי מוטבים ט' ות' ואני מדבר אך רק איתכם את מבינה?". באם
24 לא די בכך מיד לאחר האמור ובעמ' 17 אומרת התובעת לנתבעת כך ממש "מ...אני עוד לא
25 דיברתי עם העו"ד בכלל, אני לא היה לי זמן, אמרתי אני רוצה שקט קודם כל שקט...
26 שקט... שקט לחשוב על עצמי". מהאמור מהתמלול עצמו עולה כי התובעת במהלך השיחה
27 סתרה עצמה בשני עניינים מהותיים: כי טרם השיחה עם הנתבעת לא שוחחה עם עו"ד ד.ס
28 וכי אינה יודעת על תוכן הצוואה.
29
30 מהתמלול אף עלתה הגרסה החדשה אשר לא בא זכרה בכל כתב בי- דין שהגישה התובעת או .148
31 תצהיר שהוגש מטעמה עד למועד הגשת תצהיר עדותה הראשית ולפיה טרם "פנייתה" של
32 המנוחה אל עו"ד ד.ס שיערוך עבור צוואה, פנתה המנוחה אל התובעת עצמה שתערוך עבורה
33 צוואה, אך משהמנוחה "אמרה" לה כי היא "זוכה" על פי צוואתה, הבהירה לה כי אינה יכולה
34 לעשות כן. עניין זה חזר לכל אורך התמלול כמפורט להלן:



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 בעמ' 3 ש' 3 – 4 : "אני ספרתי לך בדיוק מה היה ביני לבין ע', היא אמרה לי שאני יעשה
2 צוואה, אמרתי לה מה את רוצה לכתוב?".
- 3 התובעת ממשיכה בעניין זה וטוענת באוזני הנתבעת כי ידעה שהמנוחה רצתה להכניס אותה
4 לצוואתה וכי היא השיבה לה שאסור לה להכין עבורה צוואה או להיות נוכחת שם, ראו עמ'
5 6 ש' 19 - 22 : "אמרתי לה תעשי מה את רוצה, מה שאת רוצה קחי עו"ד תעשי את זה אל
6 תערבי אותי, אוקי? בגלל שידעתי שהיא רוצה להכניס אותי אמרתי לה לי אסור להכין את
7 הצוואה הזאת, אסור לי, אוקי? אסור לי גם להיות שם...".
- 8 ובהמשך בעמ' 15 ש' 18 - 19 : "אני לא יודעת מה כתוב, אוקי? אני ידעתי שהיא רוצה
9 להכניס... " ובשורה 21 "תקשיבי אני ידעתי שהיא רצתה...". עוד ראו לעניין זה עמ' 16 ש'
10 13 - 18 : "את מבינה? אני לא ידעתי מה היא באמת רשמה אני לא הייתי נוכחת! אסור לי
11 להיות נוכחת! אני אסור לי להיות נוכחת עם השם שלי אני הסברתי לע' את זה מלא פעמים,
12 אם השם שלי שם אני לא יכולה להכין לך את הצוואה, אני לא יכולה להיות נוכחת בצוואה
13 ולא יכולה להיות מעורבת בצוואה, אל תערבי אותי, אל תגידי כלום", – אין צורך לשוב
14 ולהדגיש כי האמור עומד בסתירה מוחלטת לגרסתה הראשונה, הבסיסית והדלה של התובעת
15 כי לא ידעה על הצוואה ועל תוכנה תוך שכל שהיא טוענת הוא שהמנוחה נתנה לה כרטיס
16 ביקור של עו"ד ד.ס ואמרה לה שאם יקרה לה משהו, יש להתקשר אליו.
- 17
- 18 לכל אורך התמלול שבה ומביעה הנתבעת את פליאתה על בחירתה של המנוחה לצוות לתובעת .149
19 זכויות בדירה, עובדה המחזקת אף את טענת הנתבעת כי התובעת ידעה על תוכנה של הצוואה
20 ואמרה לה על כך עוד קודם לכן עובר ממש לפטירתה של המנוחה ומדרכה מבית החולים כפי
21 האמור בתצהיר עדותה הראשית.
- 22 בעמ' 5 אומרת הנתבעת לתובעת "אבל מה פתאום היא נתן לך חצי אני יודעת הבית שלי"
23 (עמ' 5 ש' 19). בעמ' 6 שורות 16 ו-18 "ע' תמיד אומרת א'" "בית שלך פתאום...". כך גם בעמ'
24 7 ש' 1 - 2 : "למה היא נתנה לך חצי בית? למה לא כסף?". בעמ' 9 ש' 12 – 13 : "למה תקבלי
25 חצי דירה? אני לא מבינה את זה באמת נפל לי אסימון למה?" וממשיכה בשורה 17 "לא...לא
26 למה אני גרה פה 25 שנים".
- 27 בעמ' 10 ש' 1 - 2 אף אומרת הנתבעת לתובעת : "אם אני מקבלת את הדירה זה ברור הבנת?
28 זה ברור אם אקבל את הדירה זה ברור לי ברור לכולם, כולם!" האמור אך מחזק את הקשר
29 הקרוב שבין המנוחה והנתבעת והיותן בנות זוג ולפיכך זכייתה של הנתבעת על פי צוואת
30 המנוחה נראית בעיניה אך טבעית בנסיבות העניין. תשובתה של התובעת בהמשך ישיר לכך
31 עמ' 10 ש' 3 - 6, מבהירה יותר מכל את חששה של התובעת למקרה שהנתבעת תחליט להגיש
32 התנגדות לקיום צוואה : "מה זה ברור לכולם? אני לא מתכוונת לקחת לך את הבית, גברת
33 אני אמרתי לך מראש, אבל אם את באה נגדי עכשיו ובאה ויוצאת נגדי אז אני אפעל שיהיה
34 רק את האינטרסים שלי מותק לפי הצוואה".



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 עוד ראו לעניין זה בעמ' 7 ש' 11 - 13 : "גם אני יודעת אני יודעת לפני ש... אן הייתה פה חודש
2 אז כל הזמן היא אומרת לאן אפילו לפני, אפילו ע' אמרה לי א' אם יקרה לי משהו אל תעזבי
3 את הבית, הבית הכל שלך זה קחי את א' ותגורו ביחד".
4
- 5 150. לא זו אף זו משהתובעת במהלך השיחה שבה ומנסה לשתול בזיכרונה של הנתבעת אמירות
6 של המנוחה לפיהן זו רצתה לצוות לה חלק בדירה וכי המנוחה רצתה להכניסה לצוואתה או
7 שתתגורר עם הנתבעת לאחר פטירתה, שבה והודפת הנתבעת כל טענה בעניין וכל ניסיונותיה
8 של התובעת לחלץ מהעדה הודאה בעניין ידיעתה על כך נכשלת, ראו לעניין זה עמ' 7 כולו.
9
- 10 151. לא זו אף זו בעמ' 11 אף מקשה הנתבעת על התובעת ואומרת לה שהמנוחה אף אמרה לה כל
11 הזמן שהיא אינה מאמינה בתובעת וכי כך אף אמרה כן בפני אנשים אחרים, עמ' 11 ש' 6 -
12 11 : "מעניין מ..רגע ת' גם מעניין אותי...מעניין אותי ע' כל הזמן אומרת אני לא מאמינה
13 לת', כל הזמן היא אומרת לי את זה...". משהנתבעת עונה לה שהדבר לא ייתכן ממשיכה
14 ואומרת לה הנתבעת: "אני אומרת לי תשאלי את אנשים גם, תשאלי אנשים, תשאלי את
15 א'".
16
- 17 152. לא זו אף זו לכל אורך השיחה, שבה ומאיימת התובעת על הנתבעת בין איומים מוסווים ובין
18 איומים ברורים ומפורשים. כך למשל משמיעה התובעת על הנתבעת איום מרומז "את יכולה
19 להתנגד לצוואה ואת יודעת מה יהיה? א' אם את מתנגדת?, עמ' 5 ש' 20 - 22. בהמשך עמ' 6
20 ש' 2 - 9 אומרת התובעת לנתבעת ומסבירה לה בתור עו"ד כך ממש, כי אם תתנגד לצוואה
21 "צ.מ יקום ויגיד" שלא מגיע לה כלום, שהיא לא ידועה בציבור של המנוחה ... "תוכיחי שאת
22 ידועה בציבור עכשיו..." ותוך שהיא מבקשת לדעת מהן בדיוק תכניותיה של הנתבעת: "אז
23 מה תעשי? מה את רוצה... מה בדיוק התוכניות שלך א'? מה בדיוק התכניות שלך?".
24
- 25 בהמשך בעמ' 10 ש' 4 - 6 "אבל אם את באה נגדי עכשיו ובאה ויוצאת נגדי אז אני אפעל
26 שיהיה רק את האינטרסים שלי מותק לפי הצוואה". ומשהנתבעת נלחצת ומתוך פחד עונה
27 לה "אני לא מתנגדת" עונה לה התובעת "אוקי את לא מתנגדת אוקי, תתנהגי, היית מתנהגת
28 איתי יפה ולא מאחורי הגב..."
- 29 בעמ' 12 אומרת התובעת לנתבעת: "שמעתי הכל, שמעתי הכל, ותגידי לו אין בעיה אם הוא
30 רוצה להילחם נגדי הוא יפסיד וגם את תפסיד, אוקי? אם אתם רוצים להילחם נגדי
31 תפסידו, אין בעיה תלחמו נגדי במקום לעשות יד אחת אנחנו ואתם נגד צ.מ ו-נ.ת, אתם
32 רוצים ללכת נגדי אז בואו תלכו נגדי, אין בעיה, ואתם תפסידו כי אתם תפסידו ואתם תפסידו
33 עד הסוף".
- 34 בעמ' 13 ש' 15 - הסוף ועמ' 14 ש' 1 - 2, אומרת התובעת לנתבעת כי ישנן שתי אפשרויות או
35 קיום הצוואה או ירושה לפי דין "החוק" שאז צ.מ ו-נ.ת / האחיינים יורשים וכי אם לא תאחד



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 עמה כוחות "זה הולך להיות מלחמה מאוד ארוכה", "יהיה פה בלגאן של כמה שנים, מבינה
2 את זה? מבינה את זה?".
- 3
- 4 אין צורך לומר כי האמור מתעלם מזכותה של הנתבעת לרשת את המנוחה מכוח ס' 55 לחוק
5 הירושה ומהווה הטעיה של הנתבעת. בעמ' 14 ש' 17-22 מאיימת התובעת על הנתבעת
6 "תקשיבי כשיורים עלי תקשיבי כשיורים עלי בכדור אני יורה בתותח, אז למה? למה? למה?
7 למה ש' עושה את כל הבלאגן הזה מה הוא רוצה לבטל את הצוואה אז לך תנסה לבטל אותה
8 וצ.מ ו-נ.ת ייקחו הכל, אוקיי? אם זה מה שאת רוצה, אם זה מה שאת רוצה בבקשה, אין לי
9 בעיה..." , ובעמ' 18 ש' 2-3 "אם את מתחילה עם זה עכשיו עוד כמה חודשים את לא תקבלי
10 בכלל אוקיי?"
- 11
- 12 153. לכל אורכו של התמלול עולה באופן ברור ומפורש ניסיונה של התובעת להניא את הנתבעת
13 מלהגיש התנגדות לצוואה או לחבור לאחיינים ולהצטרף להתנגדותם לצוואה תוך שהיא
14 מנסה לרתום את הנתבעת לצידה במאבק באחיינים, ראו עמ' 5 ש' 20 – הסוף – עמ' 6 ש' 4,
15 עמ' 9 ש' 18- הסוף. בעמ' 12 ש' 19 – עמ' 14 ש' 13 במסגרת האמור אומרת התובעת לנתבעת
16 "את מבינה את מבינה? חבל על הזמן פה, אנחנו צריכים ביחד היינו צריכים לעשות יד אחת
17 ולגמור עם זה לשלוח את זה לסדר את העניינים האלה ולנצח את צ.מ ו-נ.ת, וכל אחד מקבל
18 את החלק שלו". כדי לטעת בטחון בלבה של התובעת ולשכנעה להצטרף אליה ולפעול לקיום
19 הצוואה, היא אף אומרת לה "אז רגע תחשבי טוב תחשבי אני אומרת לך את יכולה ללכת
20 לעו"ד הוא יגיד לך את אותו דברים מבחינה משפטית..." . התובעת אף מנסה לשדל את
21 הנתבעת כי אם לא תתנגד "אמרתי לך אפילו אם את רוצה לגור בבית אין לי שום התנגדות
22 מבינה אותי? אין לי שום התנגדות בכלל", עמ' 14 ש' 12-13.
- 23
- 24 154. המדובר בהתנהלות חמורה וקשה של התובעת אשר בהיותה עורכת דין, מאיימת באופן ברור
25 ומפורש על הנתבעת ואף מטעה אותה באופן מכוון באשר לזכויותיה על פי דין והיותה יורשת
26 של המנוחה מכוח היותה בת זוגתה של המנוחה, בהציגה מצג בפניה כי אם תבוטל הצוואה,
27 תצא בלא כלום.
- 28
- 29 155. באשר למטרה לשמעה הגישה התובעת את התמלול, ס' 6 לבקשתה להתיר את צירופו
30 במסגרתו טענה: כי התמלול מלמד "ברחל בתך הקטנה" כי הנתבעת 1, בניגוד לכל
31 הצהרותיה ידעה כי המנוחה הפקידה בידי המבקשת כרטיס ביקור של עו"ד שאצלו ערכה
32 את צוואתה, דבר שלשיטתו של הח"מ שומט את כל הקרקע מתחת לעדותה ומלמד על
33 אמינותה, קל וחומר שטענה כי לא יעלה על הדעת שנעשתה צוואה והינה ידועה בציבור –
34 הינה מופרכת ואינה עולה כלל מהתמלול. בעמ' 11 ש' 17-21, עולה באופן ברור כי התובעת
35 היא שמסרה לנתבעת שהמנוחה מסרה לה את מספר הטלפון של עורך הדין, עורך הצוואה



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 ולא כי הנתבעת ידעה על כך מפי המנוחה ובזמן אמת. בהמשך בעמ' 12 ש' 5-1 אף אומרת
 2 התובעת לנתבעת כי "אני לא אמורה לספר דברים, אך ורק אם קורה משהו, רק אך ורק אם
 3 קורה משהו, אני אמרתי אני לא יספר משהו שהוא לא מ... שייך לאותו רגע. עד שע' לא
 4 נפטרה, אוקי? לא הייתי צריכה להגיד כאלה דברים, מאיפה אני יודעת שהיא תמות מחר
 5 מחרותים?"
- 6
- 7 156. חקירתה של התובעת על ידי בא כוח הנתבעת וגרסתה בעניין התמלול לא עוררה כל אמון.
 8 טענתה כ קבלה כרטיס ביקור של עו"ד ד.ס. אך לא עותק מהצוואה נראית על פניה גרסת בדים
 9 ובפרט בשעה שבקדם המשפט מיום 8.9.19 ולשאלתי ענתה תחת אזהרה כי המנוחה היא
 10 שמסרה לה את הצוואה, ראו לעניין זה עמ' 3 ש' 21 – 26 :
- 11
- 12 "התובעת לשאלת ביהמ"ש :
 13 האם יש לך קשר עם עו"ד ד.ס.?
 14 התובעת, לאחר שהזרה כדיו:
 15 אין לי שום קשר. שמעתי עליו באותו יום בעפולה. לשאלת ביהמ"ש, קיבלתי את הצוואה
 16 מהמנוחה. קיבלתי מא' כרטיס ביקור ואמרה שאם יקרה לה משהו לפנות אליו".
- 17
- 18 מנגד ראו לעניין זה חקירתה הנגדית בעמ' 472 ש' 6 – 10 :
- 19 "עו"ד שפירא: את רוצה שאנחנו נאמין לך שהמנוחה נתנה לך כרטיס ביקור של עורך דין שהיה
 20 לה,
 21 העדה, גב' ת.ג: כן, כן.
 22 ש: ולא נתנה לך עותק של הצוואה?
 23 ת: לא, היא לא נתנה לי עותק".
- 24
- 25 ובהמשך עמ' 473 ש' 19 – 29 :
- 26 ש: את ידעת שיש צוואה.
 27 ת: לא,
 28 ש: יש לך כרטיס ביקור.
 29 ת: ואני לא אדבר אם כן היתה או לא היתה.
 30 ש: ידעת, יש לך כרטיס ביקור של עורך הדין.
 31 ת: גם לא רציתי להגיד, עמ' היתה בחיים.
 32 ש: הבנתי.
 33 ת: אם יש לי כרטיס ביקור או לא, זה לא עניין שהיא בחיים.
 34 ש: את הסתרת את עניין קיום הצוואה מכל הסובבים, שנעשתה לטענתך.



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 ת: אני לא אמורה לספר לא, אחד. היא לא אמרה לי במפורש צוואה. היא אמרה לי: יש פה
2 כרטיס, אם קורה משהו, תפני לעורך דין הזה.
3
4 המדובר בתשובה ומתחמקת ובפרט מהתובעת שהינה עורכת דין במקצועה, כלום מה סברה
5 התובעת או יסבור כל אדם אחר מן השורה, אשר אדם מפקיד בידו מספר טלפון של עו"ד
6 ומבקש ממנו כי אם יקרה לו משהו שתקשר לאותו עורך דין. אין גם צורך לומר כי תשובה זו
7 סבירה עוד פחות לאור ההתפתחות בגרסתה בתצהיר עדותה הראשית ולפיה המנוחה בבקשה
8 ממנה לערוך עבורה צוואה "וכי לאחר ששלחה את המנוחה לדרכה, זו פנתה לעוה"ד ד.ס.
9 וערכה את הצוואה עימו", ס' 26 רישא לתצהיר עדותה הראשית.
10 לכך מצטרפת העובדה, כי כל זאת שעה שממש לפני כן בעמ' 473 עצמו שורות 1-18 טענה כי
11 כולם ידעו שהמנוחה ערכה צוואה, אלא שאין בנמצא כל עדות שכזו.
12
13 לעניין זה אין גם צורך לומר כי המועד בו "נערכה הצוואה" הינו המועד בו נעדרה הנתבעת מן
14 הארץ. משעומתה התובעת עם עניין זה השיבה "קודם כל, אני לא זוכרת איפה היתה א'
15 בזמנו, אין לי מושג", "אני לא זוכרת את זה, לא, אני לא זוכרת דברים מלפני 3-4 שנים",
16 עמ' 474 ש' 12 - 475 ש' 10.
17
18 דומה כי בחירת המועד אינה אקראית שכן נוכח המגורים המשותפים של המנוחה והנתבעת
19 לא ניתן היה לטעון למעמד עריכת הצוואה בבית המנוחה, ככל שהנתבעת הייתה בארץ
20 ושהתה כל העת עם המנוחה.
21
22 אין צורך לומר כי בתמלול שואלת הנתבעת את התובעת אם הצוואה נערכה בזמן שהיא
23 הייתה בפלפינים והתובעת עונה לה בחיוב, תוך שהיא מוסיפה כי אם הצוואה הייתה נחתמת
24 כשנתבעת נוכחת היה בכך כדי להבא לפסילתה של הצוואה לגביה, ראו עמ' 8 ש' 9-17:
25 "הנתבעת: "למה היא עשתה את זה? רגע... רגע, למה היא עשתה את זה מתי הייתי
26 בפילפינים? מתי היא עשתה את הצוואה?
27 התובעת: "אסור לך להיות לידה כשהיא חותמת, אם את לידה כש... תקשיבי טוב, אם את
28 היית לידה כשהיא חתמה על הצוואה, הצוואה לא תקפה לגבייך זאת אומרת זה פסול, אסור
29 לך, מי שכתוב בצוואה לא יכול להיות כשחותמים עליה, את לא מבינה את זה? זה יהיה
30 פסול, אסור לך להיות נוכחת כשחותמים על הצוואה, אז כנראה היא עשתה את זה בשביל
31 שתקבלי ושה לא יהיה פסול",
32
33 לאור כל האמור לעיל, אך ברור מדוע אין לתן כל אמון בגרסת התובעת. גרסתה כמו גם גרסת
34 העדים התבררה כגרסת בדים, גרסה "מומצאת" אשר הלכה והתפתחה עם התקדמות
35 ההליכים ואשר קרסה לחלוטין לאור חקירת עדי הצוואה ועורכה כמו גם עדות התובעת, עד
36 כי לא נותר מאלה ולו נדבך אחד בגרסה שנותר על כנו. את כל אלה עוטפת התנהלות דינית



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 כמורה ופסולה מאין כמותה של התובעת אשר עברה כחוט שני למן פתיחת ההליך ועד
2 לסיומו. הימנעות מכוונת של התובעת תוך התעלמות מהחלטות ברורות וחוזרת של בית
3 המשפט על הגשת תצהיר ובו גרסה לנסיבות עריכת הצוואה, ניסיון להכשיל את עבודת
4 המומחית על ידי המצאת מסמך השנוי במחלוקת שאת אמיתות חתימת המנוחה עליו היה
5 על המומחית לבדוק – כמסמך השוואה, הימנעות מכוונת מהגשת תצהירי עדות ראשית
6 מטעם העדים לצוואה, כמו גם התנהלות פסולה ובניגוד להחלטות בית המשפט באשר לזימון
7 עדים אלה, כמו גם זימונה של העדה כ.ס והאמור לגביה לעיל, כמו גם הגשת התמלול בשלב
8 מאוחר של ההליך מתוך סברה שיהא בזה כדי לתמוך בגרסתה הרעועה ואשר בסופו של יום
9 התברר כראיית "זהב" ממש לנתבעים ו"כחומר נפץ" לתובעת ואשר הביא באופן סופי
10 לקריסת כל גרסתה וחשף במלוא חומרתה וכיעורה את דרך פעולתה אשר כלל איומים
11 מפורשים על הנתבעת והטעייה מכוונת שלה באשר לדין והיותה יורשת של המנוחה.
12
- 13 לאור כל האמור משנקבע כי הצוואה לא נחתמה על ידי המנוחה ומשברור לאור כל העדויות
14 והראיות שהובאו בפניי, כי לא התקיים כלל מעמד שבו המנוחה "הביאה" את "צוואתה" בפני
15 שני עדים והצהירה בפניהם שזו צוואתה והם מאשרים כי המנוחה הצהירה כן וחתמה בפניהם
16 כאמור – התובענה לקיים צוואה שהגישה התובעת דינה להידחות.
17
- 18 בתום שמיעת העדויות והראיות גרסת התובעת ולפיה עו"ד מעפולה ועדה מחולון לא היכרות
19 מוקדמת עם התובעת התקבצו כולם בביתה של המנוחה ביום 20.7.17, מועד בו שהתה בת
20 זוגתה בביקור בפיליפינים כדי לערוך צוואה על פיה התובעת זוכה במחצית מכול עיזבונה של
21 המנוחה כולל דירתה נראית כמו "סרט בדיוני" ואינה בגדר אפשרות סבירה או מסתברת כלל,
22 כמו גם ההתייחסות הסתמית בצוואה לנתבעת ללא ציון עובדת היותה בת הזוג של המנוחה.
23
- 24 יפים לעניין זה דברי כב' השופט יי. טירקל בע"א 7735/02 עזבון המנוח ניסים אלבז ז"ל ואח'
25 נ' יהושע ישועה אהל פז ואח', פ"ד נח(3) 161, 165, עליהם אף חזר בע"מ 4282/03 אולגה
26 לרנר נ' יעקב פייר (פליקס) (פורסם בנבו, נתן ביום 21.6.05) "
- 27
- 28 "הצוואה היא מסמך מיוחד במינו. היא מסמך משפטי, אך מסמך זה אינו
29 חסר נשמה. הוא כמו מכתב אישי אחרון, ביטוי של משאלות, אהבות,
30 רגשות, ואף חשבונות, היוצאים ממעמקי לבו של אדם המהרהר במוות
31 ובמה שיקרה אחרי מותו. כאן צופה הוא אל התחנה האחרונה של חייו
32 - והראשונה שאחרי מותו. כאן הנסיון האחרון שלו לעצב את חייהם של
33 הנשארים אחריו, ולמצער, להשפיע עליהם. כאן תקוותו האחרונה
34 לחיות בזכרונם באהבה ובהכרת תודה. ולא רק בשל כך קשה פרשנותה
35 של צוואה מפרשנותו של כל מסמך משפטי אחר. אין היא כפרשנותו של



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

1 חוק, שצור מחצבתו, ההליכים שקדמו לחקיקתו ומטרותיו ותכליותיו
2 ידועים. אין היא כפרשנותו של חוזה שהצדדים לו, בדרך כלל, בין
3 החיים, והם או הנסיבות מעידים על הכוונות והתכליות שעמדו ביסודו.
4 כאן מונח לפנינו דף נייר שבתוכו גלומים דבריו של המנוח, ואנו, שמצווה
5 עלינו לקיים את דבר המת, עלינו לשמוע את קולו, להבין את דבריו
6 ולהטות אוזן לבנות הקול המשתמעות מתוך דבריו".

7
8 עיון בצוואתה הקצרה של המנוחה, מגלה כי זו טכנית וקרה, נעדרת את אותה רוח ונשמה
9 אשר עלו מהעדויות הרבות שהביאה הנתבעת באשר לאופייה של המנוחה ונעדרת כל ביטוי
10 לזוגיות הארוכה, האהבה והאמון ששרו בינה לבין הנתבעת, קשירת הגורל, המחויבות
11 והדאגה האמיתית ששרה בין השתיים. כמו כן העובדה כי צוותה מחצית מהזכויות לתובעת
12 אף היא אינה מתיישבת עם העדויות באשר ליחסיה עם התובעת אשר הידרדרו ואשר התמונה
13 העולה מהם היא כי המנוחה סלדה מהתובעת ומהתנהלותה.

14 כמו כן נוכח מהותה של הצוואה כפי שהיטיב לנסח זאת כב' השופט טירקל, אין זה סביר
15 שהמנוחה הייתה מפקידה את מלאכת עריכת הצוואה בידו של עו"ד ד.ס., אשר הינו מעפולה
16 ואשר או הייתה לה עמו כל היכרות קודמת ולו מינימלית וכמו גם מותרת בידו את הבחירה
17 לבחור באופן אקראי עד או עדה נוספים לצוואה.

18 כל אלה לנוכח, חוות הדעת של המומחית, עדות עדי הצוואה והתובעת ושאר העדויות
19 והראיות מטעמה של הנתבעת לא מותרים ולו ספק קל שהמסמך הנחזה להיות צוואת
20 המנוחה מיום 20.7.17 אינו נושא את חתימתה ואינו משקף את רצונה וכי לא התקיים מעמד
21 בו הביאה המנוחה את צוואתה בפני שני העדים הנחזים להיות עדים לה.

22
23 161. בנסיבות אלה לא מתקיימים מרכיבי היסוד של ס' 20 לחוק הירושה הקובע את הדרך
24 לעשייתה של צוואה בעדים: "צוואה בעדים תהיה בכתב, תצויין בתאריך ותיחתם ביד
25 המצווה בפני שני עדים לאחר שהצהיר בפניהם שזו צוואתו; העדים יאשרו באותו מעמד
26 בחתימת ידם על פני הצוואה שהמצווה הצהיר וחתם כאמור".

27 החתימה הנחזית להיות חתימת המנוחה על גבי הצוואה, אינה חתימת המנוחה, הכל כאמור
28 לעל ובהרחבה ומעמד כזה לא התקיים.

29
30 באשר לתפקידם של העדים אפנה לפסק דינו של חברי כב' השופט יהורם שקד בת"ע (ת"א)
31 248-01-12 פלונית נ' אלמונית [פורסם בנבו, ניתן ביום 6/1/14] (להלן: "ת"ע 248-01-12")
32 בסעיף 13 לפסה"ד: "תפקידיהם של העדים, להוות כלי קיבול פסיביים להצהרת המצווה
33 שזו צוואתו; לצפות במעשה החתימה של המצווה ולאשר בכתב על פני הצוואה עצמה שהם
34 היו עדים להצהרת המצווה ולחתימתו (ש' שילה, פירוש לחוק הירושה (כרך א', 1995) 197).



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 לפי פשוטם של דברים, וכן לאור המילים "באותו מעמד", הדרישה היא כי אישור הצהרת
2 המצווה וחתימתו על ידי העדים תיעשה במעמד כולם (שם, 198-199).
- 3 בנסיבות אלה אף לא מצאתי להאריך בסקירת הפסיקה בכל הנוגע לסעיף 20 לחוק הירושה
4 וסעיף 25 לחוק הירושה. לעניין זה אסתפק בהפניה לדבריה של כב' השופטת גאולה לוי בת"ע
5 (ב"ש 35623-03-12 צ.מ.ח נ' ת.מ., פורסם בנבו, 28.5.13) עמ' 10 לפסק הדין:
- 6 "מכל מקום, במקרה דנן לא ניתן לקיים את המסמך הנחזה כצוואה בעדים, משלא התקיימו
7 "מרכיבי היסוד" על פי סעיף 25 לחוק הירושה.
- 8 העדר חתימה של המצווה בפני העדים והעדר הצהרה בפניהם כי זו צוואתו אינם פגמים
9 צורניים בלבד או פגמים טכניים, עליהם ניתן להתגבר על פי סעיף 25 לחוק, כאשר אין לבית
10 המשפט ספק באמיתות הצוואה. העדר חתימה של המצווה בפני העדים והעדר הצהרה של
11 המצווה כי זו צוואתו הם פגמים היורדים לשורשו של עניין ושוללים את עצם קיומה של
12 הצוואה כ"צוואה בעדים". יש לזכור כי העדים אמורים לשכנע את בית המשפט שהצוואה,
13 על אף הפגמים שנפלו בה, משקפת את רצונו החופשי והאמיתי של המצווה וכי המצווה
14 הביאה בפניהם בתוך הבנה, הכרה וידיעה שזו צוואתו. העדים אינם יכולים לבצע מטלה זו
15 כאשר הצוואה לא נחתמה בפניהם והמצווה לא הצהיר בפניהם שזו צוואתו."
16 ולכל זה אוסיף כשהחתימה הנחזית להיות חתימת המנוחה, אינה חתימתה.
- 17
- 18 עוד ראו לעניין זה פסק דינו של כב' השופט שאול שוחט בת"ע (ת"א) 11632/99 פלוני נ' מכון
19 ויצמן למדע, (פורסם בנבו, 25.4.2004) בו הבהיר וסיכם היטב את הדין בעניין זה.
- 20
- 21 כך גם יש להביא לפסילתה של הצוואה בשל מעורבות התובעת בעריכתה מכוח סעיף 35 לחוק 162.
22 הירושה שכותרתו: "צוואה לטובת עדים וכו'" הקובע: "הוראת צוואה, פרט לצוואה בעל-
23 פה, המזכה את מי שערך אותה או היה עד לעשייתה או לקח באופן אחר חלק בעריכתה,
24 והוראת צוואה המזכה בן-זוגו של אחד מאלה - בטלה".
- 25 סעיף 35 לחוק הירושה הנ"ל קובע שלוש חלופות שבהתקיים אחת מהן יש להביא לבטלות
26 הוראה לטובתו הקיימת בצוואה, זאת גם אם יוכיח שלא התקיימה השפעה בלתי הוגנת על
27 המצווה ואלו הן: הוראת הצוואה מזכה מי שערך אותה; הוראת צוואה מזכה מי שהיה עד
28 לעשייתה; הוראת הצוואה מזכה את מי שלקח באופן אחר חלק בעריכתה.
- 29
- 30 בפסיקה נמצאה אבחנה בפרשנות אשר ניתנה לחלופות השונות בסעיף 35 לחוק הירושה. בעוד
31 שהביטוי "מי שערך את הצוואה" פורש באופן דווקני ומצמצם כמתייחס לתהליך העריכה
32 הלשונית של המסמך ויצירתה תוך שנקבע כי פעולות הזוכה, ככל שהיו קודם לעריכת הצוואה
33 או לאחר עריכת הצוואה, לא יפלו בגדרו (ראו ע"א 6496/98 בוטו נ' בוטו, פ"ד נד (1) 19, 30
34 (להלן: "פרשת בוטו"), הרי שהביטוי "לקח באופן אחר חלק בעריכתה" פורש באופן רחב



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

1 **ובפרשת בוטו** הגדיר אותו בית המשפט כ"עילת עוללות". במסגרת זו הרחיב בית המשפט את
2 הביטוי והחילו גם על השלבים שקדמו לתחילת הליך ניסוח המסמך. כך, נקבע, כי גם מי שנטל
3 חלק בהכנה ובתכנון של הצוואה יכול וייחשב כמי שנטל חלק באופן אחר בעריכתה (ש' שוחט,
4 **פגמים בצוואות**, בעמ' 354-355).
5
6 163. ממכלול העדויות והראיות עולה באופן ברור וחד משמעי כי התובעת הייתה היוזמת, המפיקה
7 והבמאית של עריכת הצוואה. לעניין זה אדגיש, כי כעולה מהעדויות והראיות במועד עריכת
8 הצוואה שהתה הנתבעת בחו"ל בפיליפינים. פרט לכך לנתבעת אין ולא היה כל צורך בעריכת
9 הצוואה בהיותה ממילא יורשת על פי דין בהיותה בת זוגתה של המנוחה. כך גם בוודאי
10 למתנגדים/ האחיינים לא היה על עניין בעריכת הצוואה שכן זו כאמור מדירה אותם מעזבון
11 המנוחה.
12 היחידה לה היה אינטרס ברור וממשי בעריכת הצוואה הינה התובעת אשר אינה יורשת על פי
13 דין של המנוחה ומסקנה זו עולה באופן ברורה ומפורש מכל העדויות והראיות עליהם עמדתי
14 לעיל.
15

ז. הערות לסיום ולשם שלמות התמונה

16
17
18 164. לאור המסקנה הברורה והחד משמעית כמפורט לעיל לא מצאתי כל מקום להידרש לעדויות
19 הנתבעים: הנתבעת והאחיינים.
20 עם זאת אציין כי עדותה של הנתבעת והעדים מטעמה היו אמינות ומהימנות עליי. אציין כי
21 כל העדים מטעמה של הנתבעת היו עדים אשר להם אין כל אינטרס כלכלי או תועלת בתוצאת
22 פסק הדין.
23 עוד אציין כי עדותם הייתה רלוונטית בעיקר לשאלת מעמדה של הנתבעת כבת זוגתה של
24 המנוחה – הידועה בציבור שלה ומשכאמור לעיל ובסופו של יום אף לא נדרשתי להכריע
25 בשאלה זו נוכח פסק דינו של בית הדין האזורי לעבודה, לא מצאתי כי יש להידרש לניתוח
26 עדותם במסגרת פסק דין ולאור תוצאתו הברורה והחד משמעית.
27
28 165. עוד מצאתי להידרש בקצרה לכמה מטענות התובעת בסיכומיה. בסיכומיה מנסה התובעת
29 להיבנות מהעובדה כי במסגרת הסיכומים נזנחנו הטענות בדבר השפעה בלתי הוגנת והעדר
30 כשירות של המנוחה. דין טענה זו של התובעת להידחות מכל וכל.
31 כפי שנקבע בעמ"ש (תל אביב-יפו) 48729-03-19 ב' י' פ' נ' א' פ' [פורסם בנבו, 17.11.2019]
32 ס' 3 לפסק הדין: "זאת ועוד, בהליכי התנגדות לצוואה יש חוסר איזון מובנה בין מגיש
33 הבקשה לקיום, שהוא הזוכה על פיה, לבין המתנגד לקיומה. האחרון לוקה בחסר ראייתי
34 בכל הנוגע לתשתית העובדתית הנוגעת למערכת היחסים בין הזוכה למצווה אף לזו שסבבה
35 את הליך עשייתה של הצוואה ומידת מעורבותו של הזוכה בה. תשתית זו מצויה, בדרך כלל,



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

- 1 בידיעתו של הזוכה או של קרוביו ומקורביו, ומכל מקום לא בידיעתו של המתנגד, לפיכך,
2 יש להקל עם המתנגד בפרט לאור העובדה שנטל השכנוע לפסלות הצוואה מוטל, בצוואה
3 תקינה על פניה מבחינה צורנית, עליו, הגם שנטל זה הוא ברמה של מאזן ההסתברויות
4 (עמ"ש 36529-11-10 ב' ש' מ' נ' ש' מ', [פורסם בנבו], 28.2.12; שוחט, פינברג, פלומין
5 "דיני ירושה ועיזבון", מהדורה שביעית, 2014 עמ' 192).
- 6 משהתבררה התשתית העובדתית בכל הנוגע למערכת היחסים בין התובעת והמנוחה וזו
7 הנוגעת לנסיבות עריכת הצוואה והליך עשייתה ומידת מעורבותה של התובעת בעריכתה, אך
8 טבעי וטוב עשו הנתבעים כי זנחו הטענות האחרות ובכל מקרה בוודאי שאין הדבר יכול לפעול
9 לחובתם.
- 10
- 11 166. כך גם למשל חוזרת וטוענת התובעת בדבר הימנעות הנתבעים מהבאת עדים וראיות שהיו
12 בשליטתם.
- 13 כך למשל חוזרת וטוענת התובעת בסיכומיה על הימנעות הנתבעת מלזמן לעדות את חברתה
14 א'. בסעיף 94 (קא) לסיכומיה נטען **"שלא נדבר כי הח"מ מוכיח כי הגב' א', חברתה של
15 הנתבעת 1, הייתה נוכחת בכל הזמנים הרלוונטיים סמוך למות המנוחה..."** בכל הכבוד
16 הראוי נוכח האמור עדותה של א' אינה רלוונטית כלל לצורך הכרעה בתובענה. המועד
17 והנוכחות הרלוונטית הם במועד עריכת הצוואה ולא מועד פטירת המנוחה. משלא נטען כי זו
18 הייתה עדה לעריכת הצוואה, ידעה עליה או הייתה מעורבת בעריכתה לא ברור מדוע היה
19 נדרש לזמנה לעדות ומה הרלוונטיות שיש לעדותה. כך גם בעניין אי הבאת הנתבעים את
20 מכשיר הנייד של התובעת או המחשב אשר לטענת התובעת מצוי בשליטתם. לעניין זה אדגיש
21 כי מכשיר הנייד של עו"ד ד.ס. נמצא בשליטתו וככל שזה רצה ולנוכח טענות הנתבעים, יכול
22 היה בקלות להביא ראיות, ככל שאלה היו בידו ליצירת קשר עם המנוחה, וכך גם בוודאי
23 יכולה הייתה התובעת להגיש בקשה בעניין. אין גם צורך לומר כי הנתבע הגיש בקשות בעניין
24 המחשב ובית המשפט נדרש למספר רב של החלטות בעניין, לרבות מינוי מומחה בעניין, אלא
25 שכאמור וכעולה באופן ברור ומפורש, העניין נזנח אך בשל העליות הגבוהות במיוחד שהיו
26 כרוכות בכך ואשר על פי החלטות שנתנו קבעתי כי באלה יישא בשלב זה הנתבע. בנסיבות
27 אלה בוודאי ובוודאי שאין לזקוף זאת לחובתו ובפרט בשים לב לכך שהדבר אף לא נדרש לאור
28 עדות עדי הצוואה והתובעת אשר נמצא כי גרסת כולם הינה במקרה הטוב ובניסוח עדין וזהיר
29 גרסת בדים.
- 30
- 31 167. כך גם טענת התובעת בסעיף 29 לסיכומיה כי הנתבע / מר צ.מ. משך את התנגדותו אינה ברורה
32 כלל ולא ברור מה מקורה. הנתבע היה מעורב לאורך כל ההליך, נכח בכל הדיונים, הגיש
33 בקשות מטעמו וסיכומים בכתב. הטענה היחידה ממנה חזרו הנתבעים, -הינה טענת הנתבעת
34 3 – האחיינית נ.ת, כי הנתבעת לא הייתה בת זוגתה / ידועה בציבור של המנוחה. לעניין זה
35 אוסיף ואציין כי טוב שכך עשו נוכח העדויות והראיות הברורות שבעניין. זאת בניגוד לתובעת



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

1 אשר חרף האמור לרבות פסק הדין שניתן בשאלה זו על ידי בית הדין לעבודה : האזורי
2 והארצי להם הייתה צד ובהם הייתה מעורבת היטב, המשיכה להעלות בסיכומיה שלל טענות
3 סרק בעניין זה.

ח. סיכום והוצאות משפט

7 לאור כל האמור לעיל התובענה לקיום צוואת המנוחה מיום 20.7.17, שהגישה התובעת נדחת
8 וההתנגדויות שהגישו הנתבעים מתקבלות. משכך ובהעדר כל טענה לקיומה של צוואה נוספת
9 שערכה המנוחה יש לתן צו ירושה אחר עיזבון המנוחה וזאת בהתאם לבקשה שהוגשה על ידי
10 הנתבעת, במסגרת ת"ע 9203-07-19.

11 על מנת למנוע כח מחלוקת נוספת יגישו באי כוח הנתבעים בהודעה משותפת פסיקתא ערוכה
12 כדוגמת טופס 4 לתקנות הירושה, בה אף יצוין, כי לא מונה מנהל עיזבון.

13 באשר לשאלת ההוצאות בשים לב, למהות התובענה, התוצאה אליה הגעתי והקביעות הקשות
14 במסגרתה, התנהלותה הדיונית החריגה והקיצונית של התובעת עליה עמדתי במסגרת פסק
15 הדין, היקף ניהול התיק אשר כלל 3 קדמי משפט ו- 6 דיוני הוכחות וכשלכל אלה מצטרף
16 היקפו החריג של התיק: ריבוי הבקשות, תגובות והודעות וההחלטות הרבות אותן נדרש בית
17 המשפט ליתן מצאתי לחייב את התובעת בתשלום הוצאות משפט ושכ"ט עורכי הדין (החזר
18 התשלום ששילמו הנתבעים בגין חוות הדעת של המומחית שמונתה על ידי בית המשפט) וכן
19 שכר טרחת עו"ד בסך של 155,000 ₪. שכר הטרחה ישולם בחלקים כדלקמן:

20 א. 120,000 ₪ לנתבעת אשר ניהלה את עיקר ההליך וזאת כעולה מהתיק.

21 ב. 20,000 ₪ לנתבע, כאשר לעניין זה אדגיש את התנהלותו במהלך הדיונים.

22 ג. 15,000 ₪ לנת, כאשר לעניין זה אדגיש כי האמור נקבע בין היתר לאור טענותיה
23 כלפי הנתבעת בהתנגדות שהגישה לרבות הטענה כי הנתבעת הייתה המטפלת של
24 המנוחה, טענות אשר בכל הכבוד הראוי לא היה כל מקום להעלותן ואשר גרמו
25 להארכת ההליך שלא לצורך, טענה ממנה חזרה אף בסופו של יום. וכן לאור העובדה
26 כי לא הגישה סיכומים מטעמה והצטרפה על פי הודעתה מיום 30.3.22 לסיכומי
27 הנתבעת.

28 האמור ישולם תוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין אצל ב"כ התובעת וככל שלא ישולם
29 במועד שנקבע יישא הפרשי ריבית והצמדה, מהמועד שנועד לתשלום ועד לתשלום
30 בפועל.

31
32 170. המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור התיק.
33



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 9176-07-19 ג' ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

1 פסק הדין ניתן לפרסום לאחר השמטת כל פרט מזהה של המנוחה, הצדדים, העדים, הדירה
2 וכל פרט מזהה אחר.

3

4

5

ניתן היום, י"ח כסלו תשפ"ג, 12 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

6

יחזקאל אליהו, שופט

7

8

9

10